

Materials per al

CANÇONER PER A L'ENSENYAMENT DE LA MÚSICA
FINS A 4rt. D'E.G.B. - Grau IV

Autor: Santi Riera i Subirachs

Barcelona, 1980

INDEX ALFABETIC

Ball de la civada El

Ball de l'escombra

Ball rodó

Cançó de sa pipa

Cançó del lladre

Dalt del diri

Distret El

Una dona llarga i prima

En Peirot

En Pere Gallarí

Endavant Joan

Fes-te encí, fes-te ençà

Filadora La

Flor del llinet La

Funerals del porc Els

Gata i el belitre La - Capta del llop, La

Hereu Riera L'

Joan del Riu

Marieta cistellera

pel bon vi

Ploma de perdiu La

Serpent de Manlleu La

Solipanta La

Sota sant Llaurenc

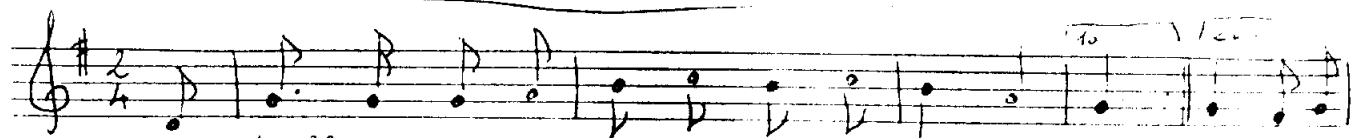
Tio Pep Lo

Vella La

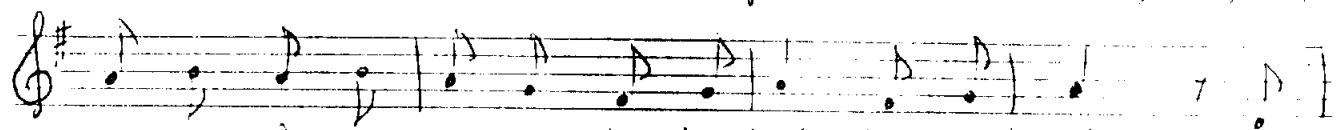
Ventura

Viudeta La

El ball de la civada

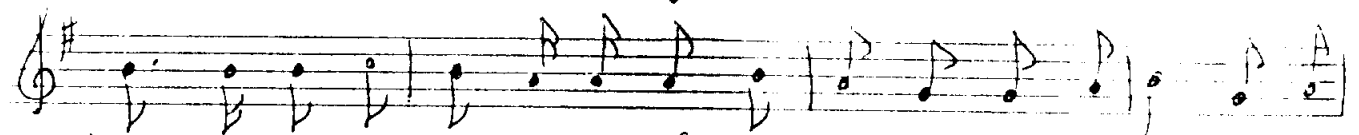
El ball de la ci - va - da jous el can - ta - re; re, el pa -

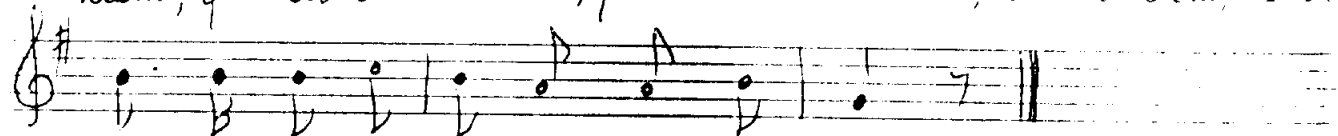
re quan la fan - ga va, fe - ia ai - xi, fe - ia ai - xi, sen

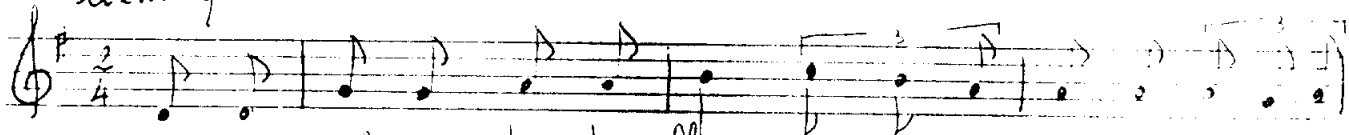
da - va un truc al pit i sen gi - ra - va ai - xi. Trebs trem, trebs

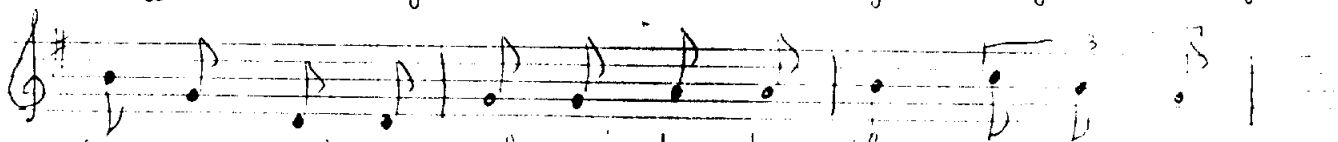
llem, que la ci - va - da, que la ci - va - da, tre - ba - llem, tre - ba -

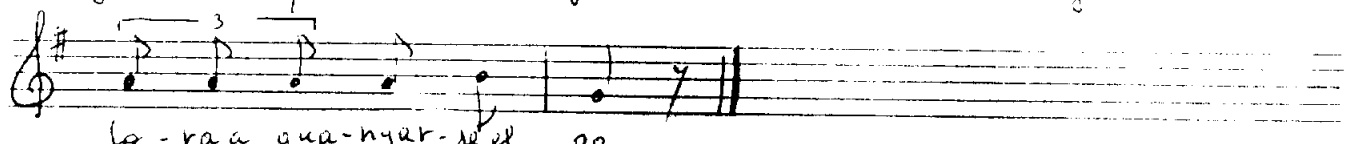
llem que la ci - va - da ca - lli - rem.

Qui no vul - gui tre - ba - llar ve - gi a so - ra va gi a

so - ra, qui no vul - gui tre - ba - llar ve - gi a

so - ra a qua - nyar - se el pa

El ball de la civada

El ball de la civada,
jo us el cantaré;
el pare quan la fangava
feia així, feia així,
se'n dava un truc al pit,
i se'n girava així:
treballem, treballem,
que la civada guanyarem.

El pare quan sembrava.

El pare quan llaurava.

El pare quan segava.

El pare quan batia.

El pare quan molia.

El pare quan pastava.

El pare quan moïa.

El pare quan menjava.

El pare quan c...

Ball de l'escombra

Jo tinc u-nes cal-ces de ve-llut de Reus; ve-
ieu nem son llar-guesquem pe-guen els peus, la Xin-xi-ri-ri
xi-na me les ha co-sit, mal llamp l'ha-gués mor-ta, se
m'han des-co-sit, mal llamp l'ha-gués mor-ta se
m'han des-co-sit

Ball de l'escombra

Jo tinc unes calces
de vellut de Reus;
veieu si em són llargues
que em peguen als peus;

La Xinxirinxina
me les ha cosit;
mal llamp l'hagués morta,
se m'han descosit.

T'hi faré un cosit
amb fil de cotó;
t'hi cosiré vetes,
també algun botó.

La Xinxirinxina
tot m'ho ha cosit;
mal llamp l'hagués morta,
se m'ha descosit.

Ball rodó

Ball ro dó ca-te-ri-ne-te ball ro-dó ca-te-ri-

no. la ma-re men diu ban-de-ra jo de ban-de-ra nou

ró, per-què si ne fos ban-de-ra a-ri-

ri -aa pro-ces - ró.

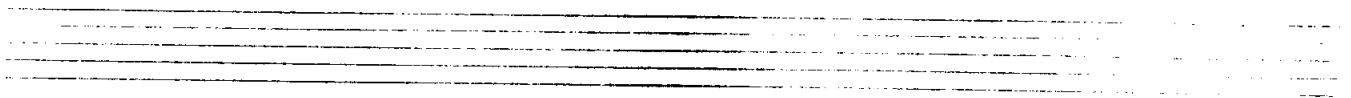
Ball rodó

Ball rodó, Catarineta,
ball rodó, Caterinó.
S'ha menjat la carn de l'olla
i els ous del ponedor.

La mare me'n diu bandera,
jo de bandera no en só,
perquè si ne fos bandera,
aniria a processó.

Cançó de sa pipa

Pi - pa tren foc i en fu - ma - rem u - na pi - pa i en
foc i fu - ma - rem un poi. A - ques - ta pi - pa es ta
to - ta em - bos - su - da, to - ta a - tu - ra - da, no hi - rau u -
mi - ca. 3) Tot son sa - li - ve - des, en - de - ca -
tor, ses do - nis se quei - xen i te - nen ra - da.

Cançó de sa pipa

Pipa, treu foc
i en fumarem una;
pipa, treu foc
i fumarem un poc.

Aquesta pipa està tota embussada,
tota aturada, no tira una mica.

Sa nostra al.lota el vol fumador;
sa mare troba que fa mala olor.

Tot són salivades, cendra i brutor;
ses dones se queixen i tenen raó.

Cançó del lladre

Quan jo ne-va pe-ti-tet fes te-ja veni pua-ua-
mi-a, es-par-de-nya blan-cast-peu i mo-ca-dora, lo jut-
xi-a. A-dén cla-uell mo-re-net, a-dén es-toe el-lo 'llet
di-a

Cançó del lladre

Quan jo n'era petitet,
festejava i presumia,
espardenya blanca al peu
i mocador a la falsia.

Adéu, clavell morenet!
Adéu, estrella del dia!

I ara, que ne só grandet,
m'he posat a mala vida.
Me só posat a robar,
ofici de cada dia.

Vaig robar un tragner
que venia de la fira:
li prenguí tots els diners
i la mostra que duïa.

Quan he tingut prous diners,
he robat també una nina:
l'he robada amb falsedat,
dient que m'hi casaria.

La culpa no la tinc jo
ni ella tampoc la tenia,
jo m'hi volia casar
i sos pares no ho volien.

L'hi mantinguda cinc anys
per nobles ciutats i viles,
en una noble ciutat
l'hi mantinguí quinze dies.

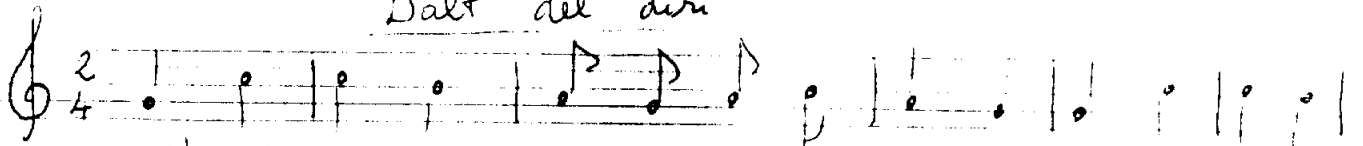
La vila de la Bisbal,
com és vila divertida,
no n'hi falta algun traïdor:
se'n va avisar la justícia.

Ja n'hi havia un agutzil
que an a mi agafar em volia,
me n'arrencó del punyal,
li vaig donar una punyida.

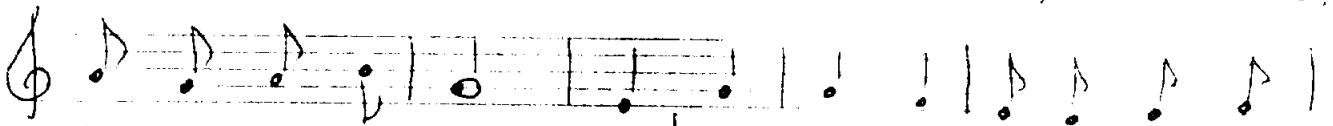
Me'n prenen i m'engarroten,
me'n fiquen dins d'una sitja,
me'n pòsic a reclamar
a la humil Verge Maria.

Valeu-me, els meus amics,
que jo algun temps bé en tenia;
veig venir cinc-cents fadrins
tots criats de companyia,
deslliuraren la presó
i me'n tragueren de la sitja.

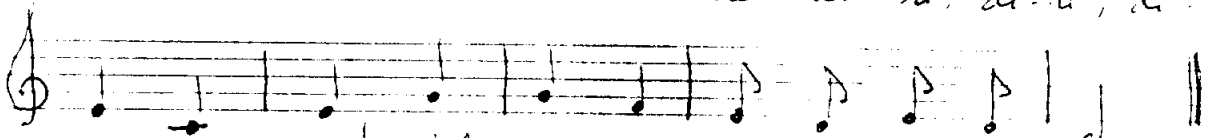
Dalt del diri

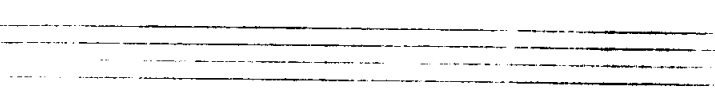
Dalt del di-ri , di-ri , di-ri , di-ri , dalt del di-ri ,

di-ri , di-ri-do. Dalt del di-ri, di-ri, di-ri,

di-ri, dalt del di-ri, di-ri, di-ri-do.

Dalt del diri

Dalt del diri diri diri diri,

dalt del diri diri diri d6.

Dalt del diri diri diri diri,

dalt del diri diri diri d6.

El destret

Ma-ti-net men lle-vo jo ma-ti-net a pun-ta
d'al-ba; tan ma-ti men lle-vo jo queh-ca-va na
cla-re-ja-va, da-ri da-ri dom, queh-ca-va na
cla-re-ja-va, da-ri da-ri dom

El distret

Matinet me'n llevo jo,
matinet a punta d'auca;
tan matí me'n só llevat
que encara no clarejava,

la, ra, la, ra, la,

que encara no clarejava,

la, ra, la, ra, la.

A l'estable n'he baixat;
tota fosca encara n'era,
volia aubardar el cavall
i n'he aubardat la somera.

Per a posar-li el cabestre
li he posat una cistella,
per a posar-li l'aubarda
li he posat la pastera.

Per a posar-li el morral
li he posat la caldera,
per a omplir-l'hi de blat
l'hi he omplerta d'arena.

Tenia d'anar al molí
i me n'he anat a l'església;
per a prendre aigua beneita
prenc un pa dels de l'oferta.

En comptes d'agenollar-me
me n'he ajagut a terra,
en comptes d'anar a oferir
m'abraço amb una donzella.

El senyor rector ho ha vist;
gran maledicció n'ha feta,
m'ha dit per maledicció
que m'havia de casar amb ella.

- Dispensi, senyor rector,
que jo no veia el que feia;
ja ho crec, que m'hi casaré
amb tan bonica donzella!

Una dona llarga i prima

Handwritten musical score for the song "Una dona llarga i prima". The score is written on four staves in G major (one sharp) and 2/4 time. The melody is simple, using quarter and eighth notes. Chords are indicated by letters B and A below the notes. The lyrics are written below the notes.

U - na do - na llar - ga i pri - ma, a ve - re de
bo!, re - ca com un ba - cu - llà, a ve - re de
bo! re - ca com un ba - cu - llà, a ve - re de
bo que de bo ve!

Two empty musical staves, each consisting of five horizontal lines, provided for additional notation.

Una dona llargai prima

Una dona llarga i prima,

ara va de bo!

seca com un bacallà,

ara va de bo!

seca com un bacallà,

ara va de bo que de bo va!

Se passeja per la vila

"Caragols, qui en vol comprar?"

"¿A quant els veneu, madona?"

"A sis van a mesurar"

"No el se me podeu dâ a quatre?"

"A quatre no els hi puc dar"

"Que mal vos caigués es covo;
no el poguessiu aixecar!"

quan va haver voltat cantó
es covo li trabucà.

En Peivrot

En Pei-rot ai-xe-ca guer-ra te els sol-dats en quar-te-
rats, per ri-be-res i munta-nyes tots els pas-sos te tan-
cats Ell és molt ve-ne-rat, la di-go
di-go, di-go, di-go, ell és molt ve-ne-rat & per
for-sa & per grat

En Peirot

En Peirot aixeca guerra
té els soldats enquarterats,
per riberes i muntanyes
tots els passos té tancats.

Ell és molt venerat,
la digo, digo, digo, digo,
ell és molt venerat
o per força o per grat.

En Pere Gallerí

com ell és tan bon ho-me en Pe-re ga-llé-ri, se'n duu ta-ta la xei-xa la xei-xa de per qui. Que l'a-mor, que la vi, marxant d'en Pe-re ga-llé-ri com ve-ves, tu-m, m-m, m, com ve-ves tu mo-rré.

En Pere Gallarí

Com ell és tan bon home,
en Pere Gallarí,
se'n duu tota la xeixa,
la xeixa de per'quí.

Que l'amor,
que la vi
marxant,
que en Pere Gallarí,
com vares
tu ru ru ru ru,
com vares tu morir.

Se'n puja dalt d'un arbre
per veure el Francolí.

La branca n'era guerxa:
se'n va tombar tombí.

Les noies de la vila
l'en van a rebre:
diuen un parenostre,
que es 'cabi de morir.

Que si se'n va a l'infern
mai més ne pugui eixir,
i si se'n va a la glòria
m'hi faci lloc a mi.

Endavant Jean

I en-da-vent Jo-an, no me l'a-pre-tis

gai-re. I en-da-vent Jo-an no me l'a-pre-tis

tant. Tra la la-ra-là, la la la-ra-là, tra la la-ra-

la, la la-ra-la-ra-ra, tra la la-ra-là, la la la-ra-

la, tra la la-ra-là, la la la-ra-là

Endavant Joan

I endavant Joan,
no me l'apretis gaire.

I endavant Joan
no me l'apretis tant.

Tra la la la ra là,
la la la ra là.

Fes-te encí, fes-te encí

Fes-teen-ci, fes-teen-gi quem fus no se quem fus
no-sa, fes-teen-ci, fes-teen-gi quem fus no se quem fus
llor. Quan el pa-re no té pa, la ca-no-lla, no ca-
na-lla, quan el pa-re no té pa, la ca-
no-lla fa bu-llar.

The image shows a handwritten musical score for the song "Fes-te encí, fes-te encí". The score is written on five staves of music paper. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a 3/4 time signature. The melody is written in a simple, folk-like style with quarter and eighth notes. The lyrics are written below the notes, with hyphens indicating syllables across notes. The lyrics are: "Fes-teen-ci, fes-teen-gi quem fus no se quem fus no-sa, fes-teen-ci, fes-teen-gi quem fus no se quem fus llor. Quan el pa-re no té pa, la ca-no-lla, no ca-na-lla, quan el pa-re no té pa, la ca-no-lla fa bu-llar." The score ends with a double bar line on the fifth staff.

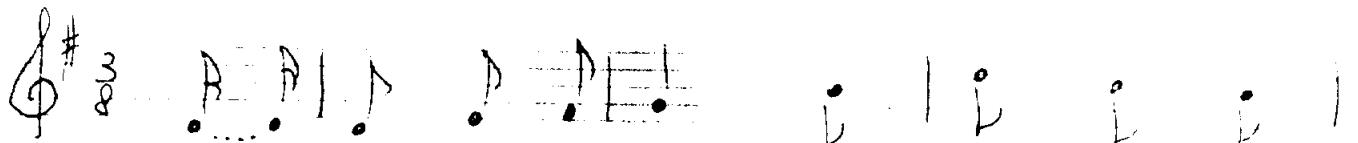
Fes-te encí, fes-te ençà

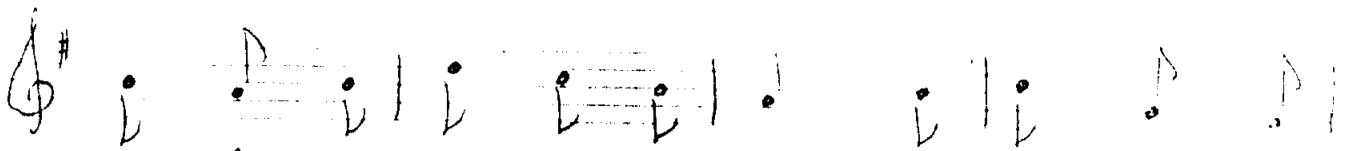
Fes-te encí, fes-te ençà
que em fas nosa, que em fas nosa;
fes-te encí, fes-te ençà
que em fas nosa per ballar.

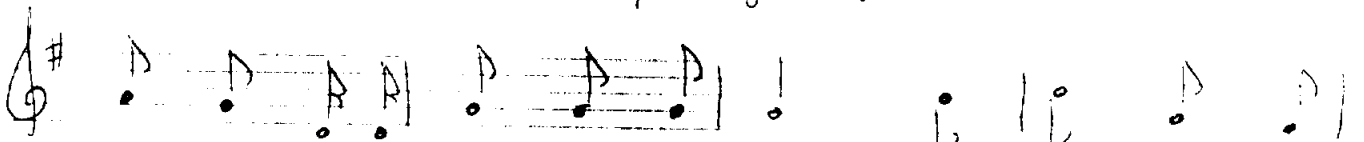
Quan el pare no té pa
la mainada, la mainada,
quan el pare no té pa
la mainada fa ballar.

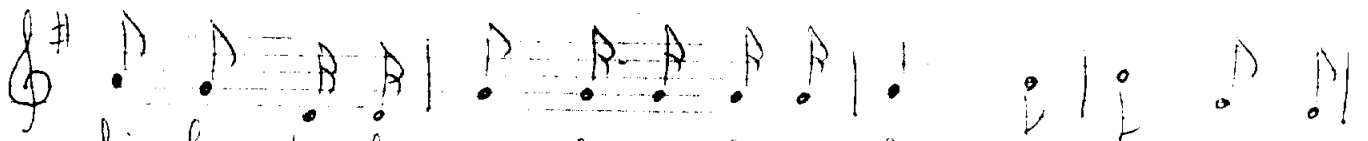
Quan el pare no té vi
la mainada, la mainada,
quan el pare no te vi
la mainada fa dormir.

La fila d'ora

Né - ra un po - bre pa - gès , te - ni - au no

fi - lla , te - ni - a quin - ze anys i en co - ra no

fi - la , Tra la ra la la la , prim fi - la , prim

fi - la , tra la va la ra la ra la , prim fi - la i tra

va

La filadora

Un po-bre pa-gès te-ni-a u-no fi-lló, a-

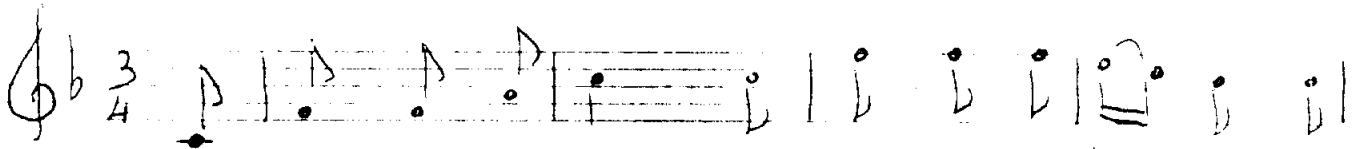
ni-a quin-ze anys i en-ca-va u-no fi-lló

prim-fi-la, prim-fi-lló

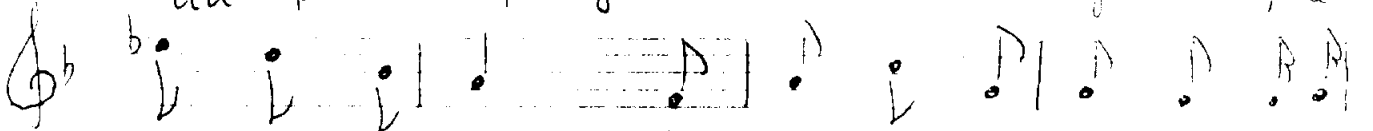
prim-fi-la i se'n va.

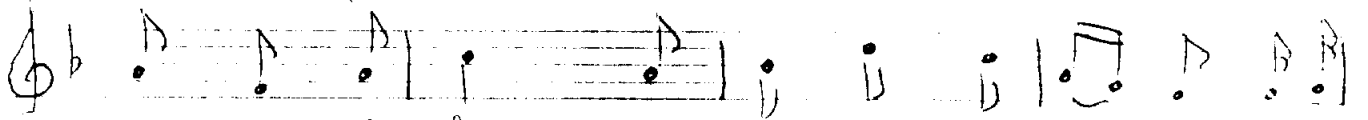
La fila do va

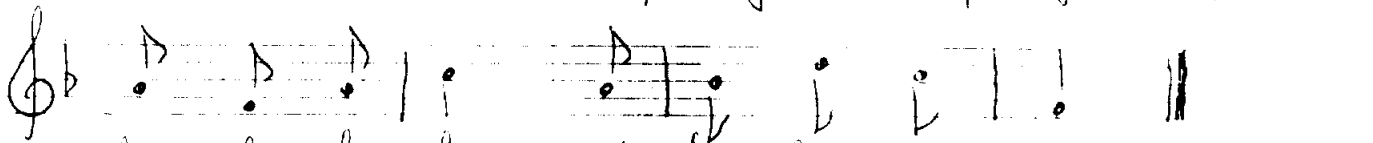
Un po - bre pa - gès te - ni - au - no fi - lla , le -

ni - o quin je anys i en - ca - va no fi - lla. Tra - la

ra - la - la là , prim fi - lla prim fi - lla , tra - la -

la - la la là , prim fi - lla i sen - va .

La filadora

Un pobre pagès
tenia una filla;
tenia quinze anys
i encara no fila.

Tralarà, la, la, la,
prim fila, prim fila.
Tralarà, la, la, la,
prim fila i se'n va.

La nit de Nadal,
que és nit d'alegria,
pren filosa i fus,
dóna un tomb per vila.

N'encontra el galant,
el qui ella volia.

- D'on veniu, Joan?
- On aneu, Maria?
- Vaig al teixidor
que hi tinc peça ordida.

- Quantes canes hi ha,
hermosa Maria?
- Les canes que en tinc,
setze menys quinze.
- Què en farem, del drap,
hermosa Maria?

En farem llençols,
llençols i camises.
Del que ens quedarà
pararem botiga:
cap més n'hi haurà
tan ben proveïda:
i dels retallons
vestirem les nines.

La gent ne diran:
- Hermosa botiga!-
Jo els hi respondré:
- Jo me l'he guarnida.
- En això quedem,
hermosa Maria.

La flor del llinet

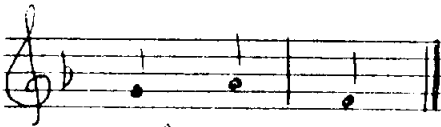
A l'hor-to-men so bai - xa - da , a l'hor-to-men so bai -

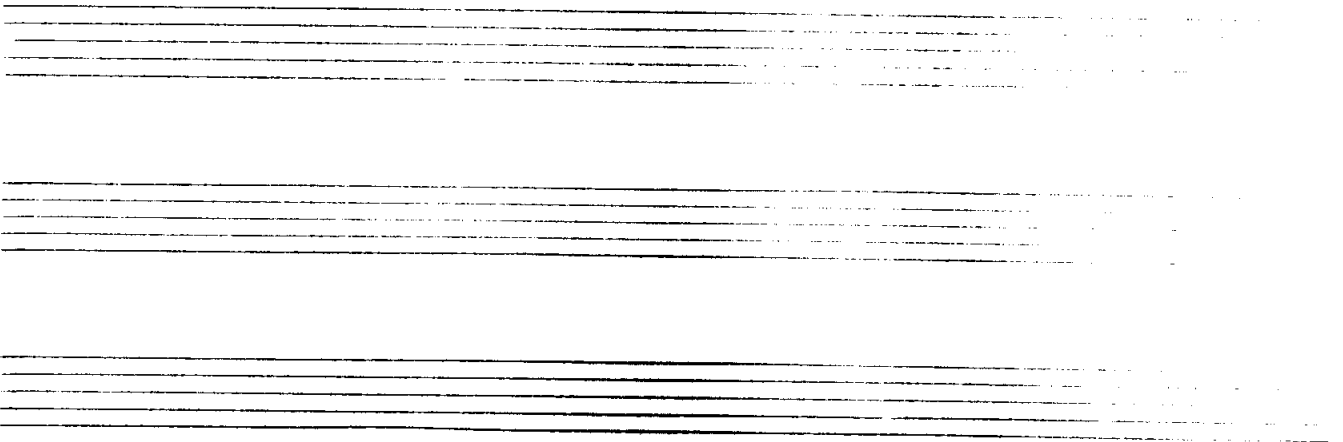
xa - da , u - na lle-brehi so-ga-fa-da. La flor

del lli-net , la flor del lli-net ma-gra-da , la flor

del lli-net.

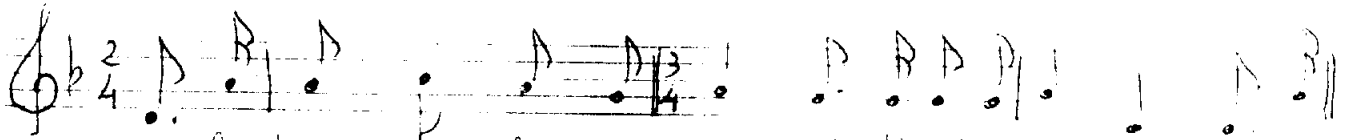
La flor del llinet

A l'horta me'n só baixada,
una llebre hi só agafada.

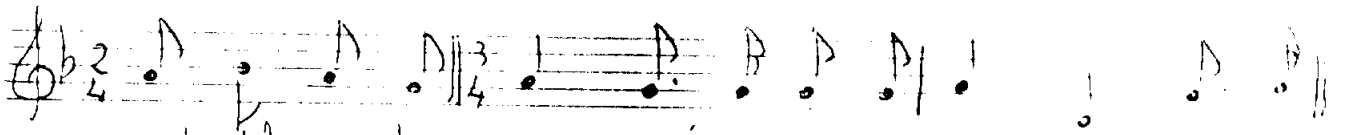
La flor del llinet,
la flor del llinet m'agrada,
la flor del llinet.

La só cuita i empebrada,
tot tastant me l'he menjada.
Què em dirà, la meva mare?
Bona excusa hauré trobada;
diré: "El gat se l'ha menjada".
El gat no menja empebrada,
sinó ous i cansalada.
Al celler me'n só baixada,
una bóta só eixugada
i una altra n'he començada.

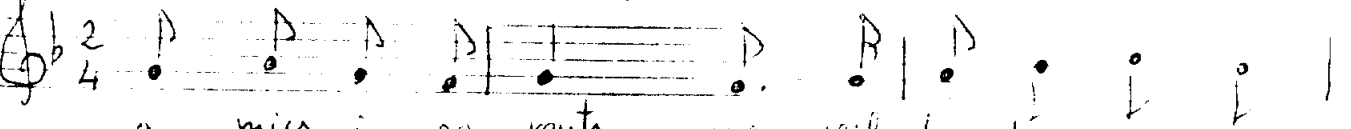
Els funerals del porc

ce - le -brem els fu - ne - rals amb di - gnitat de la mor -

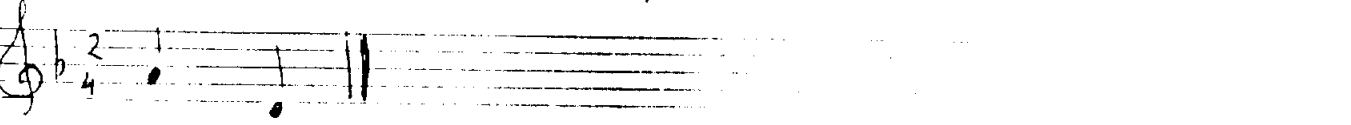
mort del nos - tre porc que és gran ma - ro - ne

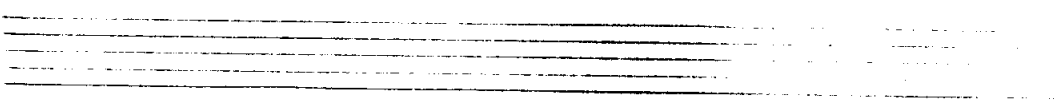
a - mics i pa - rents que se'l tro - ban en - tre

dents sans te - nir - ne pen - sa - ments si és més de -

fe - me - lla.

Els funerals del porc

Celebrem els funerals
amb diner i candela
de la mort del nostre porc
que és gran meravella
entre els amics i parents
que se'l troben entre dents
sens tenir-ne paraments
si és marcol o fanel·la.
Ses dones de Capdepera
canten es tu ru rut;
com tenen es cap romput
se posen sa cervellera.
El porc hagués estat ben gras!
botifarres moltes.
El qui mena el cap de dol
diu, la mestressa:
-que el porc haja mort tot sol,
això si que em pesa,
que si hagués mort amb company
en tindíem per tot l'any,
taiaríem peça.
Bé en podem estar contents,
de la nostra matança:
deixat-nos ha en testament
hereus de confiança:
ens ha xicat bo sagí
i prou greix per sofregir
tota vianda.

Mireu, no en feu massa abús,
del seu sang i fetge;
mireu que vos farà mal
si massa se'n menja:
ventre inflat com un tabal.
Del meu dir no en feu cabal:
ja en fareu del metge.
Acabat els funerals
tothom s'encamina
cap a casa del difunt
per veure si dina.
De dinar ja no n'hi ha:
botifarres per demà
i farines amb fetge.

La gata i el belitre

De la ge-ta i el be-li-tre jous di-rà lo que ha pi-
rat: s'ha per-dut el-qu-ne ca-se no se qui l'han-tro-
bat. Si se-rà el gos o bé el gat, a la nyi-go, nyi-go,
nyi-go, si se-rà el gos o bé el gat ca-quell que ho han-tro-
bat

La gata i el belitre

De la gata i el belitre
jo us diré lo que ha passat:
s'ha perdut alguna cosa,
no sé qui l'haurà trobat.

Si serà lo gos o el gat,
que la nyigo, nyigo, nyigo;
si serà lo gos o el gat
aquell que ho haurà trobat.

Ja en respon una vellota:
- Penso que haurà estat el ca;
jo, la gata, no l'he vista
ni l'he sentida miolar.

Que si la puc atrapar,
que si la puc atrapar,
que ja me la pagarà!-

Dones, bé estareu contentes
ara que el ca se n'ha anat;
atipareu bé la gata
perquè s'engreixi aviat.

Li donareu pa torrat,
li donareu pa torrat,
amb allioli ben sucats.

Faci fred o plogui o nevi,
a defora em fan anar;
faci fred o plogui o nevi,
a defora em fan anar
sense llit i sens sopar,
sense llit i sens sopar,
mal ofici és el ser ca.

Som anat a la perera,
som estat afortunat.
Som menjat sinó una pera;
m'hi han ben codolejat.

Diuen que em volen matar,
diuen que em volen matar,
mal ofici és el ser ca.

Ara ve la primavera,
que regnarà la guineu;
ara ve la primavera,
que regnarà la guineu,
i allavors bé ho veureu,
i allavors bé ho veureu,
els gossos si en tenen greu.

La capta del llop

Sortiu, gent, a la finestra
si voleu veure el traïdor,
i veureu la mala bèstia
que us en feia tanta por;
ja l'hem mort i l'hem matat,

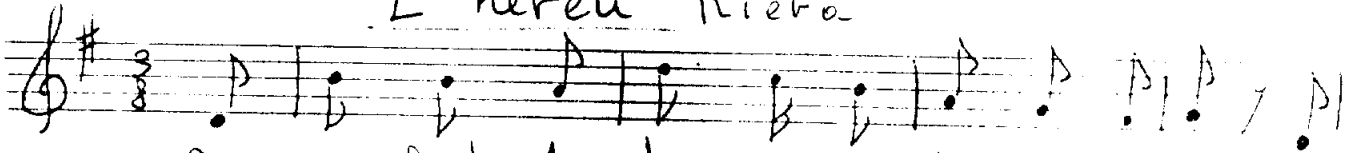
la gara gara gara.

Deu-nos la paga aviat.

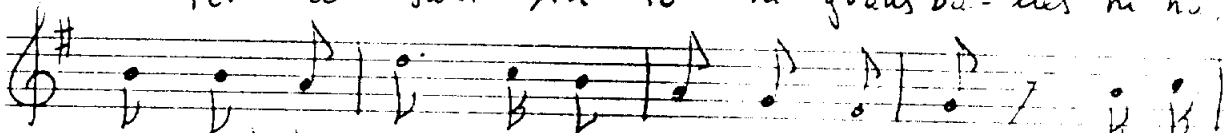
Ja podreu sortir al defora
sense pena ni recel
i voltar per la muntanya
com si voltéssiu pel cel.

Deu-nos ous i botifarres
i també carn de corder,
que cap xai de la ramada
no us robarà el llop cerver.

L'heren Riera

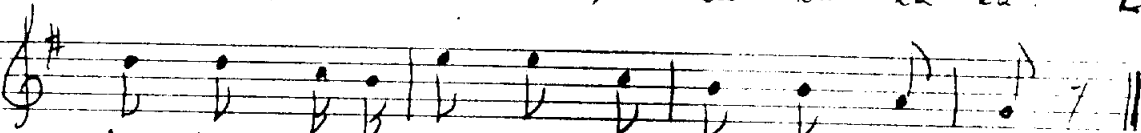
Per a Sant Au-to - ni grans ba-lles hi ha, per

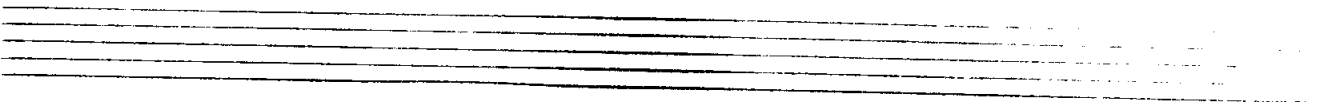
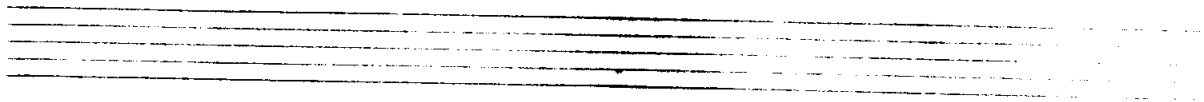
a Sant Mau-ri - ci tot el po-ble hi va La ra

la la, la ra la la, la lu lu lu la. La ra

la la, la ra lu la, la lu la lu lu.

L'hereu Riera

Per a Sant Antoni
grans balles hi ha,
per a Sant Maurici
tot el poble hi va.

tralarala, tralarala, tralarala, la,
tralarala, tralarala, tralarala, la.

Si n'hi ha tres donzelles
són de l'Empordà;
l'una diu a l'altra:
- I a tu qui et traurà?-

La primera dansa
la'n treu a ballar,
la segona dansa
la nova arribà.

- A fe, Hereu Riera,
bé pots ben ballar,
que la teva aimada
a la mort n'està.-

N'agafa el gambeto
i al braç se'l tirà;
dóna un tomb per plaça,
barret a la mà.

- Perdonin, senyores,
que me'n tinc d'anar,
que la meva aimada
a la mort n'està.-

A l'entrant del poble,
troba el combregar;
ja n'hi va al darrera
per veure on va,
i a casa l'aimada
ja se'n va a posar.

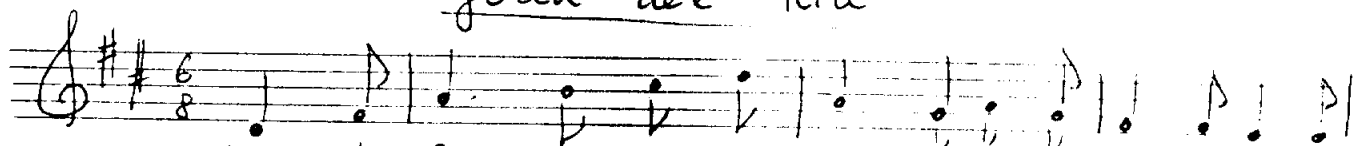
Ja en puja l'escala
amb sense trucar;
ja en troba l'aimada
que a la mort n'està;
- Com te va, Cecília?
Cecília, com va?

- Per a mi, Riera,
per a mi mal va:
tinc un fred i febre
que em cuida matar.
Tinc una germana,
t'hi podràs casar;
les joies que porto
li podràs donar.

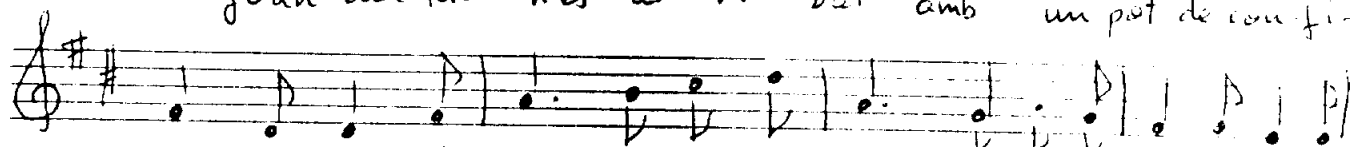
- No estic per germanes,
que amb tu em vull casar.-
Ja en gira la cara,
i se'n posa a plorar,
ja en diu al Sant Cristo
que a la cambra hi ha:

- Ai, Déu, que m'ajudi,
si em vol ajudar;
torneu-me l'aimada,
que a la mort n'està.-
I a les set setmanes
ja se'n van casar.

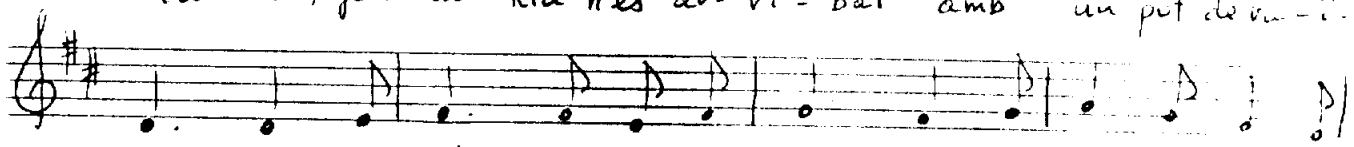
Joan del Riu

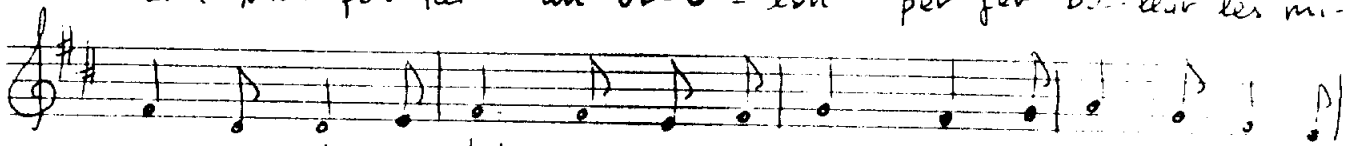
Joan del Riu n'és ar-ri-bat amb un pot de con fi-

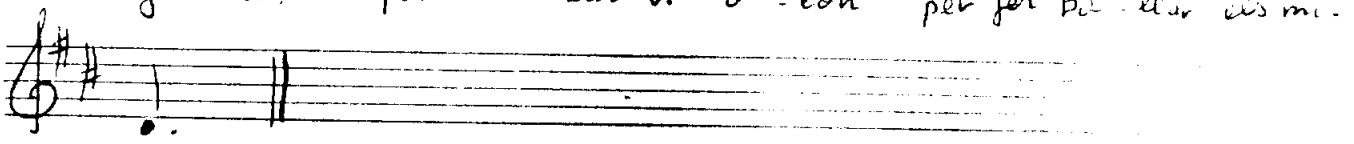
tu-ra, Joan del Riu n'és ar-ri-bat amb un pot de con fi-

mat. N'ha por-tat un vi-o-lon per fer be-llar les mi-

nyo-nes, n'ha por-tat un vi-o-lon per fer be-llar els mi-

nyons.

Joan del Riu

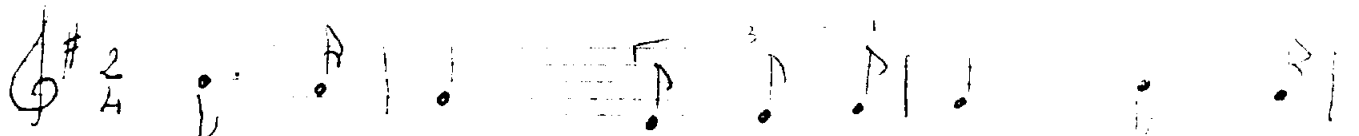
Joan del Riu n'és arribat
Amb un pot de confitura.
Joan del Riu n'és arribat
Amb un pot de rafmat

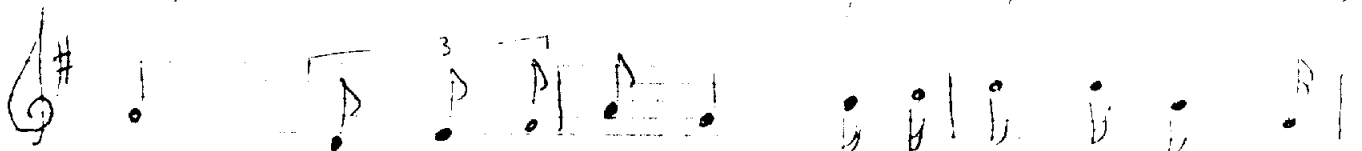
N'ha portat un violan
per fer ballar les minyones,
N'ha portat un violon
per fer ballar els minyons!

Joan del Riu n'és arribat
Amb una carga de monines,
Joan del Riu n'és arribat
Amb una carga d'escarbats.

Joan del Riu n'és arribat
amb una bôta de vi ranci,
Joan del Riu n'és arribat
Amb una bôta de muscat.

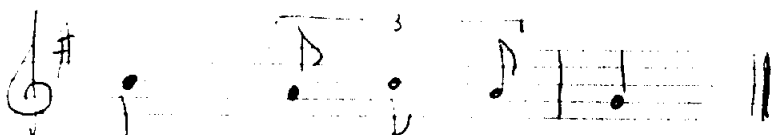
La viudeta

A - lla dalt a l'Es-qui-vel, si n'hi

vi - a u - na viudeta, qu'en fas te - ja en es por

ber i a - ra es - ti - ma el se - nyor mes - tre. A - nun hi tals

dos i no mas - sa de - pres - sa, e

là! cap a ba - llar.

La viudeta

Allà dalt a l'Esquirol
n'hi havia una viudeta
que en festejava el barber
i ara estima el senyor mestre.

Anem-ni tots dos
i no massa de pressa.
Oh la i la,
cap a ballar.

El mestre se n'és anat
cap allà a les seves terres:
i diu que no tornarà
fins Sant Miquel de setembre.

Sant Miquel ja n'és passat
i no torna el senyor mestre.
La viuda d'està al balcó
i sa mare a la finestra.
La viudeta puja a dalt,
treu el cap a la finestra;
la viudeta fa un gran crit:
- Ai, mare, ja he vist el mestre!-
Baixa l'escala corrent:
- Com ho passa, senyor mestre?
- Jo, molt bé; ja t'ho diré,
sinó que no em voldràs creure.
He estat set mesos malalt
a l'hostal de les Guinguetes.-

La minyona puja a dalt
a matar una gallineta.
La viudeta ja és a dalt;
ja mata la gallineta:
la gallina per a mi,
el caldo pel senyor mestre.

Ventura

2
4

Ven-tu - ra, Ven-tu - ra so no l'es que

lli que el bur-ro plo - ra, Ven-tu - ra que se vol an-

rir. N'ha perdut el seny. lo po bre pas tra

n'ha perdut lo seny "tant pis" per ell. Tra la ra la

la la la, tra la la la la la la, Tra la ra la

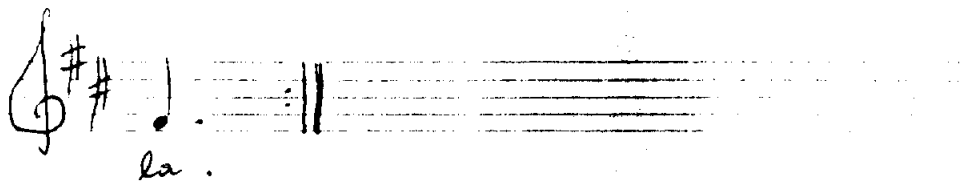
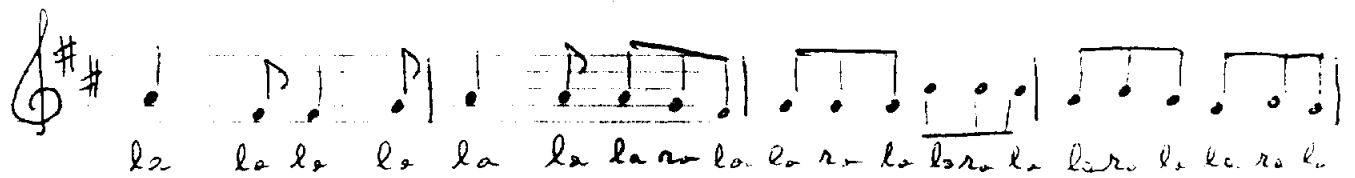
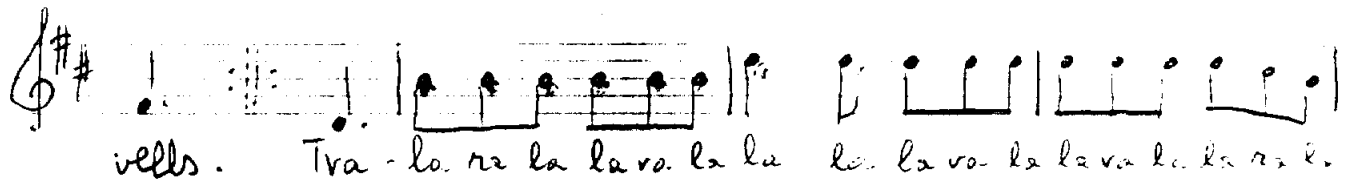
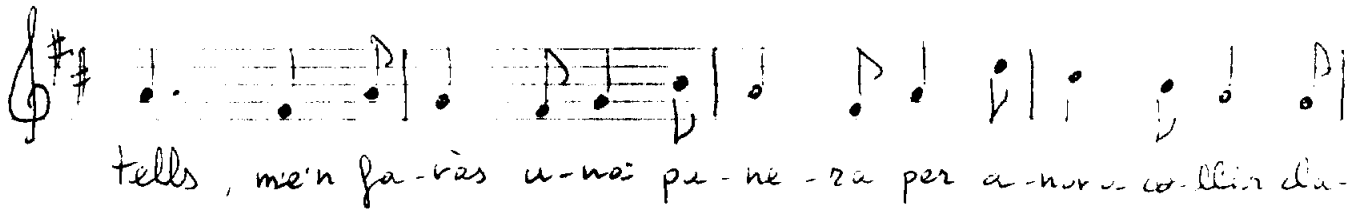
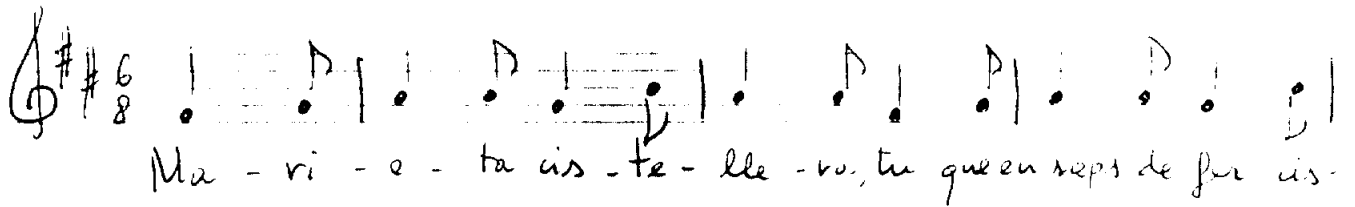
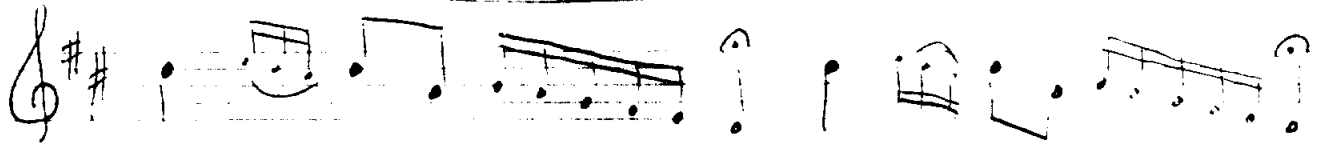
la la la tra la la la la la la

Ventura

Ventura, Ventura,
Sona l'esquell'
Que el burro plora,
Ventura,
Que se sol morir!
N'ha deixat fugir lo seny.
El pobre pastre,
N'ha deixat fugir lo seny.
" Tant pis " per ell!

Tra la ra la la ...

Marieta cistellera

Marieta cistellera

Marieta cistellera,
tu que en saps de fer cistells,
me'n faràs una panera
par anar a collir clavells.

Tra la ra la la ra la la ...

La panera jo et daria
si els clavells fossin per mi
la panera jo et daria
oh galant, galant fadrí.

Tra la ra la la ra la la

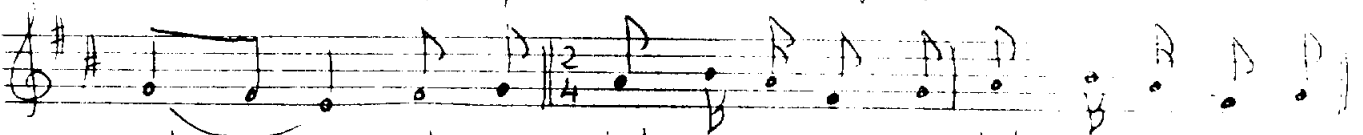
Una rosa en tinc amb aigua
i un clavell en tinc en fresc
que el guardo per Sant Domeingo
que és el sant del meu promès.

Tra la ra la la ra la la.

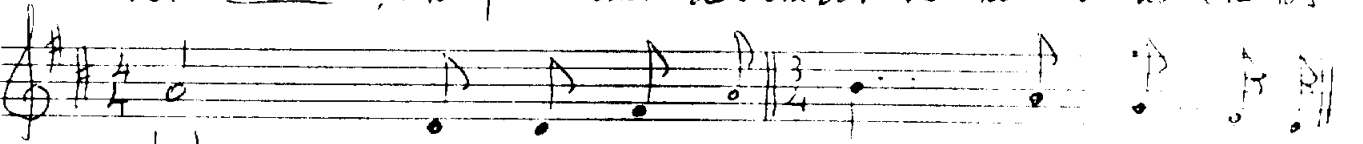
Pel bon vi

Pel bon vi, pel bon vi jo fins m'he ve n'ut el bon

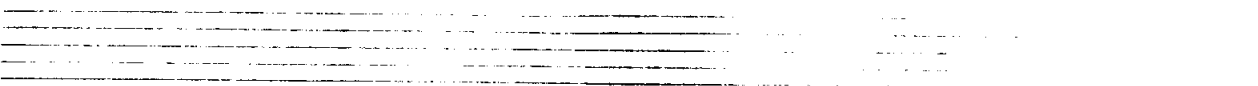
ret ———, m'he que - dat des-embur-re-tat i no l'he tas

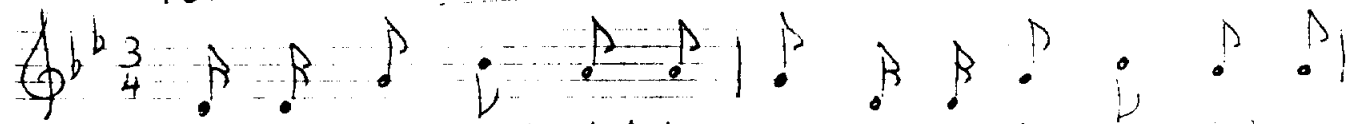
tat . El vi em sap bo, que l'an-gua no

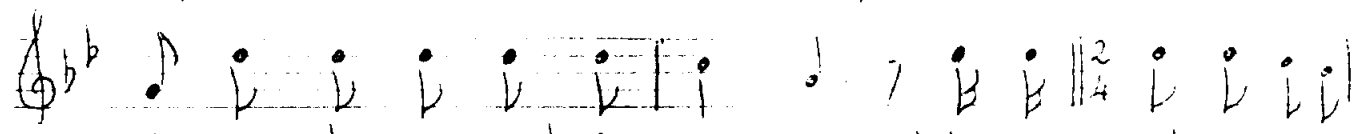
gai-re, el vi em sap bo, que l'an-gua no

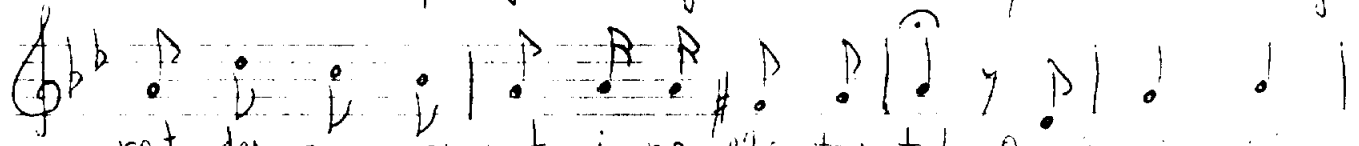
Per l'aliment del bon vi

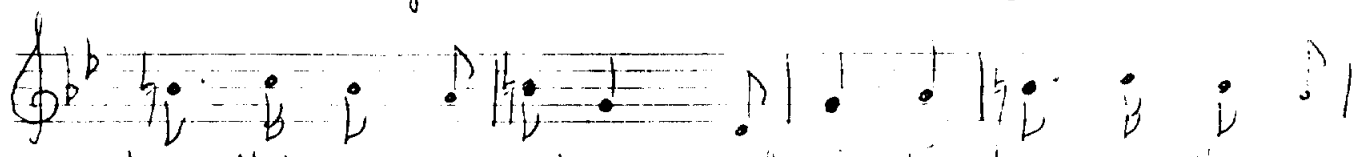
Per l'a - li - ment del bon vi, per l'a - li - ment del bon

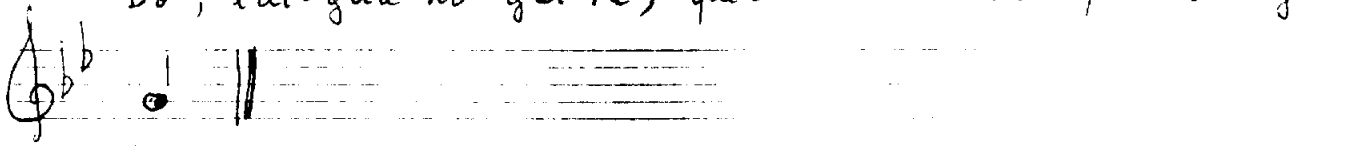
vi me n'heem-pe-nyat la gor-ra. N'he que - dat des-en-gor-

rat, des-en-gor-rat i no l'he tas-tat. Quel vi n'és

bo, l'ai-gua no gei-re; quel vi n'és bo que l'ai-gua

ho

Per l'aliment del bon vi (Pel bon vi)

Pel bon vi, pel bon vi,
jo fins m'he venut el barret;
m'he quedat desembarretat
i no l'he tastat.

El vi em sap bo,
que l'aigua no gaire;
el vi em sap bo,
que l'aigua no.

Pel bon vi, pel bon vi,
jo me n'he venut la jupa;
m'he quedat tot desenjupat
i desbarretat, i no l'he tastat.

Pel bon vi, pel bon vi,
jo fins me n'he venut l'armilla;
m'he quedat tot desarmillat
i desenjupat...

Pel bon vi, pel bon vi,
jo fins me n'he venut la faixa;
m'he quedat tot desenfaixat
i desarmillat...

Pel bon vi, pel bon vi,
jo fins me n'he venut les calces;
m'he quedat tot desencalçat
i desenfaixat...

Pel bon vi, pel bon vi,
jo m'he venut la samarreta;
m'he quedat dessamarretat
i desencalçat...

Pel bon vi, pel bon vi,
jo me n'he venut la camisa;
m'he quedat tot desencamisat
i dessamarretat....

Pel bon vi, pel bon vi,
jo me n'he venut els calçotets;
m'he quedat desencalçotat
i desencalçotat...

Pel bon vi, pel bon vi,
jo me n'he venut les espadenyas;
m'he quedat desespadenyat
i desespardenyat...

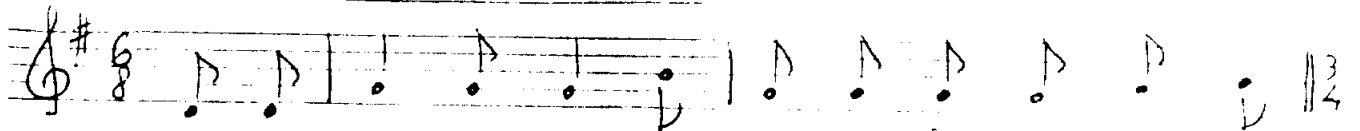
Pel bon vi, pel bon vi,
jo m'he venut tota la roba;
tot nuet jo me n'he quedat;
desemmitjonat, desespadenyat,
desencalçotat, dessamarretat,
desencamisat i desencalçat
i desenfaixat i desarmillat
i desenjupat i desbarretat
i no l'he tastat.

El vi em sap bo,
que l'aigua no gaire;
el vi em sap bo,
que l'aigua no.

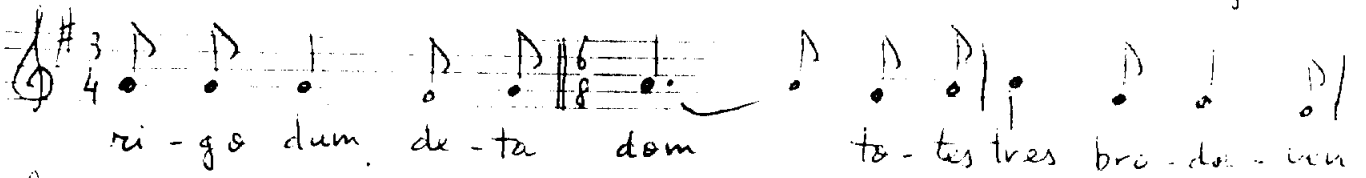
La ploma de perdiu

Je he dia-nova la ri-be-re ta, je he dia
nova la ri-be-re-te per a cu-llira no ver-
que-to del ro-ma-ni, del ro-ma-ni men-jaig com
bre-to del ro-ma-ni

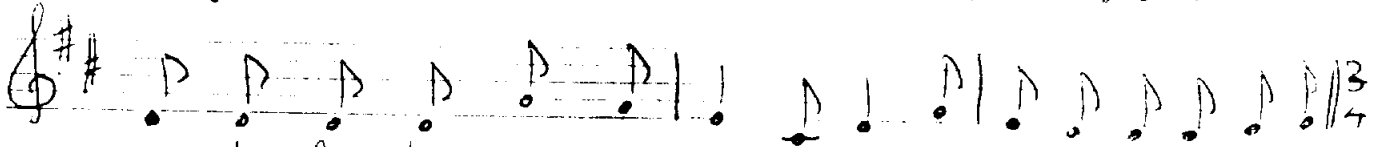
la ploma de perdiu

Si n'hiha-ri - a tres ni - ne - tes , lum bè - ri - go

ri - go dum de - ta dom ta - tes tres bro - do - ren

se - da, lum bè - ri - go ri - go dum dum - de - ta lum bè - ri - go

ri - go dum de - ta dom .

La ploma de perdiu

Si n'hi ha - vi - a tres ni - ue - tes, lum - ber bi - gu -

dí, bi - gu - don don de ta, lum - ber bi - gu

dí bi - gu - de - ta don, que ta - tes tres bro - da - ven

se - da, lum - ber bi - gu - dí, lum - ber bi - gu - don, lum - ber bi - gu -

dí, bi - gu - de - ta don

La ploma de perdiu

Si n'hi havia tres ninetes,
lumberdigodí digodon don dondeta,
lumberdigodí digodeta don,
que totes tres brodaven seda,
lumberdigo lumberdigodon,
lumberdigodí digodeta di don.

L'una groga i l'altra verda,
i l'altra n'era vermelleta.

El fill del rei s'hi passejava.

Ja els en demana un bri de seda.

- Què ^{en} voleu fer, del bri de seda?

- El vull per una llaçadeta.

- Per què en voleu la llaçadeta?

- Per a agafar una perdiueta.

- Per què en voleu la perdiueta?

- Per a arrencar-li una plometa.

- Què en voleu fer, de la plometa?

- Hi vull escriure una carteta.

- Què en voleu fer, de la carteta.

- Vull enviar-la a l'amoreta.

- Què en voleu fer, de l'amoreta?

La serpent de Manlleu

'La vi - la de Man - lleu , n'hi ha un - na
po - llen cre - da , n'hi ha un ser - pent molt gros fa es garró
fan la ter - ra , si no ho cre - ieu , deu que no -
neu o. ven - re i ho tro - ba - ren .

The musical score is written on a single staff in G major (one sharp) and 9/8 time. It consists of four lines of music with lyrics underneath. The first line ends with a double bar line. The second line has a fermata over the final note. The third line has a key signature change to F major (two flats) and a time signature change to 6/8. The fourth line ends with a double bar line. Below the score are two sets of empty musical staves.

La serpent de Manlleu

A la vila de Manlleu,
n'hi ha una pollancreda,
n'hi ha un serpent molt gros
que fa esgarrifar la terra.

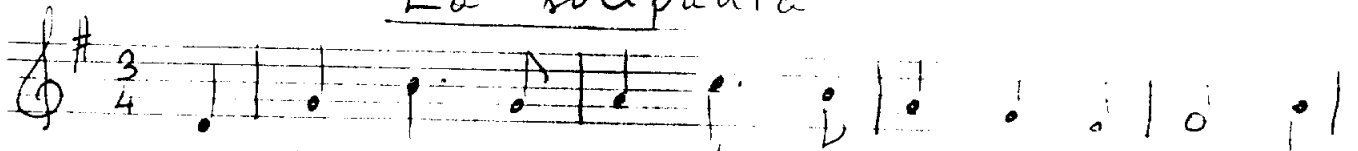
Si no ho creieu,
aneu-ho a veure,
que és a Manlleu.

S'ha menjat deu godalls.
la truja i la porquera,
s'ha menjat un pollí,
burra, collar i esquella.

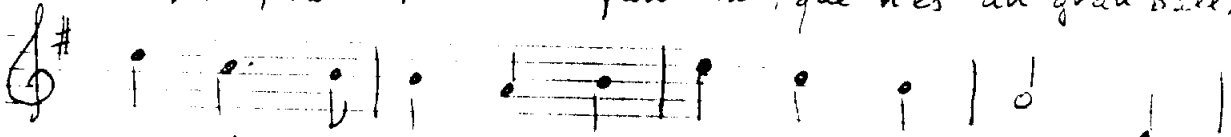
S'ha menjat una processó de gent,
gamfarons i banderes,
un regiment de soldats,
baionetes i escopetes.

S'ha menjat deu traginers,
matxos, bastos i comandes,
s'ha menjat un carreter,
carro, animals i vela.

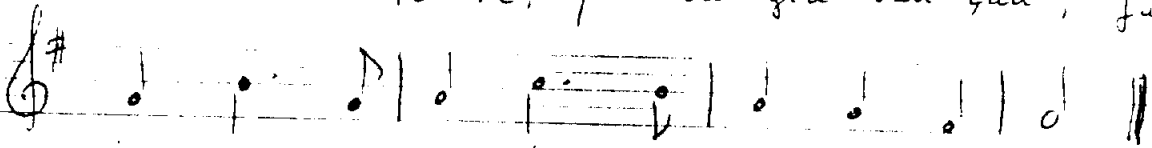
La solipanta

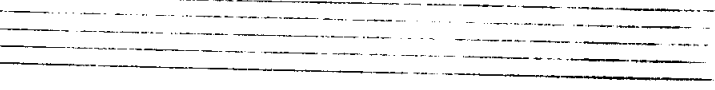
Ai, la so - li - pen - ta, que n'és un gran ball, que

ca - mi - nien Pe - re, que va - gia - ven sant, fe

ci - na ca - ma - da per so - bren fo - an

La solipanta

Ai, la solipanta,
que n'és un gran ball,
que camini en Pere,
que vagi avançant,
faci una camada
per sobre en Joan.

Ai, la solipanta,
que n'és un gran ball,
que s'ajupi en Pere,
que volti en Joan,
en Pere que salti,
que rodi en Joan.

Sota Sant Llaurens

So-ta Sant Llau-reng som per-du-des les tu-
ba-tes, so-ta Sant Llau-reng som per-du-des les tu-
ba-tes, les ta-be-tes són nos-tres, sant Llau-reng es
men. So-ta l'a-ran-ger, la mi-a-a-mor que m'hi es-
pe-ra, so-ta l'a-ran-ger, la mi-a-a-mor que m'hi vol
bé.

Sota Sant Llaurenc

Sota Sant Llaurenc
som perdudes les sabates,
les sabates són vostres,
sant Llaurenc és meu.

Sota l'oranger,
la mia amor que m'hi espera;
Sota l'oranger,
la mia amor, que m'hi vol bé.

Som perdudes les calcetes.

Som perduts els calçons.

Som perduda la samarra.

Som perduts els tricotats.

Som perduda la cuera.

Som perdut tot el sarró.

Som perdut la barretina.

Som perdut el tirapeu.

Lo tio Pep

Lo ti-o Pep se'n va a Mu-ro , Ti-o
Pep , de Mu-ro queen por-ta-ras? Ti-o Pep
Pep , ti-o Pep , ti-o Pep .

The image shows a handwritten musical score for a song titled "Lo tio Pep". The score is written on three staves of music. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 3/4 time signature. The melody consists of quarter and eighth notes. The lyrics are written below the notes. The second staff continues the melody and lyrics. The third staff concludes the piece with a double bar line. There are two additional empty staves at the bottom of the page.

Lo tio Pep

Lo tio Pep se'n va a Muro,
tio Pep,
De Muro què em portaràs ?
Tio Pep, tio Pep, tio Pep, tio Pep.

Una tartana i un burro
Per nar-se'n a paseetjar.

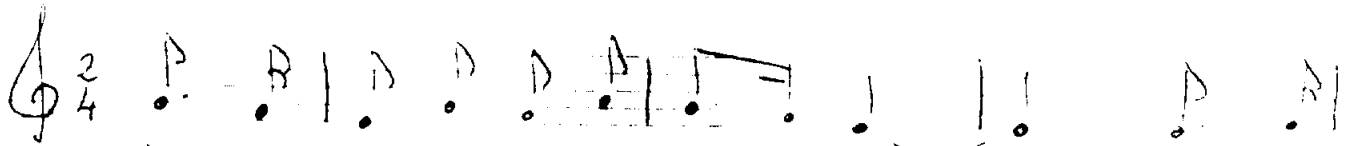
El tio Pep ja té el burro
que molts quinzets li ha costat.

I tota la xent del Muro
diuen que l'han enreat.

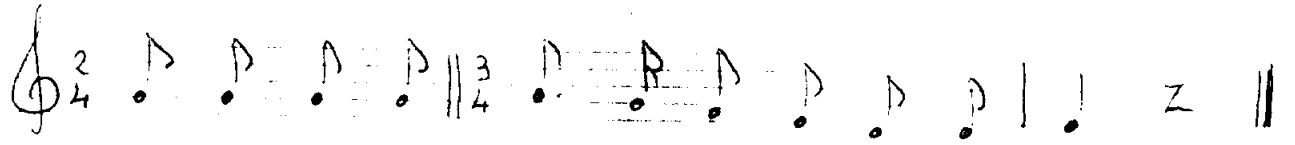
El ruc li ha dat tres pataes
i l'han dut a l'hospital .

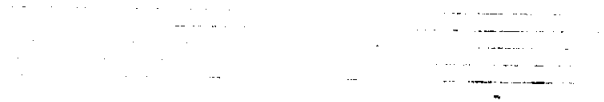
Té tres costelles trencaes
i tot el cos li fa mal.

La vella

A Pa-ris n'hi ha u-na ve-lla que ja en

pas-sa de cent anys, que la rum rum la ve-lla que ja en

pas-sa de cent anys, que la ve-lla rum-bant.

La vella

A Ma-llor-ca hi ha-na ve-lla, a Ma-llor-ca hi ha-na

ve-lla, qu'en té cent cin-quan-ta-un anys; que la rum rum i

ve-lla, qu'en té cent cin-quan-ta-un anys, que la ve-lla rum

bunt.

La vella

U - na ve - lle hi ha a Ma - llor - ca que pas sa des -

cent i un anys , ja se'n an - xa i se'n pu -

ti - na com si sols tin - gués quin - ja anys . En

quany mo - ri - rà la ve - lle , en quany si no

la ca - sam

La vella

A Mallorca n'hi ha una vella,
que en té cent cinquanta-un anys;

que la rum rum, la vella,
que en té cent cinquanta-un anys;
que la vella rumbant.

Ella es clenxa i es pentina,
com les nines de quinze anys,
tot el dia s'empolaina
tres hores en el mirall;
ja se'n baixa a la plaça,
a la plaça a treure ball,
el primer que la va a treure
n'és un pobre estudiant:

- Estudiant, si tu em volies,
te'n faria un ric marxant,
te'n daria cent ovelles
i també cent moltons blancs;
te'n plantaria botiga
de vetes i tafetans,
te'n donaria cent unces
totes cent en or comptant.-

Ja se'n van a cal notari
a fer capítols formals,
quan el notari els va veure:

- Que estàs boig, estudiant?

que no veus que n'és tan vella
que no té sinó un queixal,
i encara se li belluga
com la flor es belluga al ram?

- Tant si n'estic boig com savi
casament que en tiri avant.-

El diumenge fan capítols,
el dilluns ja els en casant
el dimarts en cau malalta,
i el dimecres l'enterrant.

Les absoltes que li feien
eren bromades en gran,
les llàgrimes que li queien
eren gotes de vi blanc,
les candeles que cremaven
candeles del nas penjant,
els que anaven a l'enterro
'naven saltant i ballant,
l'estudiant li va al darrera
amb la bossa de l'arjant,
l'estudiant li va al darrera
amb un flabiol sonant.

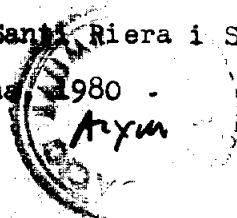
Amb els diners de la vella,
ja en té una de vint anys.

Materials per al

CANÇONER PER A L'ENSENYAMENT DE LA MUSICA
FINS A 4rt. D'E.G.B. - Grau III

Autor: Santi Riera i Subirachs

Barcelona 1980 .

INDEX ALFABETIC

Ase del Rector L'

Ball del bedriol

Ball de la manera, El

Cirerer, El

Cançó de beure vi

Don Gatu

D'on veniu, d'on ?

Esclops, Els

Esclops d'en Pau, Els

Gats de la Codina, Els

Madò Catalina

Meridet, El

Mossèn Joan de Vic

Pallari pica fort

Per caçar pardals

Quan era petita

Quan veneu els ous ?

Què li'n comprarem a la senyora

Rei de Xauxa, El

Sardana dels esclops

Terra de Gandòfia, La

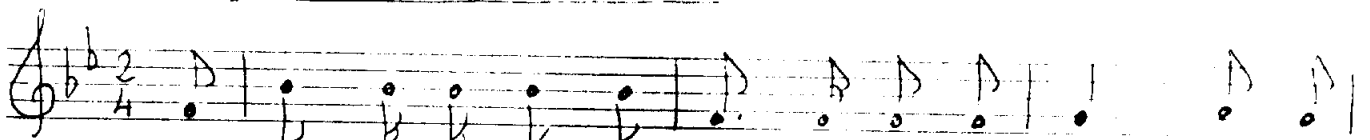
Tio Toni, El

Tres tambors, Els

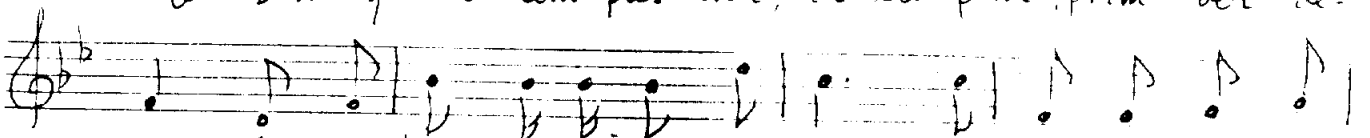
Volta cap aquí

Xiriminimí

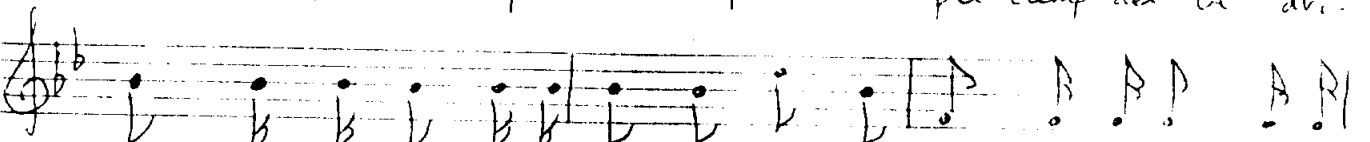
L'ase del rector
Ball del bedriol

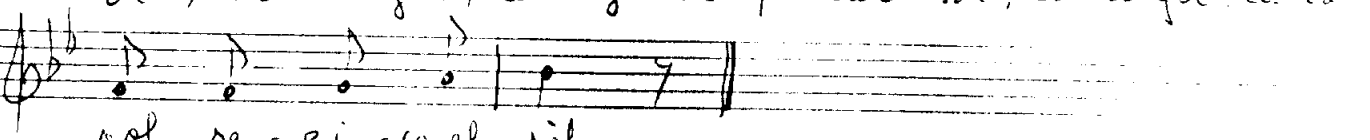
O - brin que vo - lem pas - sar, de la prim, prim ver de -

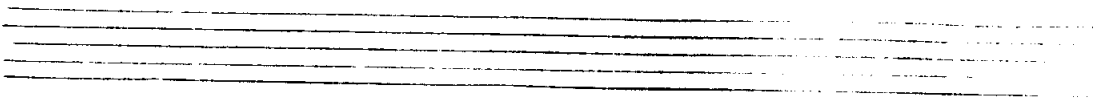
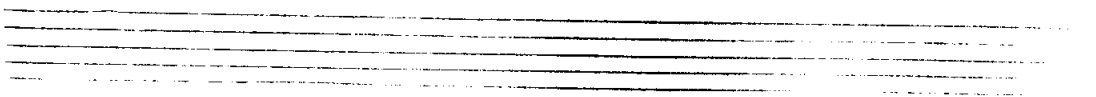
ro - la, o - brin que vo - lem pas sar pel camp del ve driol.

ol, ca - ra - gal, ca - ra - gal re - pi - ca el sol, co - ra gal, ca - ra -

gal, re - pi - ca el sol.

L'ase del Rector

Sant Joan de l'Erm,
de la prim prim verderola,
vós que en feu miracles,
del ram del vidriol,
caragol, caragol,
repica el sòl,
caragal, caragol,
repica el sòl.

Cureu-me'n el ruc,
que el tinc a l'estable.
Que si me'l cureu
us faré un retaule.

Respon l'escolà
pel cap de l'escala:

- Ai, senyor rector,
vostè és un gran ase.
Que per curar un ruc
no ha de fer un retaule.

- Calla, tu, escolà,
no tens vot encara.
Ets massa petit
per menjar a la taula.

El ruc no era meu,
que era del meu pare.
Per portar-ne dones,
al món no n'hi ha un altre.

Quan ne duia tres,
quan ne duia quatre.
Quan ne duia cinc,
el rector i l'aubarda.

Ball del bedriol

Obriu que volem passar
de la prim verderola;
obriu, que volem passar
pel camp del bedriol;
caragol, caragol,
repica el sol
caragol, caragol,
repica el sol.

-Els panys se n'han trencat

-Que els facin adobar.

-No en tenim diners.

-Que els facin els ferrers.

-Diu que no en volen fer.

-Que els facin fer als marxants.

-Ja ens n'han fet uns quants.

-A on teniu les claus?

-Les tenen els gripaus.

-Passem i no ens toquem.

El ball de la maniera

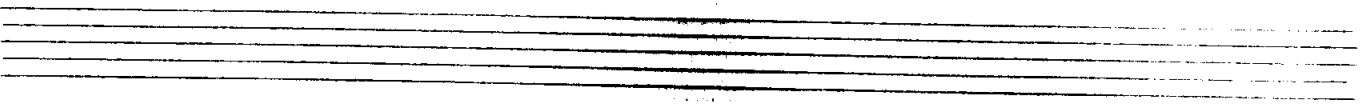
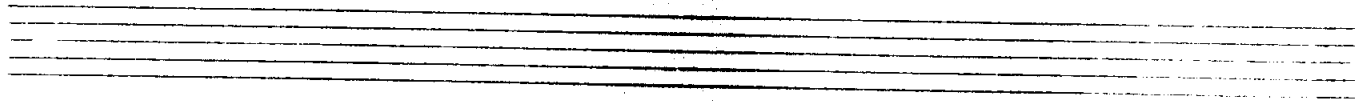
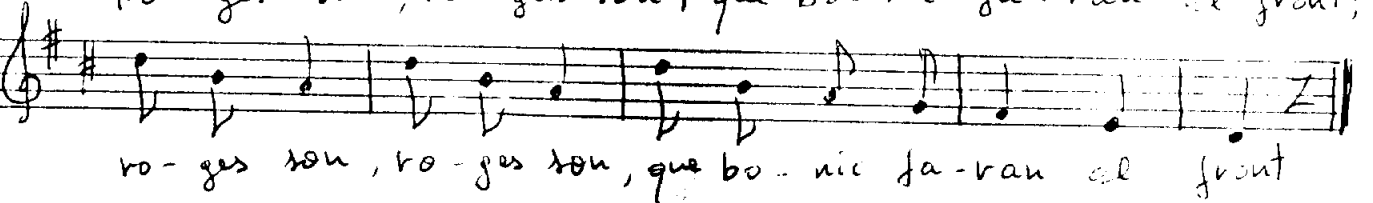
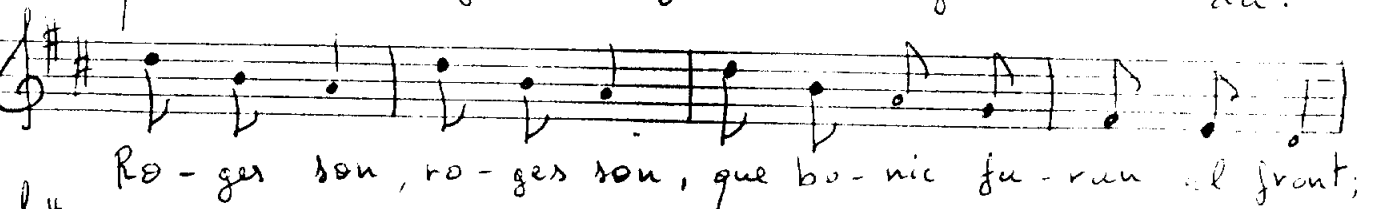
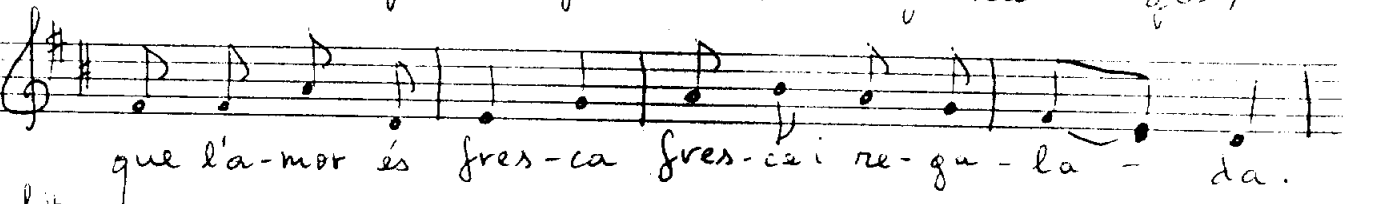
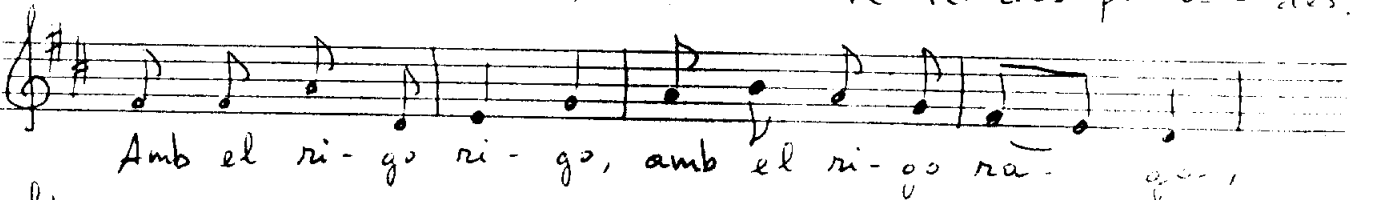
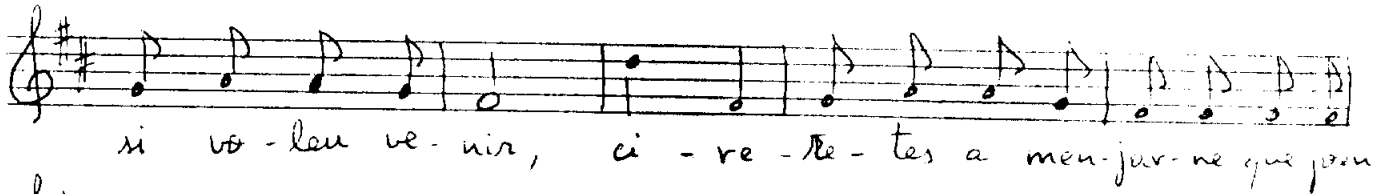
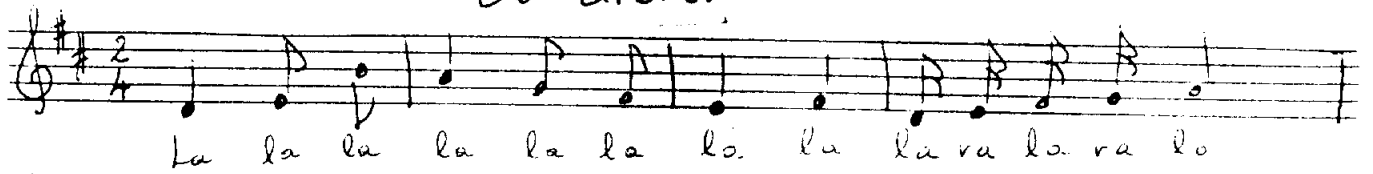
És el ball de la ma-ni-e-ra pel da-vent: pel dar-
re-ra, és el ball de la me-ni-e-ra pel dar-
re-rai pel da-vent. 'sti-raes-ti-raes-ti-ra la cu-marron-saar-
ron-saar-ron-sa el peu. 'sti-raes- peu.

El ball de la manera

Es el ball de la manera
pel davant i pel darrera
és el ball de la manera
pel darrera i pel davant.

Estira, estira, estira la cama
arronsa, arronsa, arronsa el peu.

El cirerer

El cirerer

La la ra la la ra la ra
la ra la ra la.
La la ra la la ra la ra la.
Noies si voleu venir,
cireretes a menjar-ne,
que jo en tinc un cirerer,
un cirerer d'espiades.

Amb el rigo rigo,
amb el rigo raga,
que l'amor és fresca,
fresca i regalada.

Roges són, roges són,
que bonic faran al front.

Au maueta, vine aquí,
para l'orellona rica,
com aquest penjoll encès
no hi ha joia més bonica.

Qidà, el bon cirerer
bell com és, dona alegria,
si no fos el masover
prou vindriem cada dia.

De beure vi

De la ter-raen surt el vi, pa-tim, pa-tam, pan-xim, pan-xam, be-rim, be-ram, cu-lim, cu-lam, el vi de la ter-ra.

De beure vi

solista, recitant

Tots

De la ter-ra surt el vi - , Vis auel vi!

Ter - rem , ter-rim , ter-ran , vis cu lo ter-ro , vis cu la

ter - ra , ter - rem , ter-rim , ter-ran , vis cu la

ter - ra d'on surt el man.

Cançó de beure vi

De la terra surt el vi,
el vi de la terra;

Patim-patam,
panxim-panxam,
bevim-bevam,
culim-culam,
el vi de la terra.

De la terra passa a l'arrel.

De l'arrel puja pel cep.

Del cep se'n va al raïm.

Del raïm se'n posa al gra.

Del gra passa al cistell.

Del cistell va cap al carro.

Del carro, cap a la premsa.

De la premsa passa al cup.

Del cup passa a la bóta.

De la bóta va al porró.

Del porró passa a la boca.

De la boca passa al ventre.

Del ventre baixa al bací.

De la terra surt el vi,
el vi de la terra;

Del bací torna a la terra;
a la terra, hi va del bací;
al bací, hi va del ventre;
al ventre, hi va de la boca;
a la boca, hi va del porró;
al porró, hi va de la bóta;
a la bóta, hi va del cup;
al cup, hi va de la premsa;
a la premsa, hi va del carro;
al carro, hi va del cistell;
al cistell, hi va del gra;
al gra, hi va del raïm;
al raïm, hi va del cep;
al cep, hi va de l'arrel;
a l'arrel, hi va de la terra;
el vi de la terra.

Patim-patam,
panxim-panxam,
bevim-bevam,
culim-culam,
el vi de la terra

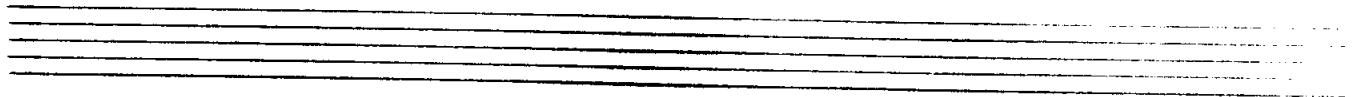
Don Gatu

S'es-tâel qua-po de don ga tu en co-de ru dor seu-

tat pa-tent-re mit-ger de se-da re-

bu-tes de bu-llents. Tra la ra la la la la la

la ra, tra la ra la la la la la

Don Gatu

S'està el guapo de don Gatu
en cadira d'or sentat
posant-se mitges de seda
i sabates de brillants.

Tra, la, ra, ra, larà, larà,
tra, la, ra, ra, larà, larà.

Ja n'hi arriba la notícia
si volia ser casat
amb una gata morena
germana d'un gat tigrat.

Don Gatu, que és un tronera,
de seguida n'ha acceptat
i acorden fer-ne la boda
quan tres anys seran passats.

Un dia, fent-li un petó,
cau daltabaix del terrat;
se n'ha trencat tres costelles,
s'ha desenganxat un braç.

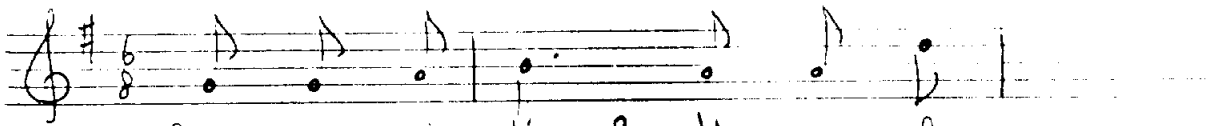
Vingueu, metges i doctors,
i també un bon cirucanu,
mateu-li forces gallines,
doneu-li tasses de caldo.

A les tres de matinada
don Gatu segueix molt mal;
diu que vol fer testament
de les coses que ha robat:
tretze pams de llonganissa
i quatre arroves de carn,
tres pollastres d'una boda
que encara estaven a l'ast.

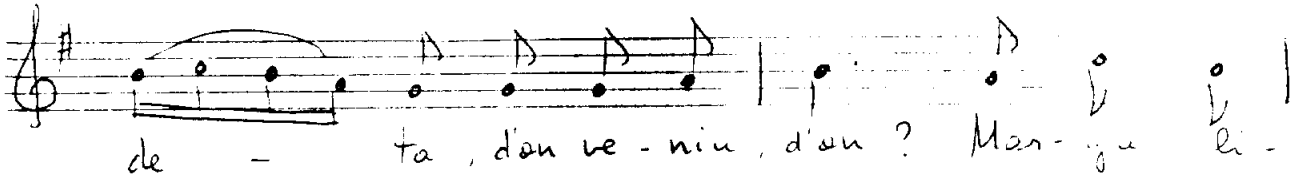
El dia del seu enterro
cent mil gats hi van anar;
també la gata morena
no parava de plorar.

Les rates i els ratolins
tots ballen molt eixerits
dient, en el seu llenguatge:
- S'ha mort el nostre enemic.

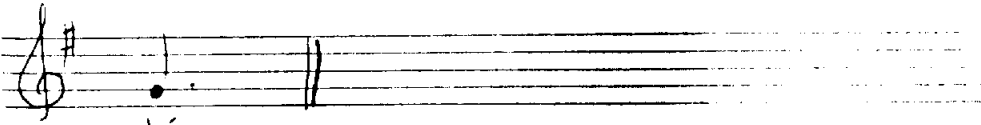
D'on veniu, d'on ?

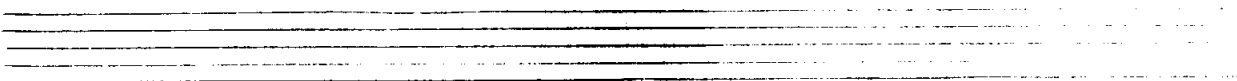
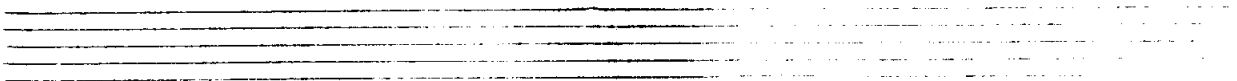
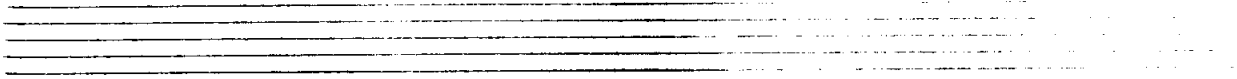
D'on ve - niu, d'on ? Mar - ga - li -

de - ta, d'on ve - niu, d'on ? Mar - ga - li -

dó

D'on veniu, d'on?

D'on veniu, d'on?

Margalideta,

d'on veniu d'on?

Margalidó.

De terra lluny

Margalideta,

de terra lluny

Margalidó.

Què en dueu vos?

Margalideta,

què en dueu vos?

Margalidó.

Margalideta,

Margalidó.

A qual serà?

Margalideta,

A qual serà?

Margalidó

El rei Gaspar

Margalideta,

El rei Gaspar

Margalidó.

Els esclaps

Handwritten musical score for the song "Els esclaps". The score is written on five staves in G major (one sharp) and 3/8 time. The lyrics are in Catalan. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 3/8 time signature. The melody consists of quarter and eighth notes. The lyrics are: "Avant te cons-te-ren, quant te cons-te-ren, quant te cons-te-ren les es-claps, quan è-ron, quan è-ron, quan è-ron nous, quan è-ron, quan è-ron, quan è-ron nous." The score ends with a double bar line on the fourth staff.

Avant te cons-te-ren, quant te cons-te-ren, quant
te cons-te-ren les es-claps, quan è-ron, quan
è-ron, quan è-ron nous, quan è-ron, quan è-ron, quan
è-ron nous.

Two empty musical staves, each consisting of five lines, positioned below the main score.

Els esclots

Cinc sos cus-te-ren, cinc sos cus-te-ren, cinc sos cus-
te-ren es esclots quan n'e-ren, quan n'e-ren, quan
n'e-ren nous, quan n'e-ren, quan n'e-ren, quan n'e-ren nous
tra-la-ra-la, la-ra-la la, la-ra-la la-la tra-la-
la-la, la-ra-la la, la-ra-la la-la. la-la, la-ra-
la-la la.

Els esclops (Per a quan s'estrenen esclops)

Quant te cousteren
quant te cousteren
quant te cousteren les esclops
quan eron quan eron
quan eron quan eron
quan eron quan eron nous.

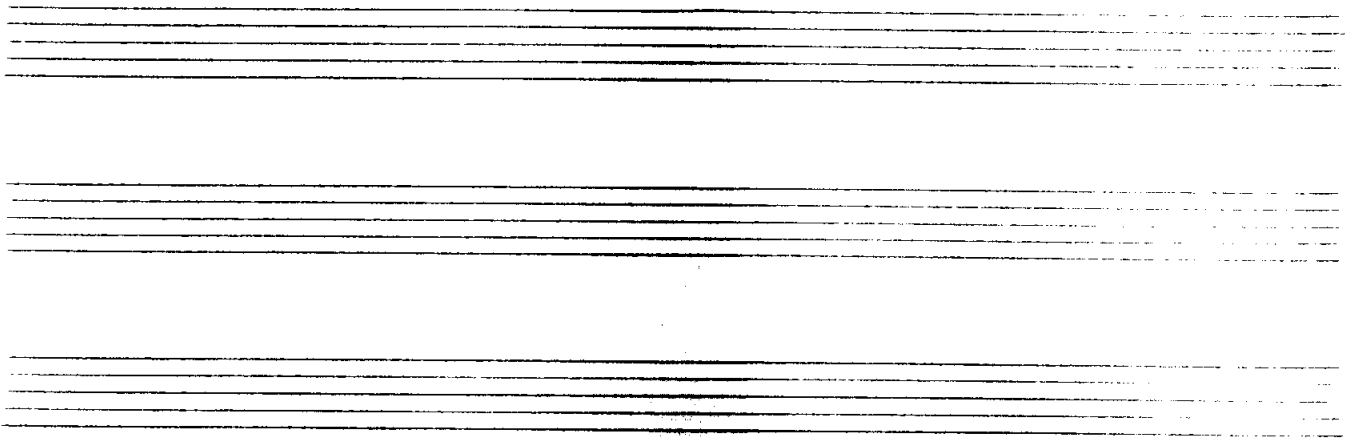
Ja en ve la niege;
 lus bellus esclops
 costeren cinc sous
 quan eren nous.

Jo me'n comprei
unus bellus esclops;
cinc sous de tatxes,
jo me'ls ferreri,
jo els estreneri,
jo hi passegeri,
jo bé hi balleri,
jo els espatlleri,
molt bé que hi aneri,
jo me'ls tregueri,
jo els llenceri.

Els esclots d'en Pau

A handwritten musical score for a song. The score is written on three staves of music. The first staff begins with a treble clef, a 2/4 time signature, and a key signature of one flat (B-flat). The melody consists of quarter and eighth notes. The lyrics are written below the notes. The second and third staves continue the melody and lyrics. The piece ends with a double bar line on the third staff.

Amb els es- clots de Déu fan- gu- ro. sent jo-
an, li a- no- ven grans, sent Pe- re li
re al dar- re - ra amb el tri- co tri- co, trac.

Els esclots d'en Pau

A handwritten musical score for a song. It consists of three staves of music in G major (one sharp) and 2/4 time. The melody is written in a treble clef. The lyrics are written below the notes. The first staff contains the first line of the song, the second staff the second line, and the third staff the third line, ending with a double bar line. There are also some handwritten notes above the notes in the second and third staves, possibly indicating fingerings or breath marks.

Amb els es - clops d'en Pau fan - ga - va en jo -
an, can - ta - va el gall . En Pe - re li va el dav -
re - va amb el Ti - pi , Ti - pi , tam .

Three sets of empty musical staves, each consisting of a five-line staff with a clef and a key signature, intended for further musical notation.

Els esclots d'en Pau

The musical score is written on three staves in a 2/4 time signature. The melody is simple, using quarter and eighth notes. The lyrics are written below the notes.

Els es-dops de Déu fan-ga-ven, sant jo-
an li va da-vant, sant Pe-re
va dav-re-ra amb el tri-pi, tri-pi, trap.

Three empty musical staves, each consisting of five lines, provided for further notation.

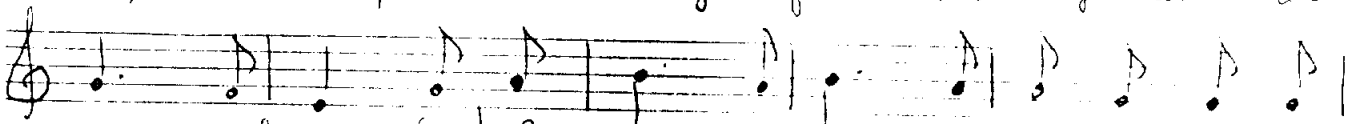
Els esclaps d'en Pau

Els es- dops d'en Pau fan- ga ven, sent Jo-
an tri - a - va el gram, tri - a - va el gram, sent Pe-
re li va al dav-re - ra amb el tri-pi, tri-pi, trap.

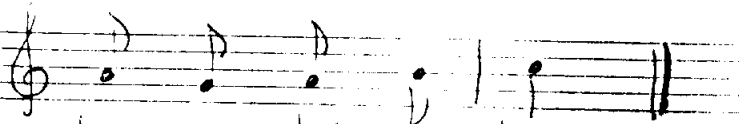
Els esclaps d'en Pau

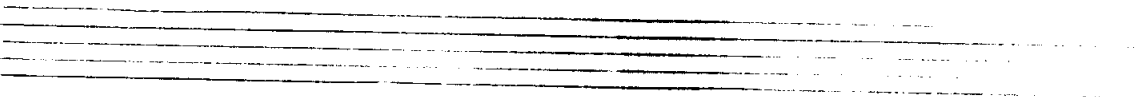
Amb es- claps en Pau fan- ga- va, Sant jo- an E-

ra - va el gra, Sant Pe- re li va al dav- re ro amb el

tri - co, tri - co, tac.

Els esclops d'en Pau

Els esclops de Déu fangaven
sant Joan triava gram:
sant Pere li va al darrera
i amb el tripi, tripi, trap.

Els gats de Codina

3/8
A - ra can - tar val - le , es - tar - men no puc , més

gats de Co - di - na que en són molt gor - juts

Els gats de Codina

Ara cantar vull,
estar-me'n no puo,
dels gats de Codina,
que en són molt gorjuts.

Si en són de gorjuts,
tant com puguin ser,
que n'han fetes més
que cap serraller.

Si en són de gorjuts,
també de trempats!
Se'n pot molt ben dir
que en són tots uns gats.

Un dia vaig veure
com feien l'embrolla:
si n'hi havia un
que en llepava l'olla.

Com que era calent,
l'anava voltant;
l'un en deia a l'altre:
- Ens hi atraparan.-

N 'hi ha un de roig
i un de virat;
l'un en deia a l'altre:
- Saps el que he pensat?
Dintre del rebost
ens amagarem
i tota la nit
ens atiparem.

Demà al de matí,
quan vinguin a obrir,
per sota l'escala
calarem fugir.-

Per sa mala sort
els van atrapar,
per sota l'escala
se'n van escapar,
dient amb miols:

- N'hem sortit bé i farts.-
Les dones diran:
- Dimoni de gats!
La darrera nit,
els hem ben tancats;
i quina n'han feta?
S'han menjat la carn.

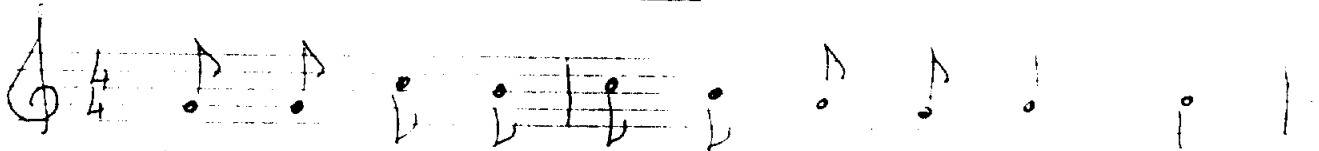
La culpa de tot,
la té la criada,
que en tractant dels gats
n'és molt descuidada.
Mai no tapa l'olla
ni tanca els fogons,
quan se'n va al rebost
hi tanca els gatons.-

Cançó, qui et dictà?

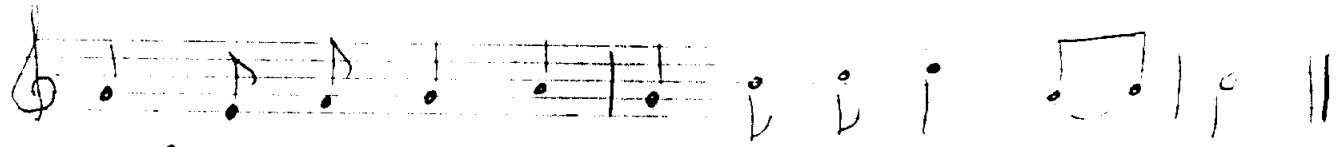
Jo bé us ho vull dir:
l'hereu Muntanyola.
fill de Sant Martí.

A dictar cançons,
no hi poso passió;
el que no li agradi
que ho faci mmilor.

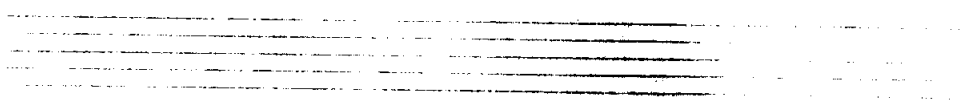
Ma-dô Catalina

Ma - dô Ca - ta - li - na com va, com cam

pan? com va, com cam-pan? com va, com cam pan?

Madò Catalina

Madò Catalina

com va, com campau?

A la vostra filla
per què no l'am dau?

Que, si no l'am dau,
la vos robaré,

I la m'enduré
d'allà en el palau,

i la vestiré
d'incarnat i blau;

i la m'enduré
d'allà a Galilea

i la vestiré
de pèl de monea;

i la m'enduré
d'allà a Galtzó

i la vestiré
de pèl d'erissó.

El maridet

Amb u-na cu-a de ci-re - ra jo n'hi he fet bi-gu ser-
re - ra me n'ha so-brat un bo-ci - net, jo n'hi he fet un bas-to-
net. Tan pe-ti-tet ma-ri - det m'heu dat que la ge-la.
de-ta se mèl men-ja, tan pe-ti-tet ma-ri - det m'heu
dat que la ge-la-de-to se me l'ha men-jat.

4
0

El maridet

D'una cua de oirera
jo n'hi he fet biga serrera;
me n'ha sobrat un bocinet,
jo n'hi he fet un bastonet.

tan petitet maridet m'heu dat
que la geladeta se m'el menja,
tan petitet maridet m'heu dat
que la geladeta se me l'ha menjat.

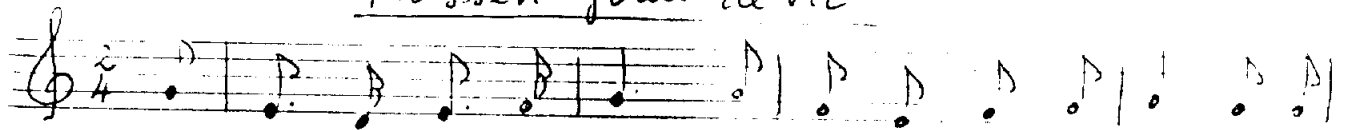
D'una closca d'avellana
jo n'hi he fet casa i cabana;
me n'ha sobrat un bocinet,
jo n'hi he fet un corralet.

I d'un pam i mig de drap
ja l'he vestit de cap a cap;
me n'ha sobrat un bocinet,
jo n'hi he fet uns calçotets.

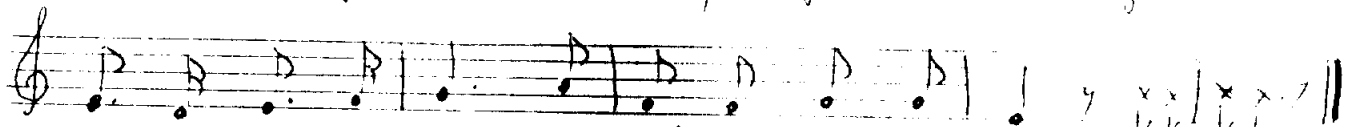
D'una fulla de noguera.
jo n'hi he fet la calaixera;
me n'ha sobret un bocinet,
jo n'hi he fet un calaixet.

D'un closca de pinyó
jo n'hi he fet un gran sarró;
me n'ha sobrat un bocinet,
jo n'hi he fet un sarronet.

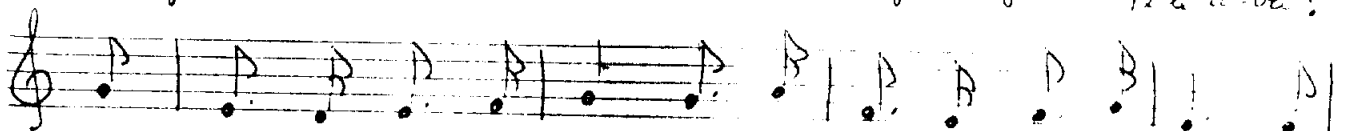
Mossèn Joan de Vic

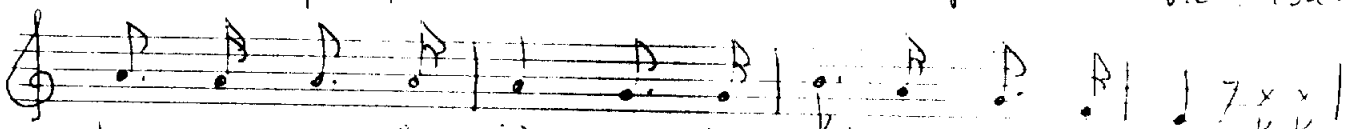
Mos-sèn jo-an de Vic, queu fe-ieu a la guerra? Mos-

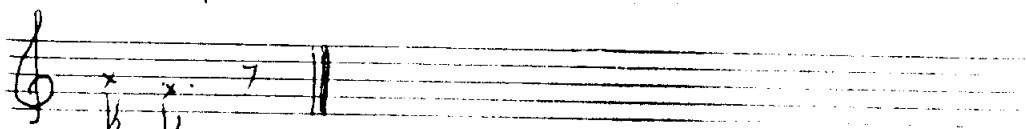
sèn jo-an de Vic, tan trist i a-fli-git? - Pa-tè-ve!

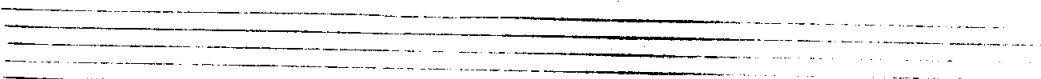
Con-tra qui pe-le-ià-veu, Mos-sèn jo-an de Vic, con-

tra qui pe-le-ià-veu tan trist i a-fli-git? - Con-tras

mo-ros!

Messieu Jean de Vie

Handwritten musical notation for three staves in G major, 2/4 time. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 2/4 time signature. The melody consists of quarter and eighth notes. The second staff continues the melody with a sharp sign on the second measure. The third staff concludes the piece with a double bar line and repeat dots.

Messèn Joan de Vic

D'on ve-niu vós a-ra, mes-sèn Jo-an de

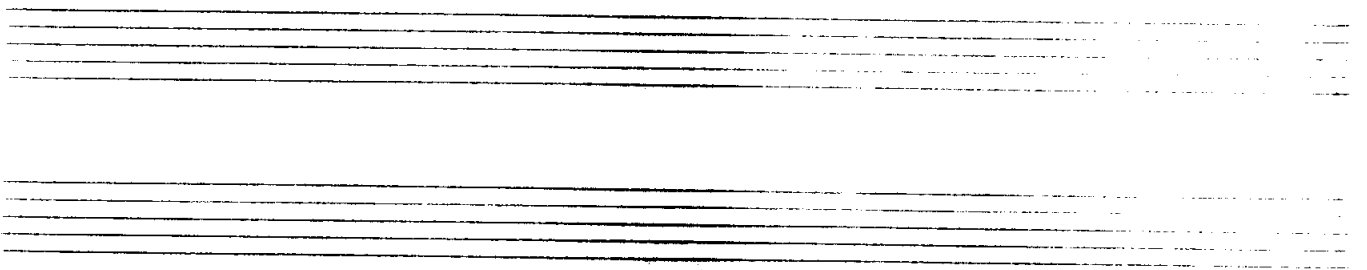
Vic? D'on ve-niu vós a-ra, tan trist i a-gli-

git, tan trist i a-gli-git, tan trist i a-gli-

git? - De la guerra!

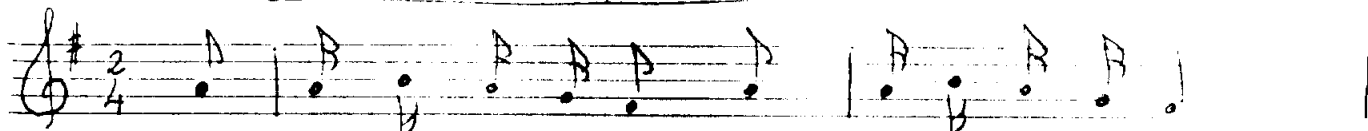
Mossèn Joan de Vic

D'on veniu vós ara,
mossèn Joan de Vic?

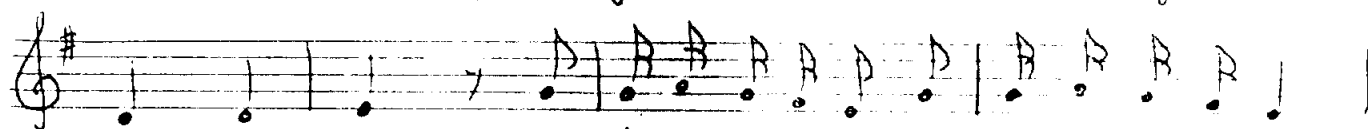
D'on veniu, vós ara,
tan trist i afligit?

- De la guerra.
- Què feieu a la guerra?
- Peleiava.
- Contra qui peleiàveu?
- Contra els moros.
- I si us haguessin mort?
- Que m'enterrin.
- I vostres fills què farien?
- Que es morin.
- I si morir no volen?
- Que captin.
- Si caritat no els fan?
- Que robin.
- Els qui roben els pengin.
- Que els pengin.
- I els penjats s'estiren,
estiren, estiren, estiren.

Pallari pica joc

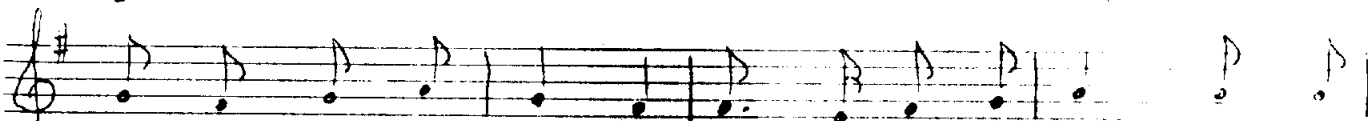
Pa - lla - ri , pi - ca joc , Pa - lla - ri , pi - ca joc

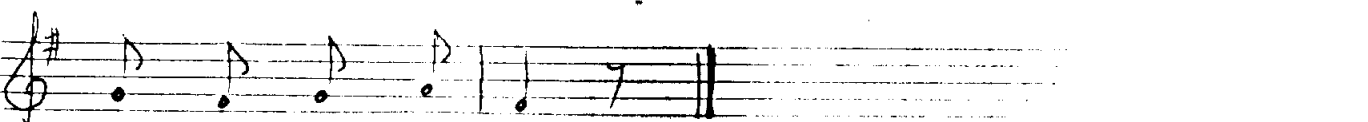
"Ky - ri - è" . Pa - lla - ri , pi - ca joc , Pa - lla - ri , pi - ca joc

"E - lei - son" . On n'hi ha de bo - ta a la

bo - ta , a la bo - ta , on n'hi ha de bo - ta a la

bo - ta del ra - có .

Pallari pica foc

Pallari pica foc

Kyriè

Pallari pica foc

eleison.

A on n'hi ha de bo?

a la bota, a la bota

a on n'hi ha de bo?

a la bota del racó.

A on n'hi ha de dolent?

a la bota, a la bota

a on n'hi ha de dolent?

a la bota del torrent.

Per caçar pardals

Si tingués una escopeta,
larirom fa que la que ri de ta,
'niria al bosc a caçar,
la que ri don donda.

Com que no tinc escopeta
amb parany tinc de caçar;
vaig parar-ne tres o quatre,
pardals volia agafar,
i en comptes d'agafar ocells
un mosquit vaig atrapar.

Llàstima de matinada,
matí m'he hagut de llevar,
volia agafar pardals
i mosquits vaig agafar.

Per caçar pardals

Si si tén-gues u-na es-co-pe-ta, lo ri rom
fa, que la que ri de ta, 'ni-ri-a-el bosc a ca-
çar, la que di ron don dà, 'ni-ri-a-el bosc a ca-
çar, la que ri don don dà.

The image shows a handwritten musical score for a song titled "Per caçar pardals". The score is written on four staves of music, each with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The lyrics are written below the notes. The first staff begins with the lyrics "Si si tén-gues u-na es-co-pe-ta, lo ri rom". The second staff continues with "fa, que la que ri de ta, 'ni-ri-a-el bosc a ca-". The third staff continues with "çar, la que di ron don dà, 'ni-ri-a-el bosc a ca-". The fourth staff concludes with "çar, la que ri don don dà." There are two empty staves at the bottom of the page.

Quan n'era petiteta

Handwritten musical score for the song "Quan n'era petiteta". The score is written on a single staff in treble clef, with a key signature of one flat (Bb) and a time signature of 2/4. The melody is simple and consists of several lines of music with lyrics underneath. The lyrics are: "Quan n'era pe - ti - ta en quar - ta", "va xa - ions, ia - va que n'és gran - de - ta, zum", "ze - ta, les eu - gues i mol - tous, que la zum ze - ta". The score ends with a double bar line and the word "FOM." written below the staff.

Quan n'era pe - ti - ta en quar - ta
va xa - ions, ia - va que n'és gran - de - ta, zum
ze - ta, les eu - gues i mol - tous, que la zum ze - ta

FOM.

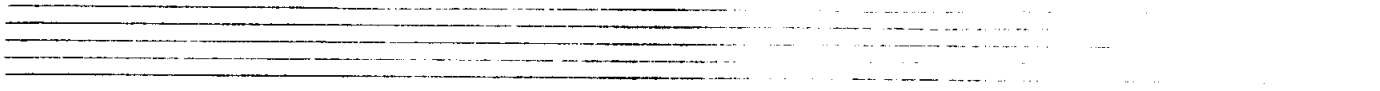
Two sets of empty musical staves, each consisting of five lines, provided for additional notation or practice.

Quan era petiteta

Quan n'era petiteta
en guardava xaions,
i ara que n'és grandeta,
Zum ze ta,
les eugues i moltons,
que la zum ze ta zom.

'Quant venen els aus?
Ball de la cercavila

'Quant ve-nen els aus, Te-re-se-ta, Te-re-
se - - ta? 'Quant ve-nen els aus, Te-re-se-ta? - A can-
sons. - Per-que són pe-tits, Te-re-se-ta, te-re-
se - - ta, per-que són pe-tits, Te-re-
se-ta, a tres i mig.

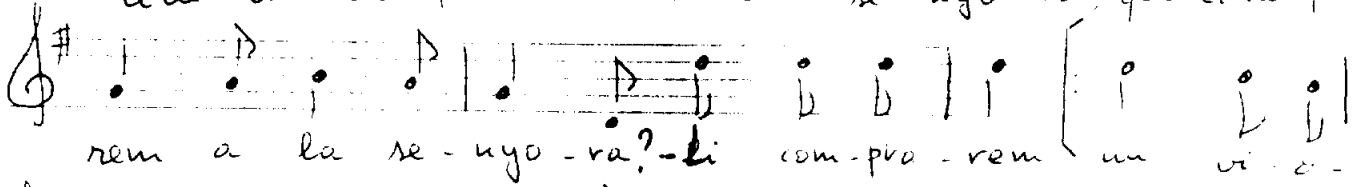
Quant veneu els ous?

Quant veneu els ous
Tereseta Tereseta
quant veneu els ous?
A cins sous
perquè són petits
Tereseta a tres i mig.

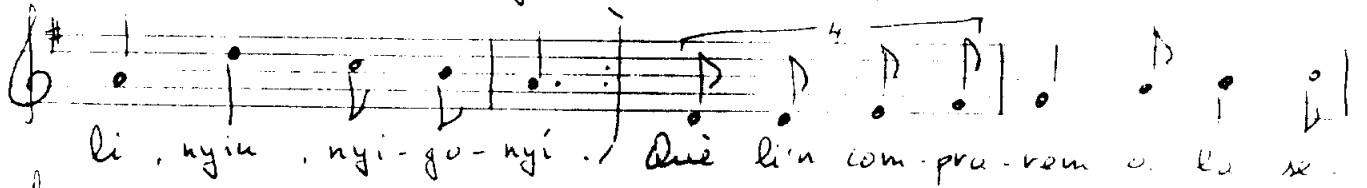
Què li'n comprem a la senyora

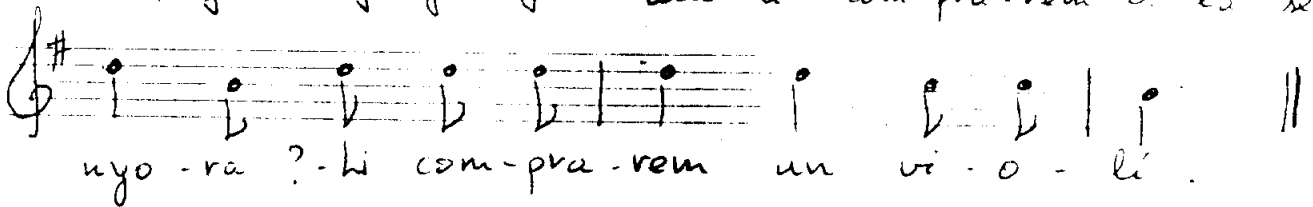
Què li'n com-pra-rem a la se-nyo-ra, què li'n compra-

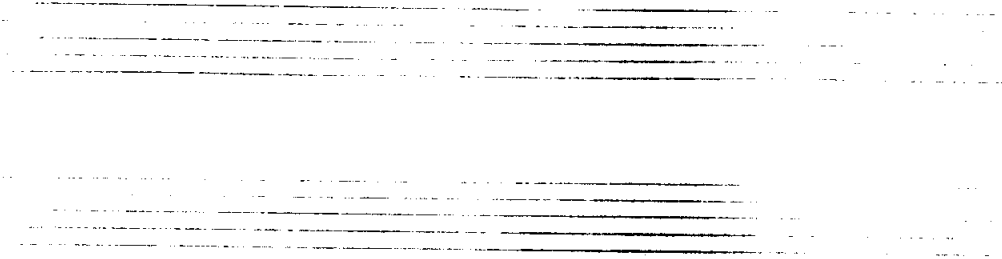
rem a la se-nyo-ra? -li com-pra-rem un vi-o-

li, nyia, nyi-go-nyi. Què li'n com-pra-rem a la se-

nyo-ra? -li com-pra-rem un vi-o-li.

Què li'n comprarem a la senyora?

Què li'n comprarem a la senyora?

Li'n comprarem un violí

nyi nyi-go nyi.

Què li'n comprarem a la senyora?

Li'n comprarem un violí.

Què li'n comprarem a la senyora?

li'n comprarem un flabiol,

tit, ti, ri, tit.

Li'n comprarem una guitarra,

ring, ca, ta, ring.

Li'n comprarem un panderet,

reng, ca, ta, reng.

Li'n comprarem uns castanyols,

cloc, ca, ta, cloc.

Què li'n comprarem a la senyora?

Li'n comprarem uns ferreguins,

ring, ca, ta, ring.

Uns castanyols,

cloc, ca, ta, cloc.

Un panderet,

reng, ca, ta, reng.

Una guitarra,

ring, ca, ta, ring.

Un flabiol,

tit, ti, ri, tit.

Un violí,

di, gu, di, gu, di.

Què li'n comprarem a la senyora?

li'n comprarem un violí.

El rei de Xauxa

Quan el rei se'n va a passeig
a esbargir la borratxera
duu dos patges al davant
quatre patges al darrera.

Tau, tau,

quatre patges al darrera.

Ja se n'entra pels vinyars
com per terra venturera,
la corona de gairó
el mantell en bandolera.

L'un li fa camí entre els ceps,
el segon li fa drecera
els demás el que li fan
pam i pipa pel darrera.

L'un li porta un moscatell
l'altre una cepada entera
els demás diuen pel baix:
-Bona tarda se'ns espera.

Fa dos passos endavant,
quatre passos endarrera
s'entrebanca amb un sarment
cau de nas a la fanguera.

El primer diu - Valga'ns Déu!
el segon - Valga'ns Sant Pere!
els demás diuen: - Amén,
no és aquesta la darrera.

Ja l'aixequen entre tots
i avall van tal-là-tal-lera;
dos l'estiren pel davant,
quatre el pitgen pel darrera.

Sardena dels esclaps

Sien te - ni - auns tes - clops nous, sien te - ni - auns es - clops

nous men'i - ri - aa quor-dorels bous. De lin - ten -

tà, qui-ren-gui, ga-rin - gài - na, lan-tan-te-na, lo-bis-tu-

ment, de lin-ten - tà ga-rin-gui, qui-ri - gui.

Sardana dels esclops

Si en tenia uns esclops nous
me n'iria a guardar els bous

De lintentà

guirenguí, garingaina

lantantena

labissament

de lintentà

garinguí, garingai.

Si en guardava trenta dos
el llop se n'ha menjat dos.

-Pastoreta, on ereu vos?

- A la muntanya amb els pastors

que brodava mocadors,

un per mi i un altre per vos

i un altre pel meu promès

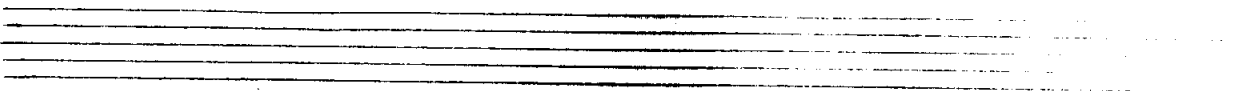
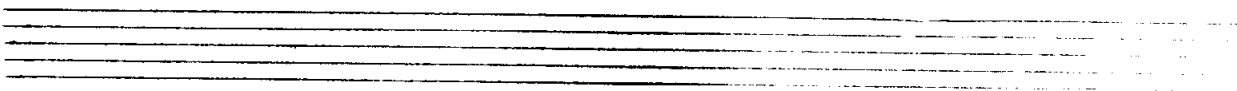
perquè va tan carnellós.

La terra de la gaudòfia

U-na ter-ra dia que hi ha que nes molt b...

ni - ce ter - ra que gau dò - fia sa no -

me - na , molt a la vo - ra d'An - tuèr pi -

La terra de la Gandòfia

Una terra diu que hi ha
que n'es molt bonica terra
que Gandòfia l'anomenen
molt a la vora d'Antuèrpia.

Les pedres són de bon sucre
la fusta és de canyella
les parets són de pinyons
i les escales d'ametlla.

Perquè no saben fer teules
de torrons fan les teulades
perquè no tenen ciment
fan servir la melmalada.

Als carrers de cotó fi
perquè ningú hi ensopegui
i les fonts que hi ha per allí
no ragen més que mistel.la

Per tots els voltants del poble
hi han arbres que fan moneda
el diner per allí es perd
perquè ningú l'arreplega.

A les fleques i als hostals
en sense pagar s'hi menja
i al que s'empenye en pagar
el condemnen a galera.

Companyys, jo ara m'en vaig
a n'aquesta bonica terra
que Gandòfia l'anomenen
molt a la vora d'Antuèrpia.

El tu Toni

el ti - o To - ni, la ra, mes veu que

l'o - li, la - ra, a la ve - tu - ra, la ra, es veu que

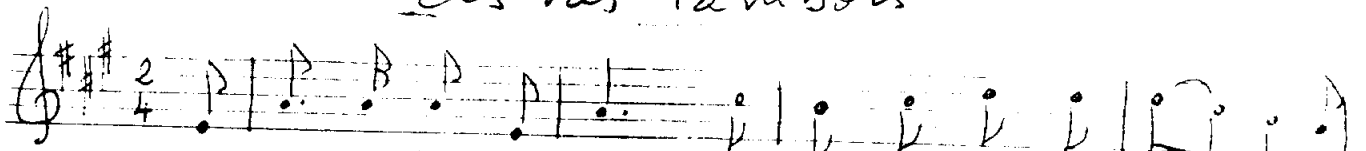
sar .

El tio Toni

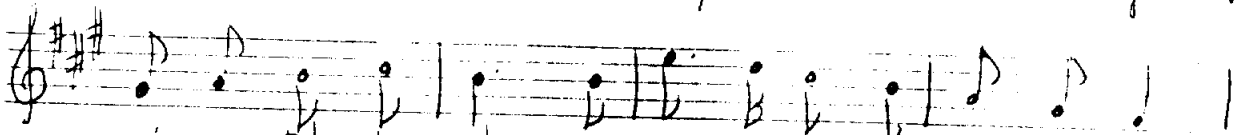
El tio Toni, larà,
més vell que l'oli, larà,
a la vellesa, larà,
es vol casar.

Les comes tortes, larà,
com a batjoques, lara,
cam a batjoques, larà,
del batjocar.

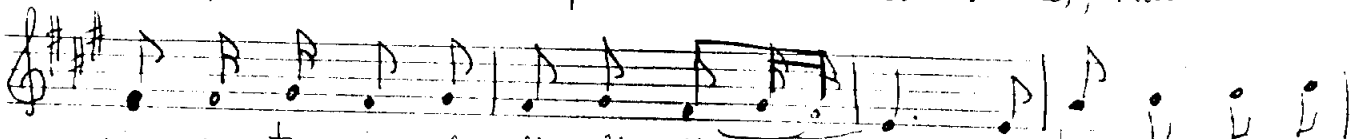
Els tres tambors

Si n'e - ven tres tam - bors que en ve - nen de la guer - ra i el

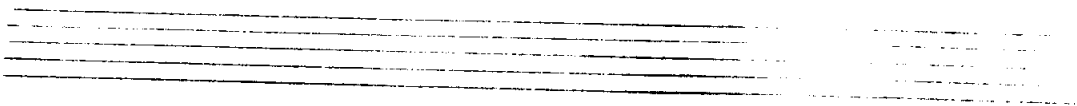
més pe - tit de tats por - ta un ram de ro - se - tes, riau

riau pe - tar - riau, piu, piu, piu, piu au , por - ta un ram de ro -

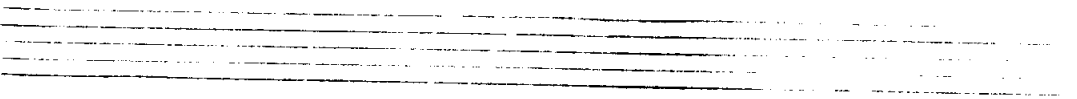
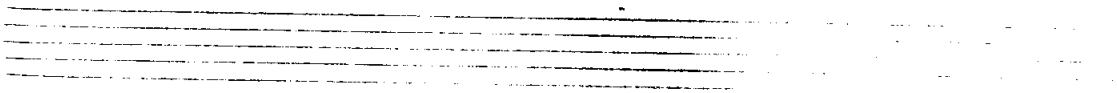
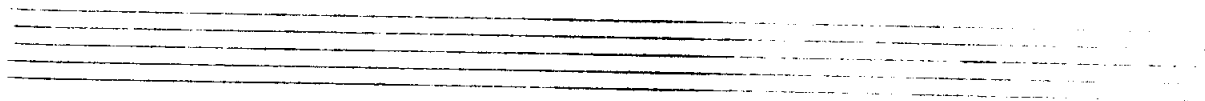

se - tes

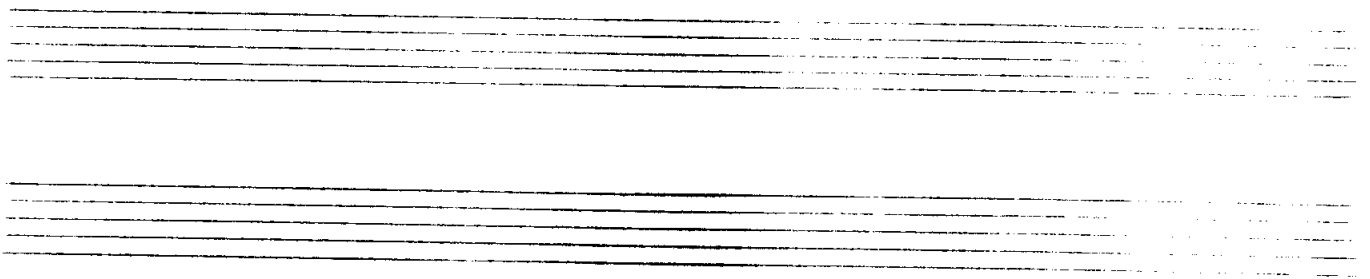
Els tres tambors

Hi ha - vi - a tres tam - bors que ve - nen de la
guer - ra: el més pe - tit de tots por - ta un ram de ro -
se - tes , por - ta un ram de ro - se - tes

Els tres tambors

Si n'e-ven tres tam-bors que ve-ni-en de la
quer-ra el més pe-tit de tots por-to un ram de ro-
se-tes, ram ra ta ra ta plan, plan, plan, plan, plan por-
to un ram de ro-se-tes

Els tres tambors

Si n'ie - ren tres tam - bors que en ve nen de
quer - ra: el més pe - tit de tots per ta un ram de
se - tes, ram, rampa ta plum ! per ta un ram de
se - tes

Els tres tambors

Si n'eren tres tambors
que en vénen de la guerra:
el més petit de tots
porta un ram de rosetes.

Ram, ram, pataplan!
porta un ram de rosetes.

La filla del Ruan
n'ha sortit en finestra:
- Tambor, el bon tambor:
si em vols dar una roseta?

- Donzella que l'haurà
serà l'esposa meva:
no us donaré el ram
que a vós no us puga prendre.

-M'haveu de demanar
al pare i a la mare.
Si el sí vos volen dar,
per mi res no es pot perdre.

- Déu lo guard, el Ruan,
si em dareu la infanteta?

- Bé em diràs tu, tambor,
quina hisenda és la teva.

- La hisenda que jo en tinc,
la caixa i les manetes.

- Ix-me d'aquí, tambor,
abans no et faça perdre!

- No em fareu perdre vós,
ni vós me fareu perdre,
que allí en el meu país
en tinc gent que em defensa.

- Bé em diràs tu, tambor,
bé em diràs qui et defensa.

- Em defensa el rei franc
amb tota sa noblesa.

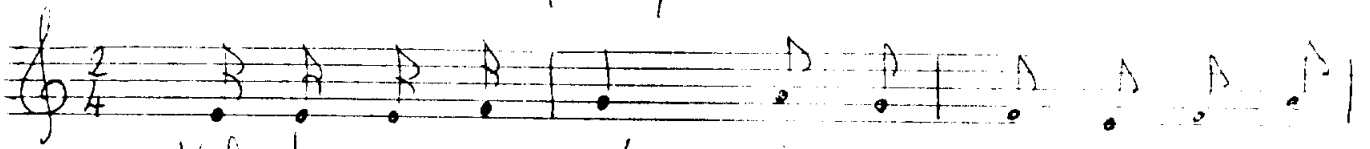
- Bé em diràs tu, tambor,
bé em diràs qui és ton peire.

-Mon peire, gran senyor,
és rei de l'Anglaterra.

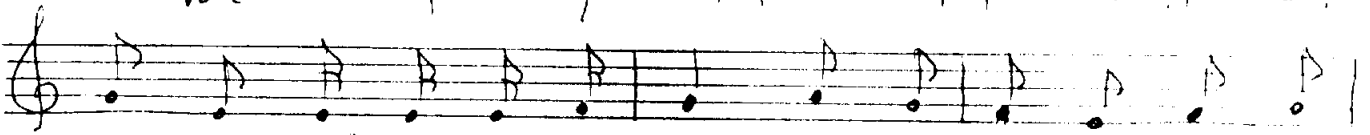
- Vine, vine, tambor:
ma filla serà teva.

- No en sento grat de vós;
tampoc ne sento d'ella,
que allà en el meu país
n'hi ha que són més belles:
més hermosa i gentil
n'és la meva promesa.

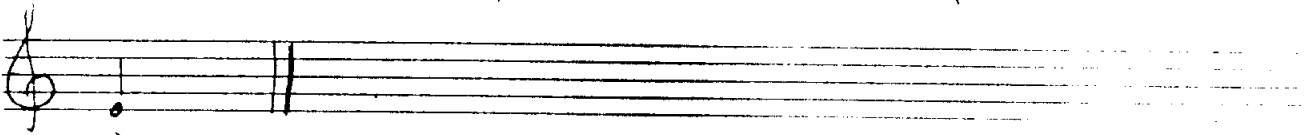
Volta cap aquí

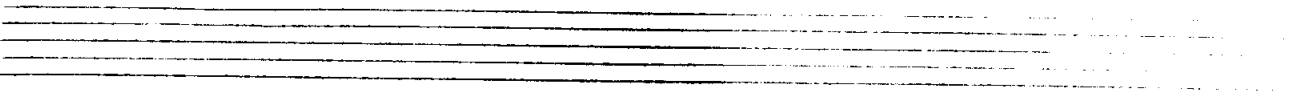
Vol - ta cap a - qui , pi - ca , pi - ca , pi - ca ,

pi - ca , vol - ta - cap a - llà , pi - ca , pi - ca amb la

mà .

Volta cap aquí

Volta cap aquí,
pica, pica, pica, pica,
volta cap allà,
pica, pica amb la mà.

Xiri mi ni mi

Xi - ri - mi - ni - mi de'n va-a-nava Ro - ma , xi - ri mi - ni -
mi per beu - re vi , i quan va tor - nar de Ro ma noes po -
di - a ni te - nir .

Xiriminimf

Xiriminimf

s'en va anar a Roma,

xiriminimf

per beure vi,

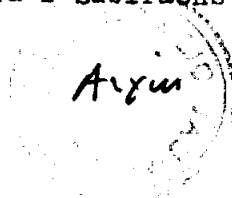
i quan va tornar de **Romas**

no es podia ni tenir.

Materials per al

CANÇONER PER A L'ENSENYAMENT DE LA MÚSICA
FINS A 4rt. d'E.G.B. - Grau II

Autor: Santi Riera i Subiraçhs
Barcelona, 1980

INDEX ALFABETIC

Anneta L'
Ball de sant Ferriol
Bon dia nostre pare
Burriquet El
Camp de mill, El
Cançó de barretaire
Cançó de les mentides
Cançó del moliner
Cusidora, La
Gat, El
Gallina, La
Griva, el tort i el gaig, La
Malamanya
Mambrú
Margarideta
Marrameu
Masovera, La
Mestressa para taula
Oreneta i el pinsà, L'
Pastoreta, La
Petit vailet, El
Poll i la puça, El
Tio fresco, El

L'Anne to.

Ai, ma - rea - neu a mis - sa, tut - tu
ret, tu - rit, tu - rà, ai ma - rea - neu a
mis - sa que po - ja - reel di - nar

L'Annetta

Ai ma - re a - neu a mis - so, li - li - ta li
là, ai, ma - re a - neu a mis - so que
jo fa - ré el di - ner.

Four empty musical staves, each consisting of five lines, provided for accompaniment or further notation.

L'Anneta

A la ciutat de Lleida,
lileta, lilà,
a la ciutat de Lleida,
de nines, prou n'hi ha.

N'hi ha una de molt xica
que diu que es vol casar.
Sa mare la cridava:

- No vagis a ballar.
Vine cap aquí a casa,
que a la font has d'anar.-

Els càntirs n'agafava,
cap a la font se'n va.
Mentre que se li omplien
son galant va passar.

- Ai, mare, aneu a missa,
que jo en faré el dinar.-

Quan de missa tornava
ja no la va trobar.
Pregunta a les veïnes
si l'han vista passar.

- Per'quí n'ha passat una
amb un sabre a la mà.
Tota vestida d'home
junt amb un capità.-

Florant la seva mare
busca per'quí i per lla.
Quan ja n'és fora vila
n'hi troba el capità.

- Ai, capità, escolteu-me,
vulgueu-me'n escolar.
Torneu-me'n a l'Anneta,
que em costa de criar.-

El capità és bon home,
prou que la va escoltar.

- No en ploreu, bona mare,
l'Anneta us tornarà.
Jo faré que la busquin,
i la faré tornar.-

El capità, bon home,
fa afilerar els soldats.
Al cap de la filera
l'Anneta va trobar.

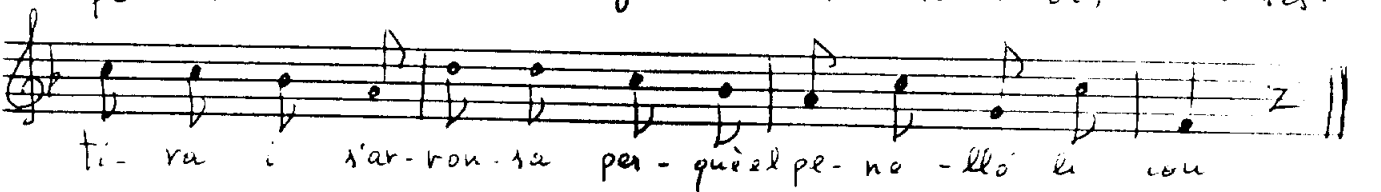
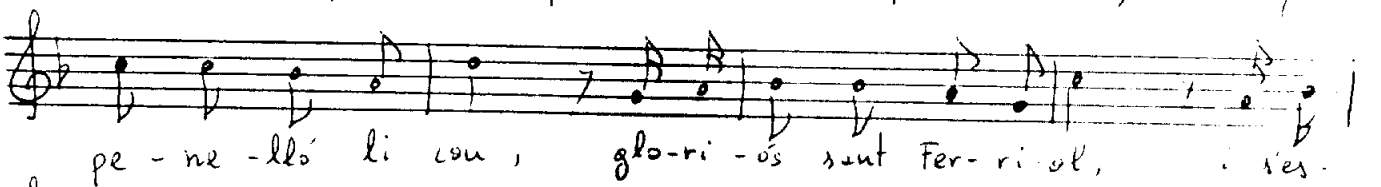
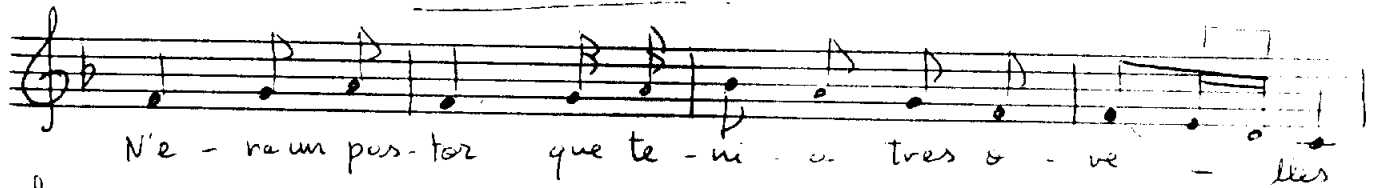
- L'Anneta, torna a casa,
ta mare et ve a buscar.

- Si ha vingut que se'n torni,
ja se'n pot entornar.
Que jo, a casa meva,
mai més no hi vull tornar.
Em vull fer mort i vida
a prop del capità.
Per tot el món vull córrer
per veure com està.
Vull anar a Barcelona

a aprendre de brodar.
Vull brodar una camisa
pel dia de casar.-

La pobra de sa mare
no en fa sinó plorar.
I sola cap a casa,
i sola cap a casa,
ja se'n té d'entornar.

Ball de Sant Ferriol

Ball de Sant Ferriol

Jo i el pastor
que vivíem d'amorettes;
jo i el pastor
en vivíem de l'amor.

Ara ve sant Ferriol,
ballarem si Déu ho vol;
el qui toca el tamborino
ha perdut el flabiol.

Era un pastor
que en tenia tres ovelles,
era un pastor
que tenia un penelló.

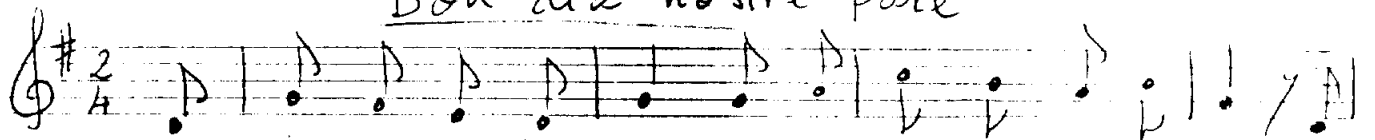
Tots en tenim,
de picor i de pessigolles;
tots en tenim
si som vius i no ens morim.

Bé pots ballar
si no tens pa i botifarra,
bé pots ballar
si no tens per manducar.

No en tastaràs
des del nas fins a la boca,
no en tastaràs
de la boca fins al nas.

Quantes n'hi ha
que a mi em donen desfici,
quantes n'hi ha
que m'hi voldria casar!

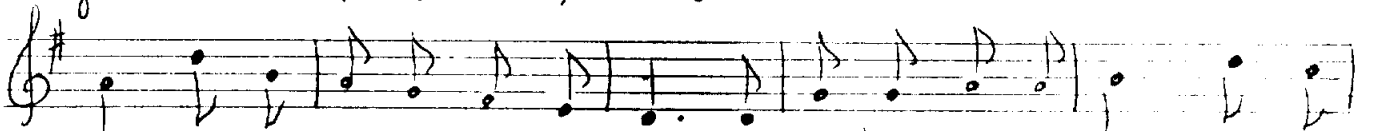
Bon dia nostre pare

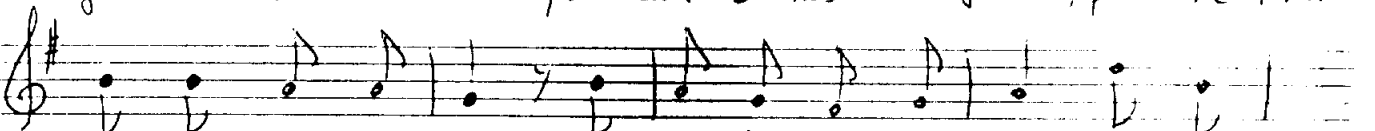
- Bon di - a nos - tre pa - re , bon di - a nos - tre rei , pu -

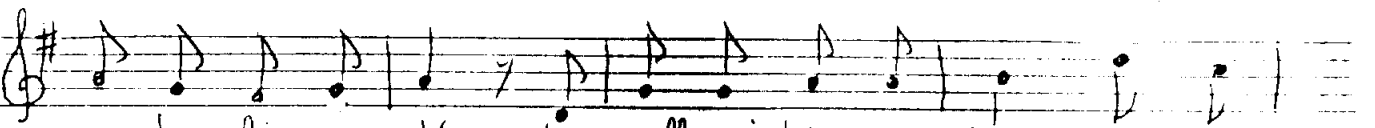
guel - nos la sol - da - da , dormes és de dre - ta llei - Quin és el vostre

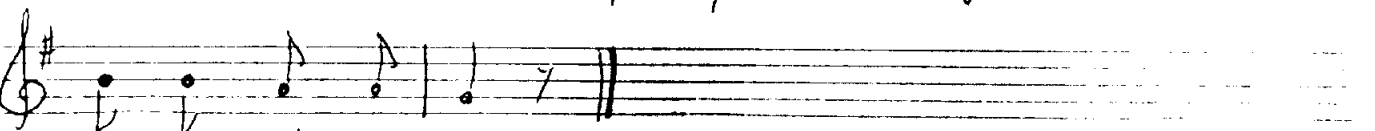
fi - ci m'han - ri - eu d'ex - pli - car . - El nos - tre fi - ci , pa - re , mi -

reu - lo com se fa . Li - re - ta li - ron dai - na , li

re - ta , li - ron - di . A - quell qui té un o - fi - ci de

jam nos pot me - rir

Bon dia nostre pare

-Bon dia nostre pare,
bon dia nostre rei,
pagueu-nos la soldada,
doncs és de dreta llei.

-Quin és el vostre ofici,
m'haurieu d'explicar,

-El nostre ofici,pare,
mireu-lo com se fa.

Lireta, lirondaina,
lireta, lirondi.

Aquell que té un ofici,
de fam no es pot morir.

el burriquet

Si n'hiha-ri-aun bur-ri-quet que no vol llau-rar mai
dret, que no vol llau-rar mai dret. Que vin-gués gos gos
set i que bor-diel bur-ri-quet, que vin-gués gos gos
set i que bor-diel bur-ri-quet. El gos, gos set no vol bor-
dar, el bur-ri-quet no vol llau-rar. Ai mi-rea quin bur-ri-
quet que no vol llau-rar mai dret, que no vol llau-rar mai dret.

El burriquet

Si hi havia un burriquet
que no vol llaurar mai dret;
Que vingui el gos gosset
i que bordi el burriquet.
El gos gosset no vol bordar
i el burriquet no vol llaurar;
Cerqueu el bastonet
perquè pegui al gos gosset.
Cerqueu el foc foguet
perquè cremi el bastonet.
Cerqueu el riu riuet
perquè apagui el foc foguet.
Cerqueu el sol solet
perquè aixugui el riu riuet.

Cerqueu el nuvolet
perquè apagui el sol solet.
Cerqueu el vent ventet
perquè bufi el nuvolet.
El vent ventet ja vol bufar,
el nuvolet ja vol tapar,
el sol solet vol aixugar,
el riu riuet vol apagar,
el foc foguet ja vol cremar,
el bastonet ja vol pegar,
el gos gosset ja vol bordar;
si n'hi havia un burriquet
que ara ja vol llaurar dret.

de mill
El camp de mill

Hem sem-brat un camp de mill i en veel boc

les man-jree
mill, Bo-quet, bo- quill, fo-ra bo-quet del nos-tre mill.

I en veel gas i en-cal-çael boc, gas de boc, bo-quet bo-

quill, fo-ra bo-quet del nos-tre mill

El camp de mill

estrofas

Joan te - ni - a un camp de mill

en veel boc ies men - ja el mill boc de mill boquet, bo-

quet, Jo - ra bo - quet del nos - tra mill.

trans. 11

El camp de mill

Jo tenia un camp de mill
en ve el boc i es menja el mill

boquet, boquill
fora boquet del nostre mill.

Ve el ca i es menja el boc
ca de boc.

Ve el llop i es menja el ca
llop de ca.

Ve el bou i punxa el llop
bou de llop.

Ve la corda i estaca el bou
corda de bou.

Ve la rata i rosega la corda
rata de corda.

Ve el gat i es menja la rata
gat de rata.

Ve el garrot i mata el gat
garrot de gat.

Ve el foc i crema el garrot
foc de garrot.

Ve l'aigua i apaga el foc
aigua de foc.

Ve l'euga i es beu l'aigua
euga d'aigua.

Ve el tragner i tusta l'euga
tragner d'euga.

Ve la pluja i xopa el tragner
pluja de tragner.

Ve el vent i eixuga la pluja
vent de pluja.

Ve el sol i detura el vent
sol de vent.

Venen els núvols i tapen el sol
núvols de sol.

Ve el fum i emboira els núvols
fum de núvols.

Ve el caliu i para el fum
caliu de fum.

Ve la dona i remena el caliu
dona de caliu.

Ve la mort i mata la dona.

Mort de dona,
dona de caliu,
caliu de fum,
fum de núvols,
núvols de sol,
sol de vent,
vent de pluja,

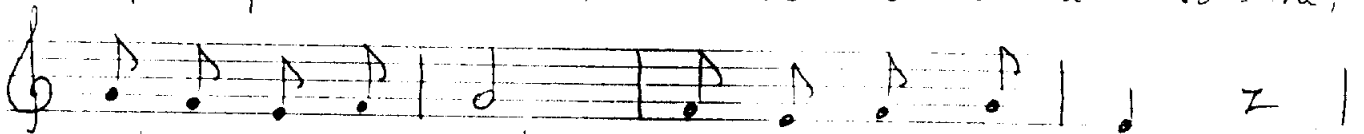
pluja de tragner,
tragner d'euga,
euga d'aigua,
aigua de foc,
foc de garrot,
garrot de gat,
gat de rata,
rata de corda,
corda de bou,
bou de llop,
llop de ca,
ca de boc,
boc de mill,

boquet, boquill
fora boquet
del nostre mill.

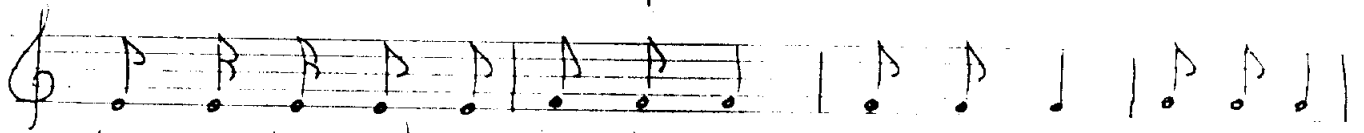
Canson de barretaire

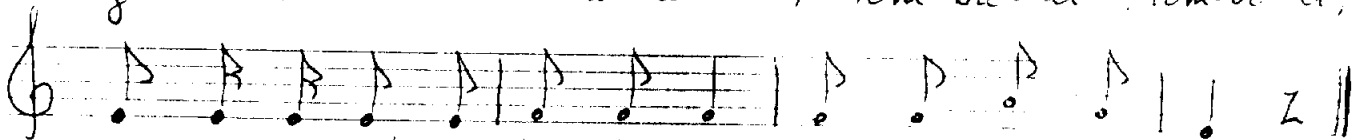
Noet po-sis da-vant de la ven-ti-so-ra,

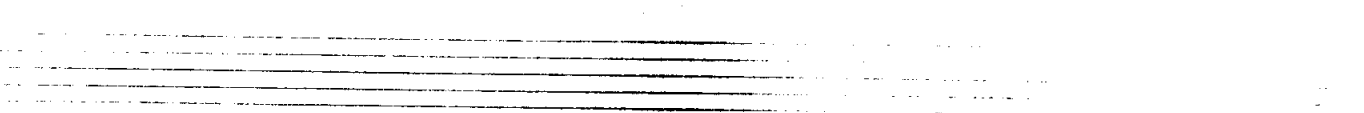
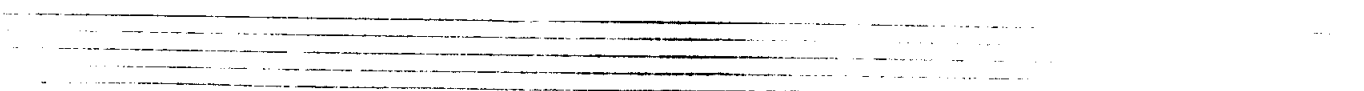
noet po-sis da-vant quest vin-draun ca-darn.

gi-ra bar-ret i tom-ba-li, tom-ba-li, tom-ba-li,

gi-ra bar-ret i tom-ba-li, tom-ba-li per brix

Cançó de barretaire

No et posis davant
de la ventisosa;
no et posis davant,
que et vindrà un cadarn.

Gira, barret, i tomba-l'hi,
tomba-l'hi, tomba-l'hi,
tomba-l'hi per baix.

La cançó de les mentides

U-na can-çó vull can-tar to-ta ple-na de men-ti-des, per la mar cor-ren co-nills, pots res tal-les cor-ren an-gui-les, o-lai-là Ha-la, ho-la ho-la, de men-ti-des qui-en di-rò.

La cançó de les mentides

Handwritten musical score for the song "La cançó de les mentides". The score is written on three staves in G major (one sharp) and 2/4 time. The lyrics are in Catalan. The first staff contains the first two measures of the melody. The second staff contains the next two measures, including a slur over the final two notes. The third staff contains the final two measures. There are three empty staves below the written music.

El pa-re va a-na-ruc mer-cat el pa-re va a-na-ruc mer-
cat a com-pra-u-na bur-ra ce - ge, rau.
rau, a com-pra-u-na bur-ra ce - ge, rau, rau.

La cançó de les mentides

El pa-re va a-nar al mer-cat el pa-re va a-nar al mer-
cat a com-prar na bur-ra ce - gu, tau, tau,
tau, a com-prar na bur-ra ce - gu, tau, tau.

The musical score is written on three staves in treble clef with a key signature of two sharps (F# and C#) and a 2/4 time signature. The melody consists of quarter and eighth notes. The lyrics are written below the notes, with hyphens indicating syllables that span across multiple notes. The first line of music ends with a double bar line. The second and third lines of music also end with double bar lines. Below the third line, there are three sets of empty musical staves.

La cançó de les mentides

El pare se'n va al mercat
a comprar una vaca cega,
rau, rau.

Li talla els quatre peus,
la vaca arrenca a córrer.

Saltava pels terrats
pels terrats i les vinyes.

Ja en troba un cirerer
tot carregat de figues.

N'agafa un bastonet
i en fa caure una oliva.

Li cau l'oliva al peu,
li fa sang a l'orella.

La sang que en va rajar
fa córrer set rieres.

La varen mesurar:
una avellana plena.

Pel mar corren conills,
per la muntanya anguiles.

Aquesta és la cançó,
cançó de les mentides.

Qui la vulgui saber
té de córrer tres dies.

La cusidoreta

Handwritten musical score for the piece "La cusidoreta". The score is written on three staves in treble clef, with a key signature of one sharp (F#) and a time signature of 2/4. The melody consists of eighth and quarter notes. The lyrics are written below the notes.

La cu - si - do - re - ta del se - nyor Vi -
dol , a xa - vo l'a - gu - lla ia val lo di -
dol , a xa - vo l'a - gu - lla ia val lo di - dol .

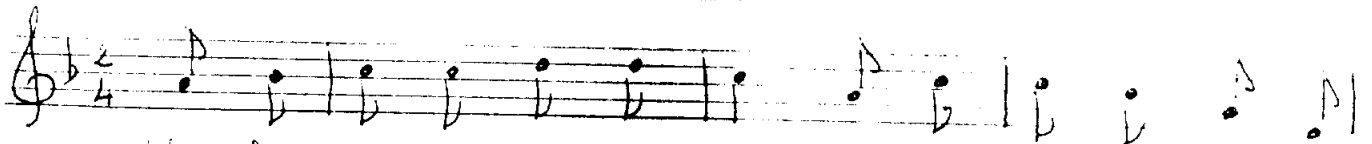
Three empty musical staves, each consisting of five horizontal lines, provided for additional notation or accompaniment.

La cusidoreta

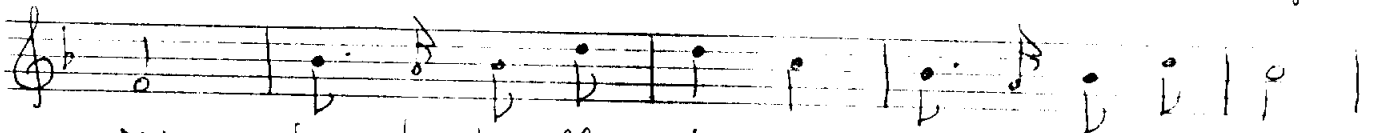
La cusidoreta
del senyor Vidal,
a xavo l'agulla
i a ral lo didal.

Lo cabal del mestre
jo us diré quan val
a xavo l'agulla
i a ral lo didal.

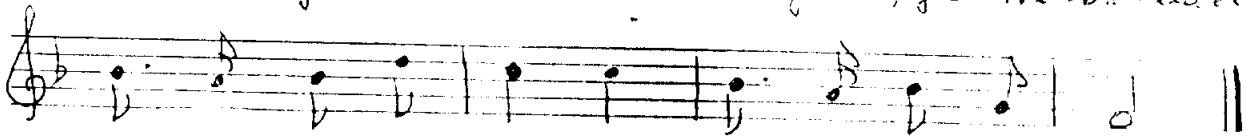
de moliner

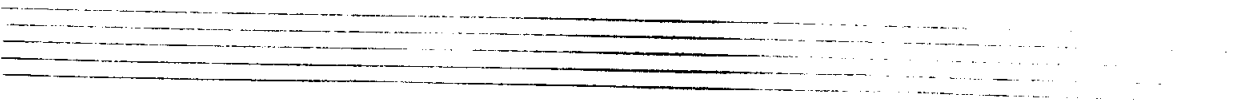
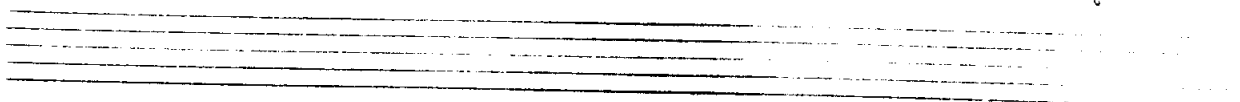
L'o - fi - ci de mo - li - ner, men - jar, bou ree no je

res fa tre - ba - ller l'ai - guu, je tre - ba lla el vent

i les ps - bres bès - ties de la de - més gent

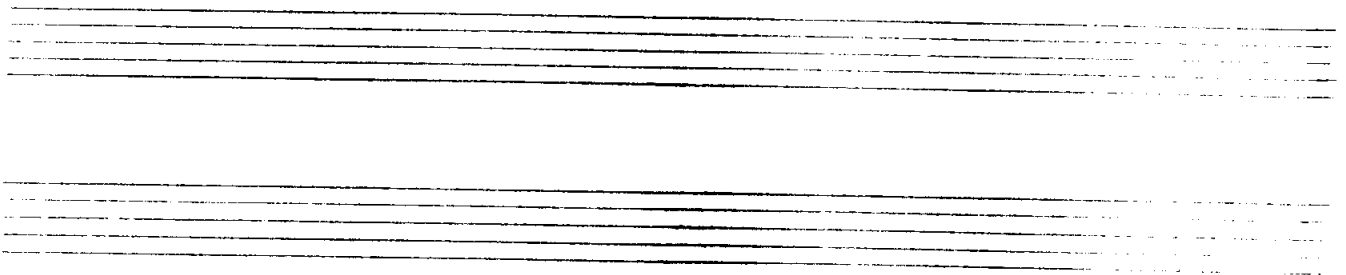

Cançó del moliner

L'ofici de moliner,
menjar, beure i no fer re:
fa treballar l'aigua
fa treballar el vent
i les pobres bèsties
de la demás gent.

La gallina

Ja de la ga-lli-na men men ja ri-uel
bec. Al bec un xiu-let hi so no
la ga-lli-na és bo-na, pe-ti-ta, mo-
nya-ga, la ga-lli-na m'a-gra-da.

La gallina

Jo, de la gallina,
me'n menjaria el bec;
al bec, un xiulet hi sona,

La gallina és bona,
petita, manyaga;
la gallina m'agrada.

Jo, de la gallina,
me'n menjaria el cap;
al cap, un bon bernal.

Jo, de la gallina,
me'n menjaria el coll;
al coll, un flabiol.

Jo, de la gallina,
me'n menjaria les ales;
a les ales, unes pales.

Jo, de la gallina,
me'n menjaria l'esquena;
a l'esquena, una patena.

Jo, de la gallina,
me'n menjaria la panxa;
a la panxa, una manxa.

Jo, de la gallina,
me'n menjaria el c...;
al c..., un bon bagul.

Jo, de la gallina,
me'n menjaria una cuixa;
a la cuixa, una maduixa.

Jo, de la gallina,
me'n menjaria les potes;
a les potes, unes cabotes.

Jo, de la gallina,
me'n menjaria la cresta;
a la cresta, una ballesta;
a les potes, unes cabotes;
a la cuixa, una maduixa;
al c..., un bon bagul;
a la panxa, una manxa;
a l'esquena, una patena;
a les ales, unes pales;
al coll, un flabiol;
al cap, un bon bernal;
al bec, un xiulet hi sona.

La gallina és bona,
petita, manyaga;
la gallina m'agrada.

El gat

U - na ve - ga - dahi 'vi - a un gat, Que bi' li haes -
tat an el gat l'es - que - lla, u - na ve - ga - dahi 'vi - a un
gat, Que bi' li haes - tat l'es - que - lla un el gat. U - na ve -
ga - dahi 'vi - a un gat.

El gat

Una vegada hi havia un gat.

Que bé li ha estat,
an el gat, l'esquella!

Una vegada hi havia un gat.

Que bé li ha estat,
l'esquella, al gat!

Una vegada hi havia un gat.

....

S'ha menjat la carn del plat.

....

La minyona l'ha tancat.

....

S'ha escapat per un forat.

....

S'ha tirat de cap al mar.

....

Un pescador l'ha pescat.

....

A la plaça l'ha portat.

....

Una minyona l'ha comprat.

....

A la taula l'ha portat.

....

El senyor se l'ha menjat.

....

A la panxa li ha miolat.

....

- Ai, minyona, què m'has dat!

....

Si m'has dat el nostre gat.

La griva el tord i el gall

Per a - quest tor - rent a - vall can - ta la
gri - va , can - ta la - gri - va , per a - quest ter -
rent a - vall , can - ta la gri - va el tord
i el gall

The image shows a handwritten musical score on a four-line staff. The music is written in treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a time signature of 2/4. The lyrics are written below the notes. The score consists of four lines of music. The first line starts with a treble clef, a sharp sign, and a 2/4 time signature. The notes are: quarter note G4, quarter note A4, quarter note B4, quarter note C5, quarter note B4, quarter note A4, quarter note G4, quarter rest, quarter note G4, quarter note A4, quarter note B4, quarter note C5. The second line continues with: quarter note B4, quarter note A4, quarter note G4, quarter note F#4, quarter note E4, quarter note D4, quarter note C4, quarter note B3, quarter note A3, quarter note G3, quarter note F#3, quarter note E3, quarter note D3, quarter note C3. The third line continues with: quarter note B3, quarter note A3, quarter note G3, quarter note F#3, quarter note E3, quarter note D3, quarter note C3, quarter note B2, quarter note A2, quarter note G2, quarter note F#2, quarter note E2, quarter note D2, quarter note C2. The fourth line continues with: quarter note B2, quarter note A2, quarter note G2, quarter note F#2, quarter note E2, quarter note D2, quarter note C2, quarter note B1, quarter note A1, quarter note G1, quarter note F#1, quarter note E1, quarter note D1, quarter note C1. The lyrics are: 'Per a - quest tor - rent a - vall can - ta la gri - va , can - ta la - gri - va , per a - quest ter - rent a - vall , can - ta la gri - va el tord i el gall'. There are some corrections and markings in the original image, such as a 'Z' in the first line and a double bar line in the fourth line.

La griva, el tord i el gall

Per aquest torrent avall
canta la griva, canta la griva.
Per aquest torrent avall
canta la griva, el tord i el gall.

Tres pometes n'hi ha al pomer
que de tres una, que de tres una.
Tres pometes n'hi ha al pomer
que de tres una n'hi caigué.

Per aquest torrent avall
mengen la poma, mengen la pome.
Per aquest torrent avall
mengen la poma el tord i el gall.

I la griva canta així:
les altres dues, les altres dues.
I la griva canta així:
les altres dues són per a mi.

Mala manya

Ma - la, ma - la - ma - nya, rei d'Es - pa - nya, ma - la, ma - la

ma - nya: por - tu - gal: Pim, pam, ca - ra - gots amb

ce - ba; pim, pam, ca - ra - gots amb sol.

Malamanya

Mala, malamanya,
rei d'Espanya,
mala, malamanya
i Portugal.

Pim, pam, caragols amb ceba;
pim, pam, caragols amb sal.

Mambrú

Mam-brú se'n va a la guer-ra, mi-rad el mi-racle mi-racu

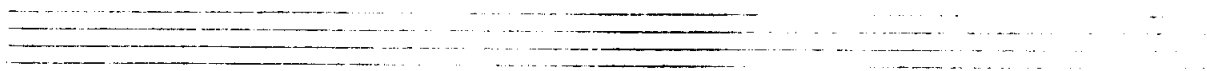
ter-ra Mam-brú se'n va a la guer-ra, no se' quan tar na-

rà no se' quan tar-na-rà, no se' quan tar-na-rà.

tar-na-rà per lo Pas-qua, mi-rad el mi-racle mi-racu

ter-ra si tar-na-rà per lo Pas-qua & per la Tri-ni-

tè.

Mambrú

A França de bons pares,

mira al cel,
mira enllà,
mira en terra,

ha nat un bell infant.

Al cap de los tres dies
lo van a batiar.

El rector ja en demana:

- Com s'ha d'anomenar?
- Mambrú -los padrins diuen.
- Mambrú, doncs, se dirà.-

Als cinc anys a l'escola
l'en fan estudiar.

Quan els quinze anys complia
un mestre n'era ja.

Llavors totes les armes
va aprendre de jugar,
i, per valent, tan jove,
cavaller el van armar.

Quan els vint anys complia
li parlen de casar
amb una hermosa dama
de grans habilitats.

El dia de les bodes
una carta arribà:
el Rei, amb esta carta,
l'envia a demanar.

Mambrú se'n va a la guerra;
no sé quan tornarà,
si tornarà per Pasqua
o per la Trinitat.

Les festes són passades:
Mambrú no ha pas tomat.
La dama es fa en finestra
per veure si vindrà.

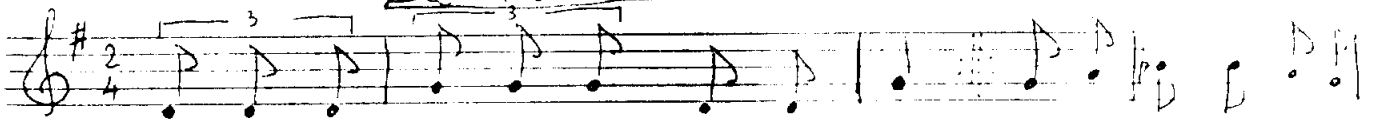
Ja en veu venir dos patges:
vestits de dol ne van.
- Ai, patges, los meus patges,
quina nova em portau?

- Dama, la trista nova
massa us farà plorar;
Mambrú n'és mort en guerra,
n'és mort i soterrat.

Malmès d'un cop de llança
el vérem expirar.
De flors tota voltada
la seva tomba està;
n'està en una pineda,
al peu d'un roquissar.

Un francolí tot dia
damunt hi va a cantar:
les ales té vermelles,
el bec sobredaurat,
i diu en son llenguatge:
"Déu l'haja perdonat".

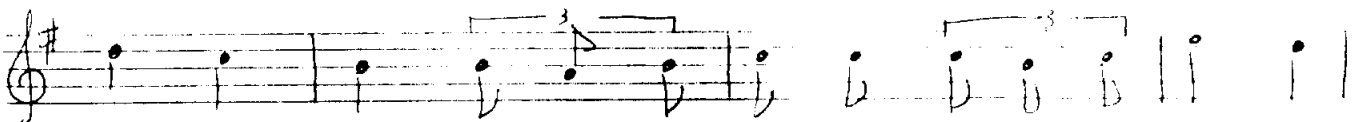
La massovera

La ma-so-ve-ra s'en va al mer-cat, el mer-cat és eixit

lluns. El di-lluns com-pra lle-gums. Lle-gums!

O lai-là, la ma-so-ve-ra, la ma-so-ve-ra,

O lai-là, la ma-so-ve-ra s'en va al mer-cat

La masovera

La ma-so-ve-ra se'n va al mer-cat, la ma-so-ve-ra se'n va al mer-cat; el mer-cat es el di-lluns. El di-lluns en com-pra llums Oi da, la ma-so-ve-ra, la ma-so-ve-ra, Oi - da, la ma-so-ve-ra se'n va al mer-cat. Llums!

La masovera

La masovera se'n va al mercat;

el mercat és el dilluns.

El dilluns en compra llums.

Oidà, la masovera, la masovera!

Oidà, la masovera se'n va al mercat!

El dimarts en compra naps!

El dimecres en compra nespres!

El dijous en compra nous!

El divendres faves tendres!

El dissabte tot s'ho gasta!

El diumenge tot s'ho menja!

Margari deta

Mar-ge - ri - de - ta lle - vat de - ma - ti que n'és

Mar-ge - ri - de - ta lle - vat de - ma - ti

solo
ti Prou m'en lle va ri - a

jo ri te - ni - a , prou m'en

lle - va - ri - a jo pro no en tinc

tots
no . Pe - re va a la pla - ça , Pe - re ja n'hi com - pro , Pe - re ja l'hi

por - ta , Pe - re ja és a - qui . Mar - gu - ri - de - ta , lle - vat de - ma - ti .

La Margarideta

Margarideta, lleva't de matí,
que n'és part de matinada;
Margarideta, lleva't de matí,
que n'és part de de matí.

Prou me me'n llevaria jo
si camiseta en tenia,
prou me'n llevaria jo,
però camisa no en tinc, no.

Pere va a la plaça,
Pere ja l'hi compra,
Pere ja li porta,
Pere ja és aquí.
Margarideta,
lleva't de matí.

Si mitgetes en tenia.
Si cotilleta en tenia.
Si enagos en tenia.
Si guardapeu en tenia.
Si faldilletes tenia.
Si camaligues tenia.
Si giponet en tenia.
Si maneguins en tenia.
Si un ret pel cap tenia.
Si mitenes en tenia.
Si sabatetes tenia.

De picar justa

Handwritten musical score for the piece "De picar justa". The score is written on four staves in treble clef with a 2/4 time signature. The lyrics are written below the notes. The first staff contains the first line of music and lyrics: "Mar-ra-mau tor-ra cas-ta-nyes a la co-ve-ta del". The second staff continues: "loc ; ja n'hi pe-ta u-na als mor-ras, ja en que". The third staff continues: "da el mar-ra-mau mort. Pi-ca ben fort, pi-ca ben fort que". The fourth staff concludes with: "pi-ca jus-ta pi-ca ben fort." and ends with a double bar line. The music includes various note values (quarter, eighth, and sixteenth notes), rests, and triplet markings over the final two staves.

Mar-ra-mau tor-ra cas-ta-nyes a la co-ve-ta del
loc ; ja n'hi pe-ta u-na als mor-ras, ja en que
da el mar-ra-mau mort. Pi-ca ben fort, pi-ca ben fort que
pi-ca jus-ta pi-ca ben fort.

Marrameu (De picar fusta)

Marramau, torra castanyes
a la voreta del foc;
ja n'hi peta una als morros,
ja en queda el marramau mort.

Pica ben fort,
pica ben fort,
que piques fusta,
pica ben fort.

Marramiu i marramau,
s'embolica amb un llençol,
feia veure que era un home
i era una fulla de col.

Mestresa para toup
Ball de la castanya

- Mes-tres-sa pa-ra tau-la. Nos-tra-mo no hi ha
pa. - Mes - pa. - Re-pi-ca les cam-pa-nes que
Deu mor'n do - na - rà

Mestressa para taula

Mestressa para taula,
Nostramo no hi ha pa,
repica les campanes
que Déu mo'n donarà.

L'oreneta i el pinsà

Handwritten musical score for the song "L'oreneta i el pinsà". The score is written on three staves in G major (one sharp) and 6/8 time. The lyrics are written below the notes.

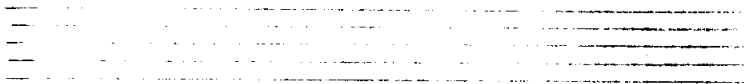
L'o - re - ne - ta i el pin - sà , l'o - re - ne - ta i el pin -
sà , lan tu ru ru ru ra , sèn vo - li - en me -
dar , lan tu ru ru rà

Four empty musical staves, each consisting of five lines, provided for additional notation or accompaniment.

L'oreneta i el pinsà

L'o-re-ne-ta i el pin-sà, lan-tu ru ru ru

re'n vo-li-en ma-ri-dor, lan-tu ru ru

L'oreneta i el pinsà

L'oreneta i el pinsà
lan, tu, ru, ru, ru,
se'n volien maridar,
lan, tu, ru, ra.

En volien fer unes bodes,
lan, tu, ru, ru, ru,
no tenien pa ni vi,
lan, tu, ru, ri.

El dia que es van casar,
lan, tu, ru, ru, ru,
no tenien per menjar,
lan, tu, ru, ra.

El pinsà deia, rient,
lan, tu, ru, ru, ru,
- Sense pa, com ho farem?,
lan, tu, ru, rem.-

Veuen passar la guineu,
lan, tu, ru, ru, ru,
que en portava un pa de deu,
lan, tu, ru, reu.

- De pa rai, ja en tenim prou,
lan, tu, ru, ru, ru;
mes, per vi, com ho farem?,
lan, tu, ru, rem.-

Ja en veuen passar un moltó,
lan, tu, ru, ru, ru,
carregat amb un porró,
lan, tu, ru, ro.

- De vi, rai, ja en tenim prou,
lan, tu, ru, ru, ru,
i de carn, com ho farem?,
lan, tu, ru, rem.-

Ja en veuen venir el rorbot,
lan, tu, ru, ru, ru,
que en portava un bocinot,
lan, tu, ru, rot.

- De carn, rai, bé en tenim prou,
lan, tu, ru, ru, ru;
per músic, com ho farem?,
lan, tu, ru, rem.-

Veuen venir l'escarbat,
lan, tu, ru, ru, ru,
amb un timbal al costat,
lan, tu, ru, rat.

- De músic, bé en tenim prou,
lan, tu, ru, ru, ru;
de balladors, si en tindrem?,
lan, tu, ru, rem.-

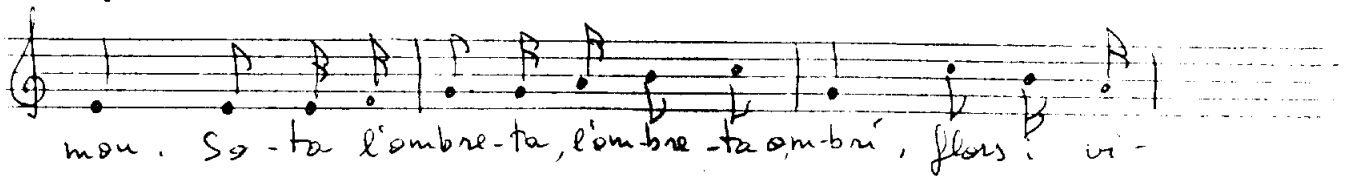
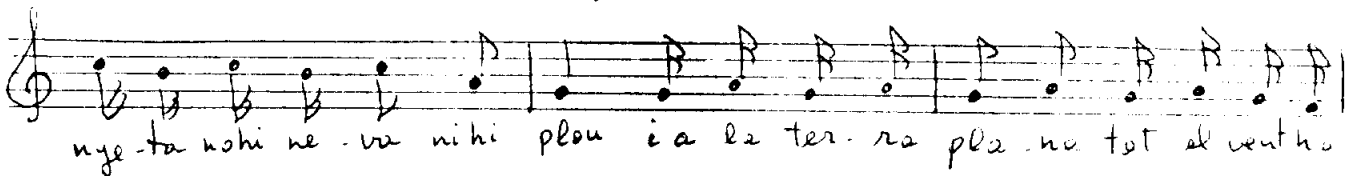
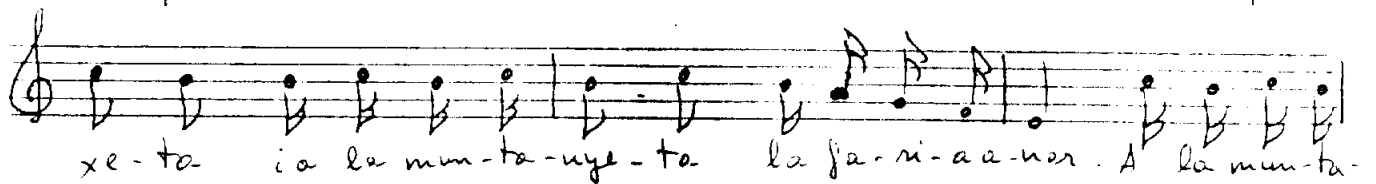
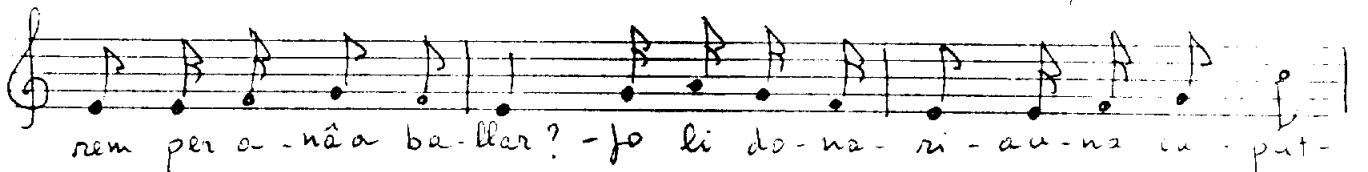
El poll salta del pallàs,
lan, tu, ru, ru, ru,
gafa la puça pel braç,
lan, tu, ra, ras,
i de la música al compàs,
lan, tu, ru, ru, ru,

n'han ballat un contrapàs,
lan, tu, ru, ras.

I de tant saltar i ballar,
lan, tu, ru, ru, ru,
el sostre van ensorrar,
lan, tu, ru, ra.

Cap d'ells no va prendre mal,
lan, tu, ru, ru, ru,
sinó el poll vermell de sang,
lan, tu, ru, rang.

la pastoreta

La pastoreta

- Què li do-na-rem, a la pas-to-re-ta, què li don-rem per a-nar a ba-llar? - Jo li do-na-ré a u-na ca-put-xe-ta i a la mun-ta-nyeta la fu-ri-a a-nor. A la mun-ta-nyeta no hi ne-va ni hi plou i a la ter-ra pla-na tot el vent ho mou. Se-ta l'om-bre-ta, l'om-bre-ta, l'om-bra, flors i vi-vo-les i ro-ma-ní.

La pastoreta

- Què li donarem, a la pastoreta
què li donarem per anar a ballar?

- Jo li donaria una caputxeta
i a la muntanyeta la faria anar.

A la muntanyeta no hi neva ni hi plou
i a la terra plana tot el vent ho mou.

Sota l'ombreta, l'ombreta, l'ombri,
flors i violes i romaní.

- Què li donarem, a la pastoreta
què li donarem per anar a ballar?

Jo li donaria una filosea.

Jo li donaria unes arracadetes.

Jo li donaria unes faldilletes.

Jo li donaria unes sabatetes.

Jo li donaria unes bones mitgetes.

Jo li donaria unes camalliguetes.

Jo li donaria unes bones calcetes.

Jo li donaria uns enaguets.

Jo li donaria una cotilleta.

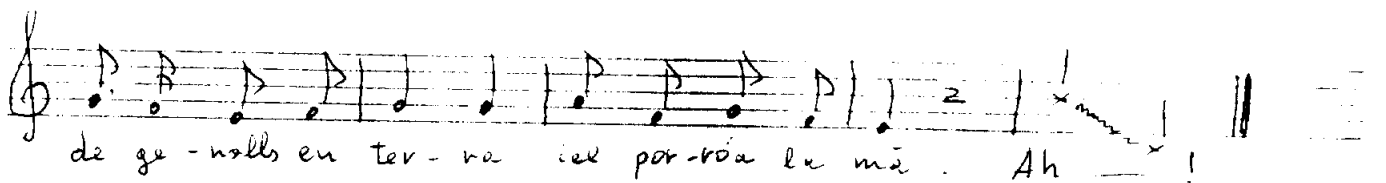
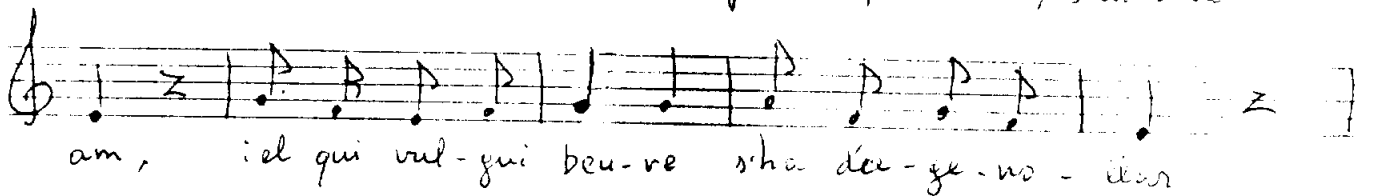
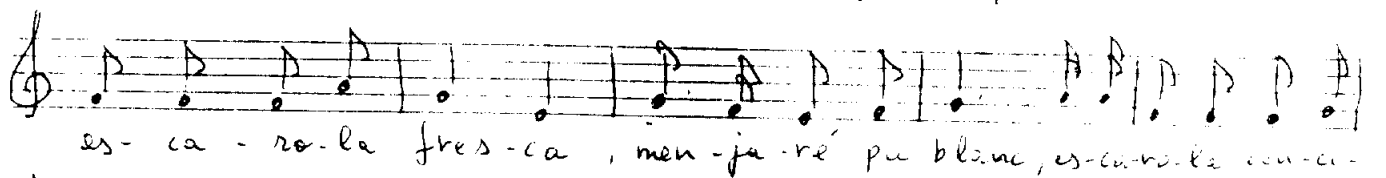
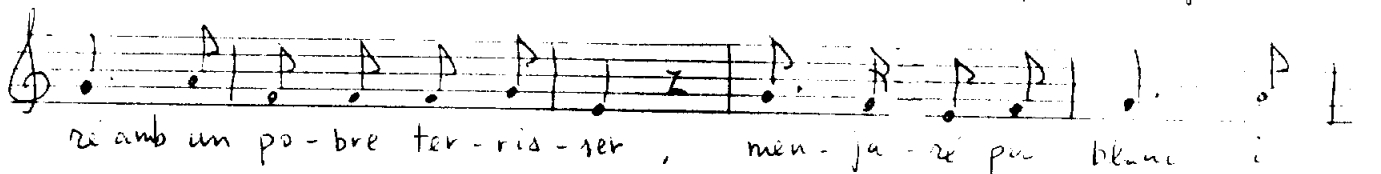
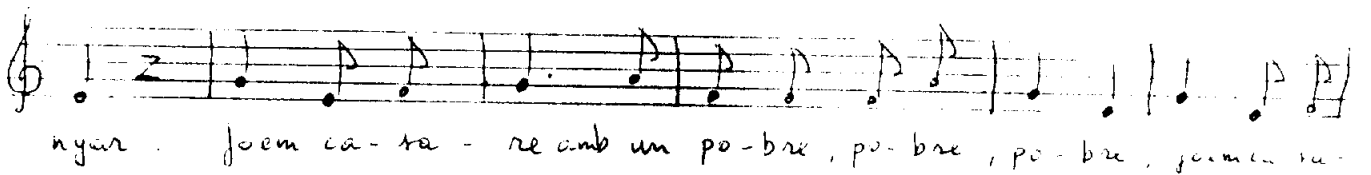
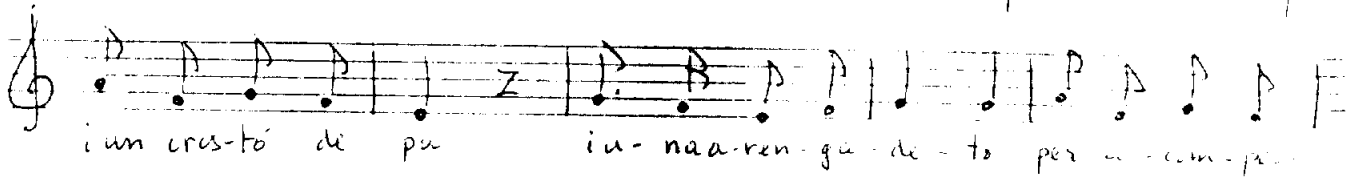
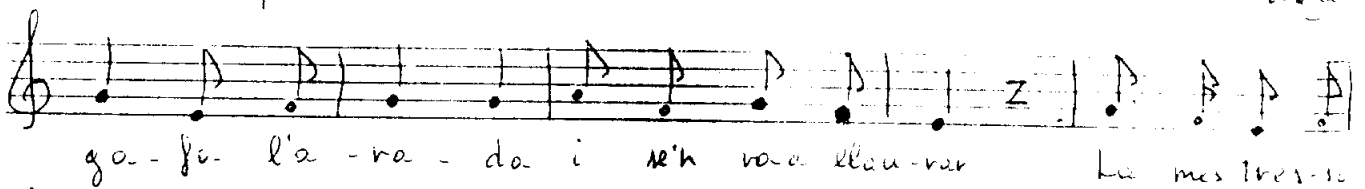
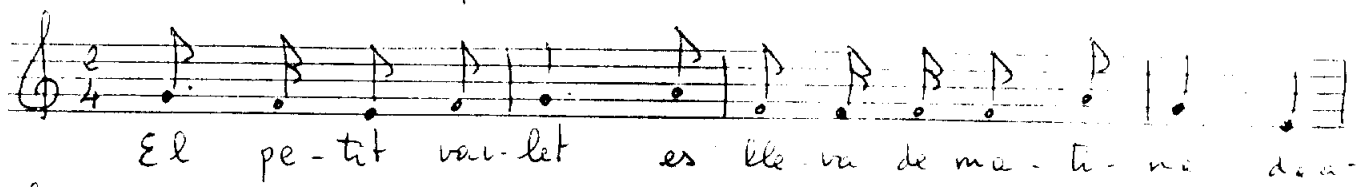
Jo li donaria una camiseta.

Jo li donaria un sotagipó.

Jo li donaria uns maneguins nous.

Jo li donaria unes mitenetes.

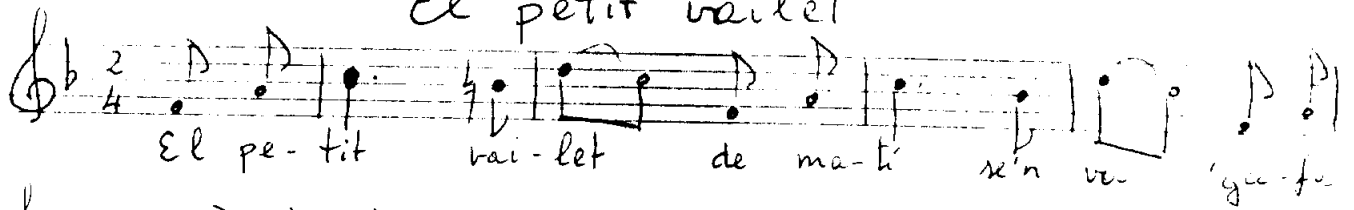
El petit varlet

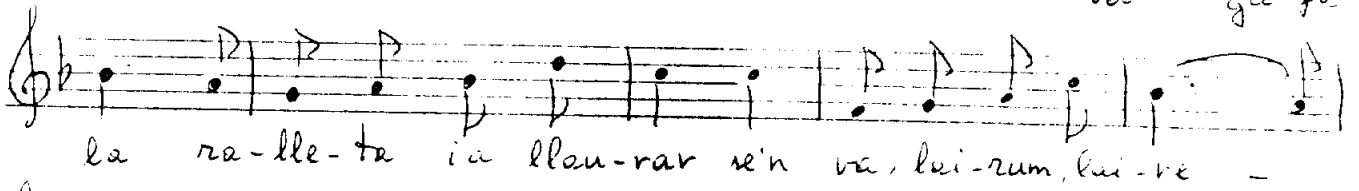
El petit vailet

El pe - tit vai - let de ma tres - le
rà , n'a - ga - ja l'a - ra - de i a llu - rar sen
va , la - ra - la la - ra la - ra - la l l l

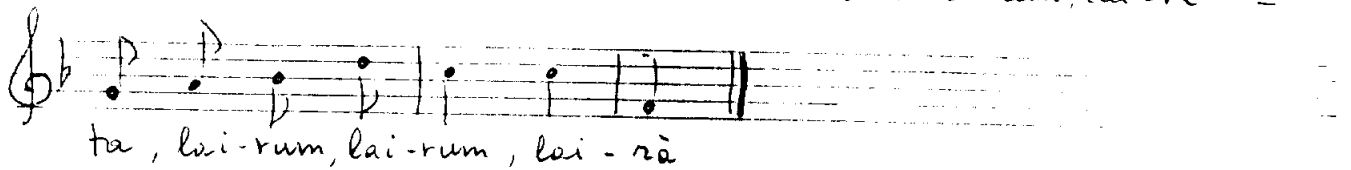
El petit vailet

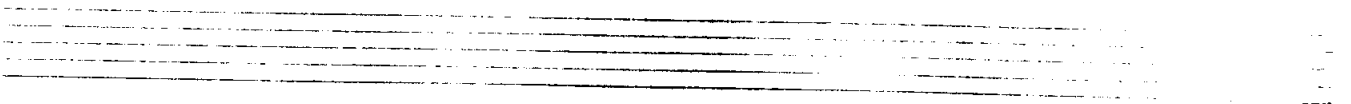
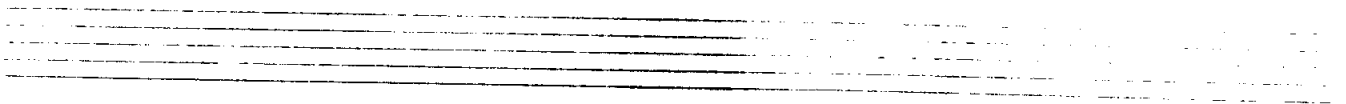
El pe-tit vai-let de ma-ti se'n va 'ya-fa

la ra-lla-ta ia llau-rar se'n va, lai-rum, lai-re -

ta, lai-rum, lai-rum, lai-ra

El petit vailet

El petit vailet
de matí es llevà,
n'agafa l'arada
i a llaurar se'n va.

La ra la, la ra la ra la, la la la

La mestressa jove
li duu l'esmorzar:
una arengadeta
i un bocí de pa,
i un tupí de sopes
per millor passar
i una carbasseta
per a xerricar.

- Fes-te ençà, vailet;
vailet, fes-te ençà.

- No pot ser, mestressa,
que haig de treballar.
Aquest camp que llauro
tinc de desherbar,
perquè al mig del camp
una herba n'hi ha
que se'n diu falsa,
mai no creixerà;
enmig d'aquesta herba
una font n'hi ha;
el qui hi vulgui beure
s'ha d'agenollar,
de genolls en terra
i el càntir a la mà.

- Vailet, si et sembla
que això és treballar?
- Ja ho crec, mestressa,
força em fa suar.

- Vailet, 'nem a casa,
que et vull despatxar;
tres dobles que et dec,
no te les vull dar.
L'una me la quedo
pel poc treballar;
l'altra, me la quedo
pel molt festejar.

El poll i la puça

El poll i la puça se'n va-llen ca-sar. - Com
ens ca-sa-rem si no te-nim pa? Res-pon la for-
mi-ga des del for-mi-guer. - A-vant, a-vant les no-ces de
pa joen du-ré. - De pa, joen te-nim. Vi, com ho fu-
rem? Res-pon el mos-quit del fons del ce-ller: - A-
vant, a-vant les no-ces, de vi joen du-ré.

El poll i la puça

El poll i la puça
se'n volien casar.

- Com ens casarem,
si no tenim pa?

Respon la formiga,
des del formiguer:

- Avant, avant les bodes;
pa, jo ja en duré.

- De pa, ja en tenim,
Vi, com ho farem?

Respon el mosquit,
de dintre el celler:

- Avant, avant les bodes;
vi, jo ja en duré.

- De vi, ja en tenim.
Carn, com ho farem?

Ja en respon el corb,
que és bon carnisser:

- Avant, avant les bodes;
de carn, jo en duré.

- De carn, ja en tenim;
de pilota, si en tindrem?

Respon l'escarabat,
que és bon piloter:

- Avant, avant les bodes;
jo pilotes faré.

- Pilotes, ja en tenim;
llenya, si en tindrem?

Ja respon el ruc,
que és un bon llenyer:

- Avant, avant les bodes;
jo llenya duré.

- Llenya, ja en tenim;
de foc, si n'hi haurà?

Ja en contesta el gos,
que és bon fogater:

- Avant, avant les bodes;
foc, jo us en duré.

- De foc, ja en tenim;
bufafocs, si n'hi haurà?

Ja en respon la guilla,
que sap bufar bé:

- Avant, avant les bodes,
que el foc bufaré.

- De bufafocs, ja en tenim;
d'olla, si en tindrem?

Ja en respon el gall,
des del galliner:

- Avant, avant les bodes;
jo una olla us duré.

- D'olla, ja en tenim;
cullerot, si en tindrem?

Ja en respon el talp,
de dins del talper:

- Avant, avant les bodes;
cullerot jo us duré.

- De cullerot, ja en tenim;
de cuiner, qui en farà?

Respon el gripau,
que sap cuinar bé:

- Avant, avant les bodes,
que jo cuinaré.

- De cuiner, ja en tenim;
tovalles, si en tindrem?

Ja en respon l'aranya
del seu aranyer:

- Avant, avant les bodes;
jo tovalles duré.

- De tovalles, ja en tenim;
de música, si n'hi haurà?

Ja en respon el grill,
que sap sonar bé:

- Avant, avant les bodes,
que ric-ric jo faré.

- De música, ja en tenim;
balladors, si n'hi haurà?

Respon la rateta
de dins del rater:

- Si el gatet no ho veu
jo bé ballaré.

- Ara ja hi som tots
i el ball es pot fer.

El gat s'ho mirava
de dins del cendrer;

'gafa la rateta
i tot es va desfer.

I el poll i la puça
que es varen casar,

el dia de les bodes
tot va ser plorar.

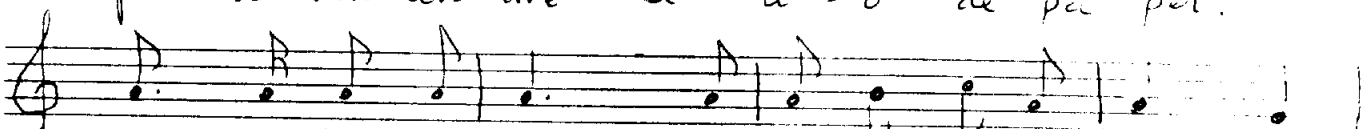
El tío fresco

Jo te l'en-cen-dré el "ti-o, ti-o fres-co",

Jo te l'en-cen-dré el "ti-o" de pa-per.

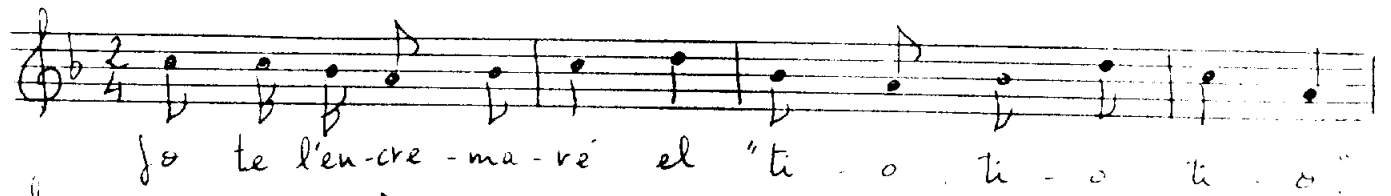
- Tu no l'en-cen-dràs el "ti-o, ti-o fres-co",

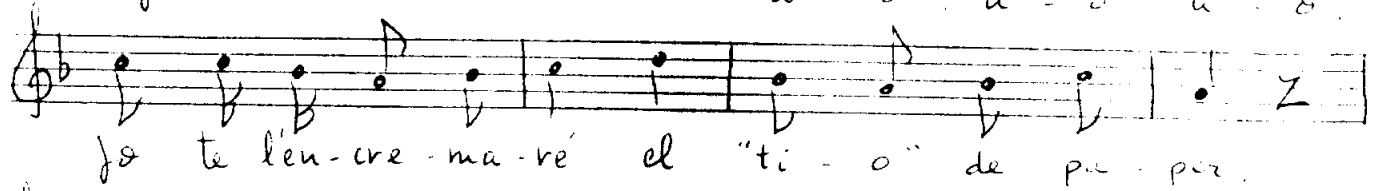
tu no l'en-cen-dràs el "ti-o" del "de-tràs".

El "tío fresco"

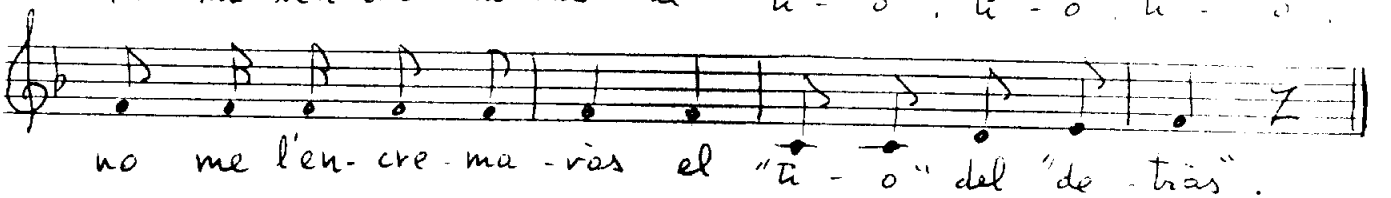
Jo te l'en-cre-ma-ré el "ti - o , ti - o , ti - o".

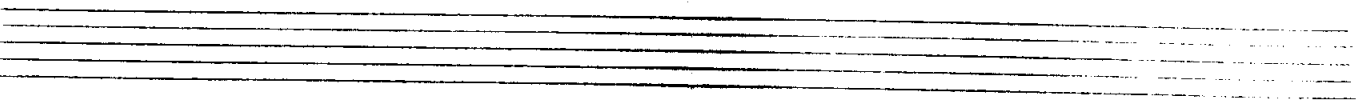
Jo te l'en-cre-ma-ré el "ti - o" de pa - per.

- No me l'en-cre-ma-ràs el "ti - o , ti - o , ti - o".

no me l'en-cre-ma-ràs el "ti - o" del "de - trás".

El tio fresco

Jo te l'encendré
el "tio, tio fresco,"
jo te l'encendré
el "tio" de paper.

-Tu no l'encendràs
el "tio, tio fresco,"
tu no l'encendràs
el "tio" del "detràs".

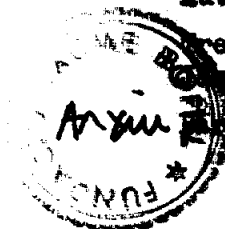
Jo te l'encremaré
el "tio, tio, tio".
Jo te l'encremaré
el "tio" de paper.

-No me l'encremaràs
el "tio, tio, tio,"
no me l'encremaràs
el "tio" del "detràs".

CANÇONER PER A L'ENSENYAMENT DE LA MÚSICA
FINS A 4rt. D'E.G.B. - Grau I

Autor: Santi Riera i Subirachs

Reball subvencionat per la Fundació
Joan Bojill
Barcelona, 1980

INDEX ALFABÈTIC

A la barrejada
Adobar fogons
Ara vindrà Pasqua
Ball de les caceroles, Les
Ball de les gitanetes, El
Baix d'un pi
Barques, Les
Bona aigüeta
Cadireta enlaire
Coqueta amb sucre, La
Dijous llarder, El
Farol de la retreta, El
Gegant del pi, El
Jove paigeseta, Una
Merla, La
Mira cap ací
Mosca, La
Mussol, El
Nou pometes
Nyigo, nyigo, nyigo
Plou i fa sol
Pastoret, on vas ?
Quatre sabaters, Els
Roda, roda sant Miquel
Rotllet, El
Rotlletó, El
Si la barqueta es tomba
Tamboret si vas a França
Terrola, mandola
Tirorella, La
Ton pare no té nas
Toni va a la font
Un i dos la marxanda
Una plata d'enciam
Uni, dori
Vella filosa, La
Vilano té un gat, El
Xica, rica

INDEX TEMÀTIC

1. Cançons eliminatives

Uni dori
Una plata d'enciam
Baix d'un pi

2. Cançons-joc

Els quatre sabaters
Les barques
Un i dos la marxanda
Si la barqueta es tomba
A la barrejada

3. Cançons de ball rodó infantil

El ball de les caceroles
La coqueta amb sucre
Roda, roda Sant Miquel
Una jove paigeseta
El ball de les gitanetes
El farol de la retreta
El rotlletó
Lo vilano té un gat
El rotllet

4. Cançons de saltar i fer gresca

Nyigo, nyigo, nyigo
El gegant del pi
El dijous llarder
Ara vindrà Pasqua
Cadireta enlaire
Tamboret si vas a França
Bona aigüeta. Plou i fa sol. Pastoret on vas?
Xica, xica
Ton pare no té nas
Toni va a la font
Mira cap ací
Terrola, mandola

5. Cançons encadenades

La vella filosa
El mussol
La merla
La mosca
La tirotella

1. CANÇONS ELIMINATIVES

Serveixen per a triar qui farà una funció determinada o, simplement, qui ha de començar el joc. Els jugadors es posen en rotllana i un d'ells canta la cançó mentre va assenyalant els companys, un darrera l'altre, seguint la pulsació de la cançó; la persona assenyalada en acabar la cançó és l'elegit. El veredict de la cançó és inapel.lable. Es tracta, segurament, d'una supervivència de procediments jurídics emprats en estadis primitius de civilització.

Les incoherències del text i les deformacions d'algunes paraules n'accentuen la seva funcionalitat i el seu caràcter màgic.

D'aquesta mena de cançons n'han estat recollides prop d'un centenar, la majoria de les quals hom recita rítmicament, sense arribar, però, a una entonació melòdica concreta.

La seva importància musical és, sobretot, rítmica, ja que el joc exigeix una sinoronització perfecta del gest amb la pulsació de la cançó. Les tonades solen ser cantarelles que contenen els girs melòdics i les cadences més elementals i, alhora, més essencials de la nostra llengua musical.

UNI DORI

Fonts: Amades, Cançoner, 61 (1951)

Col.lecció "Sant Julià de les Olles"

És molt extensa i se'n troben moltíssimes variants del text. Totes tenen en comú els sis primers versos que, probablement, constitueixen la cançó de comptar originària que després fou amplificada amb diferents complements. La curiosa terminació de les paraules accentua el caràcter de fórmula màgica i de resolució inapel·lable. Aquesta primera part té la particularitat que, si hom va assenyalant (o fent ratlles) tot seguint una pulsació de blanques, en acabar n'hi ha dotze, tal com diu el text; per això ens serà molt útil per a fer pràctiques de regularitat de pulsació (el mateix pot fer-se amb la cançó "Quinze són quinze").

La tonada està construïda sobre tres notes, una de les quals, el la, té la funció de nota d'ornament. La caiguda de quarta -que en algunes versions és de tercera, sol mi- es produeix únicament quan el vers acaba en paraula plana. Ens trobem davant d'una de les cèl·lules melòdiques més elementals del nostre cançoner.

Uni dori

U - ni , de - ri , te - ri , co - te - ri , ma tu es

be - ri , vi - ri vi - rom , con - ta - li bé que dot - ge

son . Qua - tre va - ques fo - rra - lle - res me nos

du - es que en tra - que - res , pell de ve cu , pell de

bou , res - te'n tu que Déu no et vol .

Uni, dori

Uni, dori,
teri, coteri,
matalaberi,
viri virom,
conta'ls bé
que tots hi són (que dotze són).
Quatre vaques
ferralleres
"menos" dues
que en tragueres,
pell de vaca,
pell de bou,
vés-te'n tu
que Déu no et vol. (cap de mussol).

UNA PLATA D'ENCIAM

Fonts: Capmany-Baldelló. Cançons i jocs cantats de l'infantesa, 17 (1923).

Amades. Cançoner, 58 (1951).

Cançó ben viva arreu de Catalunya. La cantarella que fa de suport musical al text és una fórmula comuna a moltes cançons infantils, amb un esquema salmòdic. Convé que el recitat rítmic no destrueixi els tresets.

Amb la mateixa tonada se sol cantar també amb el text següent:

L'espardenya
de la cus cus,
jo la cuso,
jo la cuso;

l'espardenya
de la cus cus,
jo la cuso
i es desús.

Una plata d'enciam

U na pla - ta d'en - ci - am , ben a - ma - ni - da

ni - da , ben a - ma - ni - da , u - na pla - ta d'en - ci -

am , ben a - ma - ni - da amb o - li - ver , su -

rem un tros de pa pel qui to - qui , pel qui to qui , su -

rem un tros de pa pel qui to - qui a - ma - ni - da

Una plata d'enciam

Una plata d'enciam
ben amanida, ben amanida,
una plata d'enciam
ben amanida amb oli i sal;
sucarem un tros de pa
pel qui toqui, pel qui toqui,
sucarem un tros de pa
pel qui toqui amagar.

BAIX D'UN PI

Fonts: R. Olmos. Cuadernos de Música Polklórica
Valenciana, T.I. n° 1 (pàg. 7) (1950).

Recollida a Ontinyent i Bèlgida (Vall
d'Albaida, València).

El col·lector no explica el joc que acompanya aquesta cançó. A més de la seva funció de cançó elimitativa, pot ser cantada per acompanyar un joc com el de la "Campaneta de la ning, ning".

Els dos últims versos poden ser substituïts per:

la llimeta un divuitè
surti fora el qui la té.

És interessant de notar que les cadences planes fan un salt de quinta descendent, mentre que el més corrent és que el facin de tercera o de quarta.

Baix d'un pi

Baix d'un pi hi ha un mo-li que re - pi - ca el tant bo -
ri , vea la u - no , vea les du - es , vea les tres , vea les
qua - tre , vea les cinc , vea les sis , vea les set , vea les
vuit , vea les nou , la ta - ron - ja val un sou , la lli -
me - ta un di - ui - tè , qu'ix - ca fe - ra el que la té .

Baix d'un pi

Baix d'un pi hi ha un moli
que repica el tamborí,

ve a la una,

ve a les dues,

ve a les tres,

ve a les quatre,

ve a les cinc,

ve a les sis,

ve a les set,

ve a les vuit,

ve a les nou,

la taronja val un sou,

la llimeta un diuitè,

qu'ixca fora el que la té.

2. CANÇONS-JOC

Són cançons que no sols acompanyen un joc determinat, sinó que en constitueixen l'argument i en determinen el ritme que es desenvolupa.

Gairebé totes exigeixen la sincronització de moviments amb el ritme de la cançó; moltes vegades ha de ser realitzada per parelles o en grup, cosa que les acostava ja a la dansa. Això fa que aquests jocs constitueixin una autèntica escola de coordinació de moviments, individualment i en grup.

En les cançons de saltar a corda, joc de regularitat rítmica per excel·lència, hi trobem algunes tonades amb compàs ternari, d'altra banda molt poc freqüent en les cançons infantils catalanes.

ELS QUATRE SABATERS

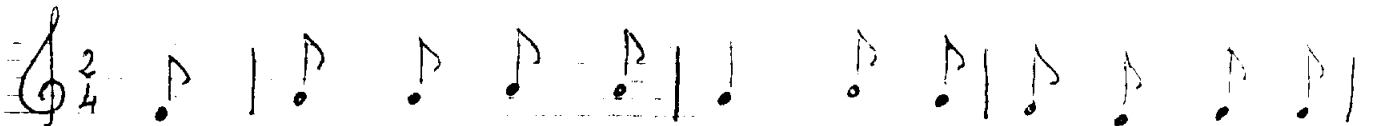
Fonts: Núria Roquer: "El Catllar" n° 70 (1921).
Amades. Cançoner, 70 (1951).

Aquest joc pot ser realitzat de diferents maneres:

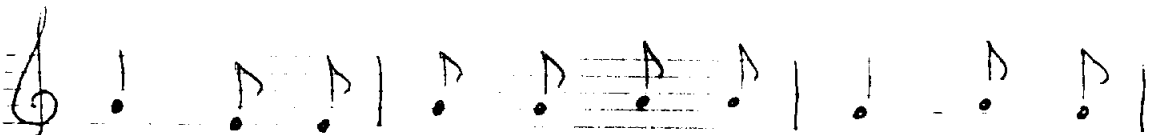
- Formant grups de quatre nens, agafats de la mà, en rodona. Els que queden encarats, dos a dos, avancen fins a tocar-se i es tornen a separar, alternant ara una parella ara l'altra, tot seguint el ritme de la cançó.
- Amb un paper plegat de manera que formi quatre cucurulls que permetin que hom hi col·loqui els dits polze i índex de cada mà. Hom acosta i separa aquests dits com feien els jugadors en la forma precedent.
- Fent una filera de nens, un al costat de l'altre, agafats per l'espatlla; tots caminen marcant el pas i seguint el ritme de la cançó. La filera sempre camina endavant, llevat en el segon vers que ho fa cap endarrera.

Són tots jocs molt adequats per a la coordinació de moviments.

Els quatre sabaters

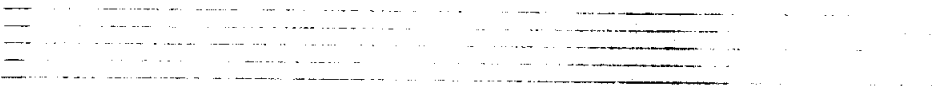
Els qua-tre sa-ba-ters ven i ve-nen ven i

ve-nen els qua-tre sa-ba-ters ven i

ve-nen pels car-rers.

Els quatre sabaters

Els quatre sabaters
van i vénen, van i vénen,
els quatre sabaters
van i vénen pels carrers.

Els quatre llauradors
com treballen, com treballen,
els quatre llauradors
com treballen dos a dos.

LES BARQUES

Fonts: Amades. Costumari V, 381 (1956),
transcrita per Joan Tomàs.

Sac de danses, 103 (1977).

Dos nens fan un pont agafant-se per les mans; els altres, agafats per la cintura, fan una filera conduïda pel que va davant. En començar la cançó, la filera comença a córrer i passa per sota del pont. Els dos nens que fan el pont han d'abaixar els braços quan passa el darrer de la filera i fer-lo presoner. Li pregunten què vol, blanc o negre? (o bé, mar o terra?) representats per cada un dels nens que fan el pont. Segons la resposta, el presoner es posa darrera el noi corresponent. Així aniran caçant tots els nois de la filera i repartint-los en dos grups. En la segona part del joc els dos grups resultants estiren cada un per la seva banda per veure qui guanya.

Els quatre últims versos de la cançó poden ser substituïts per:

La barca, quina serà,
del darrera o del davant?
La del davant passa volant
la del darrera es quedarà.

Les barques

A la vo-ra, a la vo-ra de la mar les barques veu-ràs pas-sar. Quan les bar-ques pas-saran un na bar-ca dei-xa-ran - la bor-ca, i qui-na se-rà, del da-vent o del "de-tràs"? - Tu del da-vent pas-sa. Tu - lent, la del "de-tràs" es que-de-rà.

Les barques

A la vora, a la vora de la mar
les barques veuràs passar.

Quan les barques passaran
una barca deixaran.

La barca, ¿quina serà, . . .
del davant o del "detràs"?-
La del davant passa volant,
la del "detràs" es quedarà.

UN I DOS LA MARXANDA

Fonts: Miquel Julià i Prohens. Mallorca, 116
(1956).

Col.lecció "Sant Julià de les Olles".

Cançó de saltar a corda, molt cantada a les Illes i a molts
indrets de Catalunya. El que salta al mig ha d'apar fent el
que diu el text de la cançó.

Un i dos la merxanda

un i dos la mer-xan-da, un i dos la mer-xan-da

noll, un i dos la mica ter-ra, un i dos la mica ter-ra

Un i dos la marxanda

Un i dos la marxanda, un i dos de-ge-

noll, un i dos, la mæa ter-ra, un i dos "a-di-

is".

Un i dos la marxanda

Un i dos, la marxanda,
un i dos, de genoll,
un i dos, la mà a terra,
un i dos, "adiós".

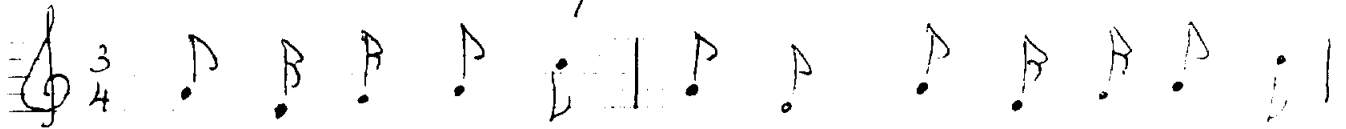
SI LA BARQUETA ES TOMBA

Versions recollides a la Plana de Vic,
al Vallès i al Barcelonès.

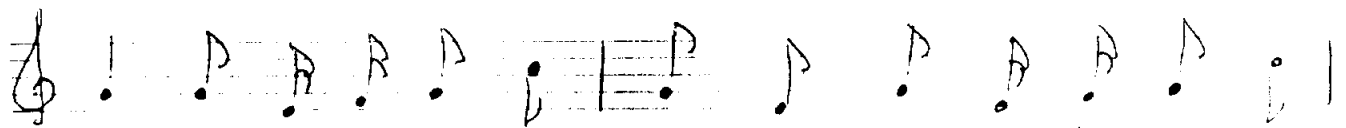
El que està al mig, sense moure's de lloc, ha d'anar saltant per damunt de la corda que els altres fan moure simulant el gronxar d'una barca. En acabar la cançó fan voltar la corda de la manera usual.

Sovint el joc s'acaba fent un "júlit" (o un "juli"), o sigui accelerant progressivament el moviment fins que el que salta perd.

Si la barqueta es tomba

Si la ber-gue-ta es tom-ba , ne-na no tu-gues

por , al-ca la cor-da en-lai-re i sal-ta rós mi-

llor.

Si la barqueta es tomba

Si la barqueta es-tomba

Handwritten musical score for the song "Si la barqueta es-tomba". The score is written on three staves in 2/4 time. The first staff begins with a treble clef and a 2/4 time signature. The melody starts with a quarter note on G4, followed by a triplet of eighth notes on A4, B4, and C5. The lyrics "Si la bar- que - tues tem - ba" are written below the first staff. The second staff continues the melody with quarter notes on D5, E5, and F5, followed by a quarter note on G5. The lyrics "ne u u" are written below. The third staff continues with quarter notes on A5, B5, and C6, followed by a quarter note on D6. The lyrics "tin - quis per, ti - ra - rem la cor - duen -" are written below. The fourth staff continues with quarter notes on E6, F6, and G6, followed by a quarter note on A6. The lyrics "lai - re i sa - ras un sol - ti rei." are written below. The score ends with a double bar line. There are three empty staves at the bottom of the page.

Si la bar- que - tues tem - ba ne u u
tin - quis per, ti - ra - rem la cor - duen -
lai - re i sa - ras un sol - ti rei.

Si la barqueta es tomba

Si la barqueta es tomba
nena no tinguis por,
tirarem la corda enlaire
i faràs un saltiró.

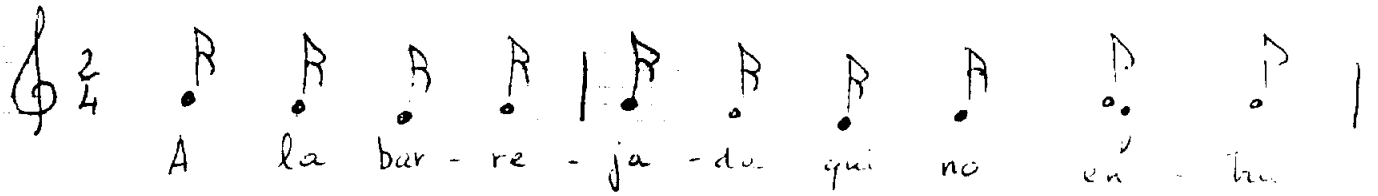
Si la barqueta es tomba
mai no tinguis por,
tira la corda enlaire
i agafat al timó.

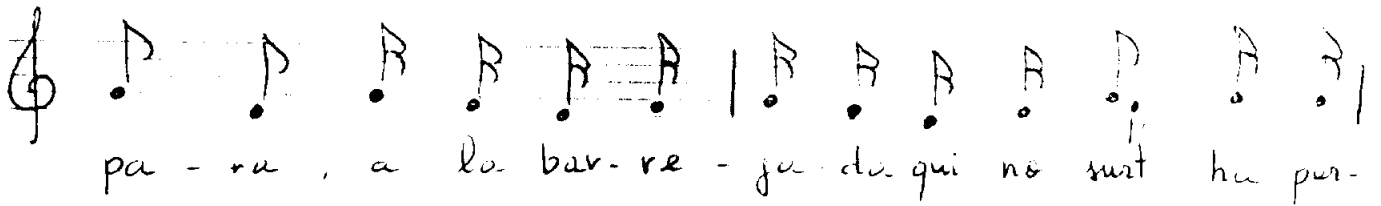
A LA BARREJADA

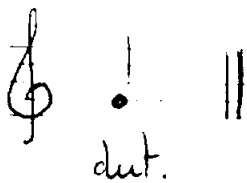
Versió recollida al Barcelonès. Es canta,
també, en altres comarques de Catalunya.

Com indica el text de la cançó, els que salten han d'entrar
i sortir en el moment precís.

A la barrejada

A la barrejada qui no en tra

pa-ra, a la barrejada qui no surt ha per-

dut.

A la barrejada

A la barrejada
qui no entra para,
a la barrejada
qui no surt ha perdut.

3. CANÇONS DE BALL RODÓ INFANTIL

El ball rodó infantil és la forma més elemental de la dansa. Els balladors es col.loquen en rotllana i van voltant tot caminant o tot saltant, seguint la pulsació de la cançó; la coreografia sol anar indicada ja en el text de la cançó o dictada pel costum o la tradició.

Solen derivar-se de danses màgico-utilitàries practicades per antigues civilitzacions dedicades a la caça i a l'agricultura. En el seu origen eren utilitzades per a propiciar la pluja, la germinació o el creixement de les plantes, etc.

De les que presentem en aquest recull, algunes inclouen intervencions individuals, altres alternen la dansa i el mim, mentre que les tres darreres, que no són res més que variants d'una mateixa dansa, són la supervivència d'antics ritus remeiers plasmats en la dansa eliminativa.

Cal remarcar la importància de la dansa per a la formació rítmica i motriu de l'infant, com a mitjà d'expressió corporal, per a l'adquisició del sentit estètic del moviment i també com el retrobament d'una activitat d'expressió col·lectiva connatural a l'home.

Observem que totes les cançons de ball rodó infantil són de compàs binari, ja que les danses ternàries solen comportar passos més difícils que exigeixen un major domini del cos.

EL BALL DE LES CACEROLES

Fonts: Amades. Cançoner, 53 (1951).

Amades. Costumari V (1956).

Segons Joan Amades, es deriva d'una antiga dansa per a propiciar la pluja.

El mateix text és ja el guió coreogràfic. Comença ballant tot el grup en rotllana; quan es diu el nom del ballador escollit, aquest es posa al mig de la rodona i balla sol fins que el text de la dansa li indica que cal que retorni al seu lloc. A cada repetició es canvia el ballador solista.

El ball de les caceroles

En-tre-mhi tots al ball de les co-caceroles

En-tri vos-tè, se-nyo-va Mu-ri-x-ta,

en-tri vos-tè, se-nyo-va del ca-ji. Mi-veu com

sal-ta, mi-veu com ba-lla, por-ta-man-te cli-na de

ta-va-lla-la fi-na, a-quest peu de tor-tu-ga, que

tot se li be-llu-ga, quan han-và cant-tat
sal-tat quan han-

rà ba-llat, que se'n tor-nial seu cas tat

El ball de les caceroles

Entrem-hi tots,
al ball de les caceroles;
entri-hi vostè,
senyora Marieta;
entri-hi vostè,
senyora del cafè.
Mireu com salta,
mireu com balla,
porta mantellina
de tovallola fina;
aquest peu de tortuga,
que tot se li belluga;
quan haurà cantat,
quan haurà ballat,
que s'entorni
al seu costat.

LA COQUETA AMB SUCRE

Fonts: Amades. Cançoner, 52 (1951).

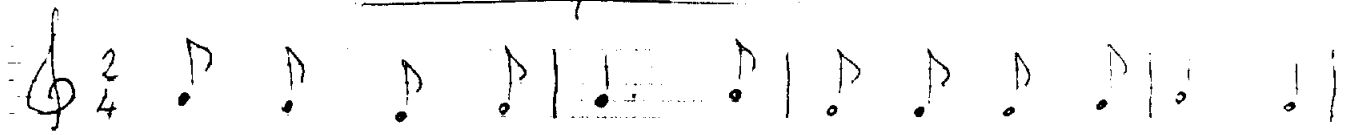
Amades. Costumari V.

L'esquitx IV, 28 (1971).

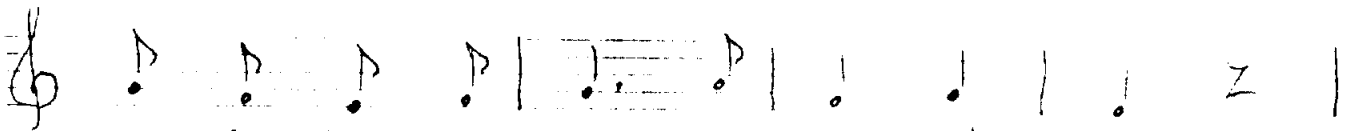
D'aquesta cançó en donem dues versions que, encara que emparentades l'una amb l'altra, tant pel text com per la música, permeten dues realitzacions diferents:

- La primera, de melodia més senzilla, però amb un text més llarg que va indicant l'evolució de la dansa.
- La segona amb una sola estrofa i una melodia que recorda la cançó "La pastoreta", es pot ballar de la manera que ve indicada a l'Esquitx 4: Tots col.locats en cercle, canten i piquen de mans, mentre un salta i balla dins de la rotllana. Quan canten "eixerit serà", aquell es queda quiet davant d'un nen o d'una nena i tots canten el seu nom. En acabar, el que estava al mig fa una petita reverència a qui havia triat, el qual passa a ocupar el lloc del del mig.

La coqueta amb sucre

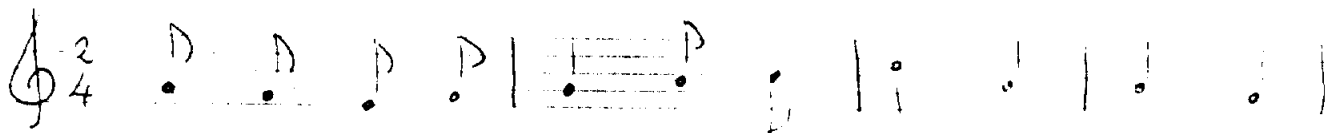
Qui la ba-lla-rà la co-que-ta de su-cra

qui la ba-lla-rà cinc sous ni-hou-ri.

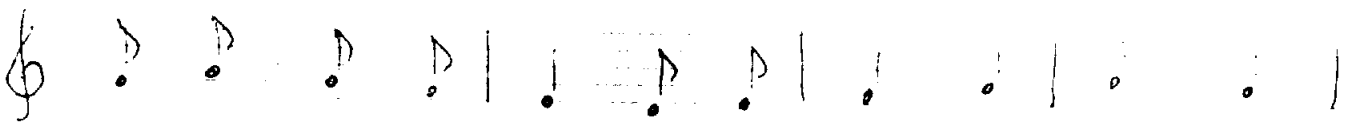
La esqueta amb sucre

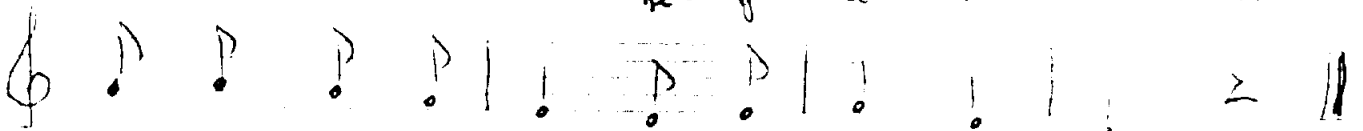
Ani la ba lla - rà lu co que ta amb su cre?

Ani la ba lla - rà ei - xe rit se - ri

Ba lli - la vos - te se - nyo - re - ta An - ni
se - nyo - ret An - ta ni

ba - lli - la vos - te que la ba lla - ra

La coqueta amb sucre

Qui la ballarà,
la coqueta amb sucre,
qui la ballarà
eixerit serà.

Qui la ballarà,
la coqueta de sucre,
qui la ballarà
cinc sous n'haurà.

-Jo la ballarè
la coqueta de sucre
jo la ballarè
i cinc sous n'hauré.

-Balli-la vostè,
senyora Marieta;
balli-la vostè
que la'n balla bé.

-Jo la'n vull ballar,
la coqueta de sucre
jo la'n vull ballar
que la'n sé ballar.

-Aparti's, vostè,
senyora Marieta,
aparti's vostè,
que no balla bé.

RODA, RODA SANT MIQUEL

Fonts: Olmos. Cuadernos de Música Folklórica
Valenciana, T, I, n° 1 (1950).

Sendra. íd. T.I. n° 3 (1951).

Tres i quatre, 5 (1972).

Col.lecció de "Na Catalina".

Aquesta versió fou recollida per D. Sendra a les Valls de Pego (Marina Alta, Alacant). Altres versions semblants es ballen a la Vall d'Albaida i a altres comarques de València i també a Mallorca.

La dansa es balla fent la rotllana que va voltant seguint el ritme de la cançó; al final de cada posada el ballador del qual s'ha dit el nom es gira i ha de continuar ballant de cara enfora.

A Pego, quan tots els balladors s'han girat, acaba el joc clavant-se cops de cul uns als altres i tot cridant "cullaes al gat".

Roda, roda Sant Miquel

Ro-da, ro-da Sant Mi-quel

cel, car-re-gats amb un ba-gul, que es

gi-ri, que es gi-ri la Ro-sa de cul

Roda, roda Sant Miquel

Roda, roda Sant Miquel
tots els àngels van al cel,
carregats amb un bagul,
que es giri, que es giri
la Rosa de cul.

UNA JOVE PAIGESETA

Fonts: Moreira. Del Folklore Tortosí, 59 (1934)

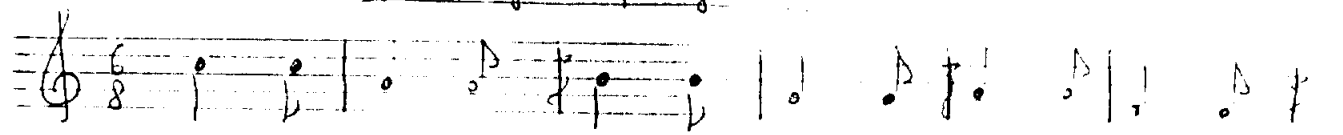
Recollida a Tortosa per Joan Moreira.

Cançó dialogada molt adient per a ser mimada o representada.
Pot ser també un joc d'endevinalla que es pot anar allargant
a voluntat dels participants.

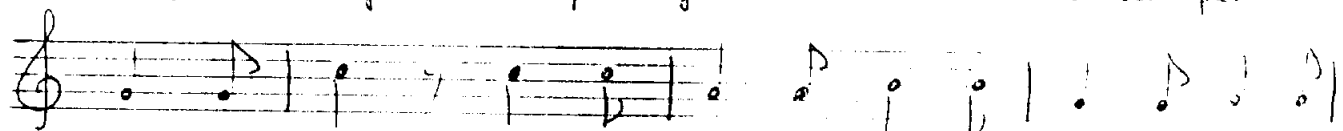
L'alternança de cantat i recitat, així com el seu aire de dansa,
li donen un atractiu especial.

Cal remarcar les **terceres descendents** que caracteritzen la part
cantada; convé entonar-les molt bé per no "abaixar-se". Cal donar
un aire de declamació lliure als recitats que contrasti amb el
ritme constant de la part cantada.

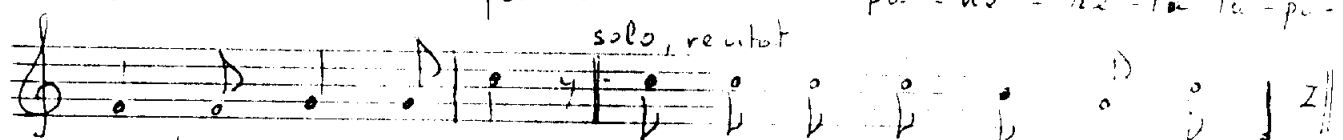
ilno. jove paigxeta

ll - na jo - ve pai - ge - re - ta u no - ve per

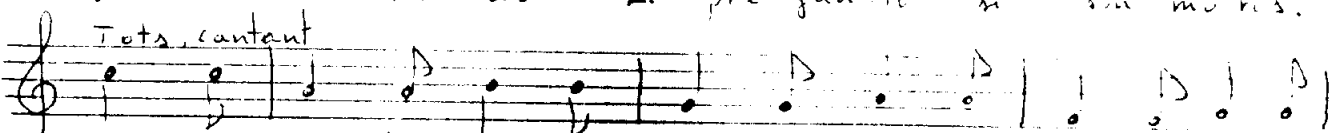

un bar - ranc por - ta - va u na pa - na - re - ta ta - pa -

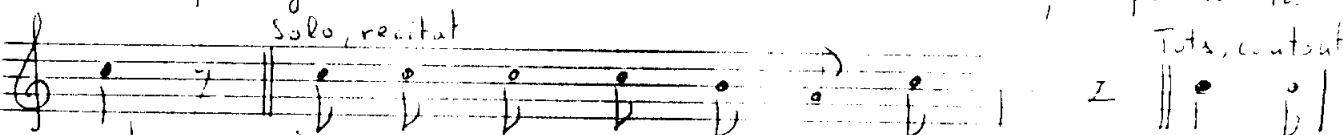
de - ta amb lo bar - cal - Li pre - gun - ta si son mo - res.

solo, recitat

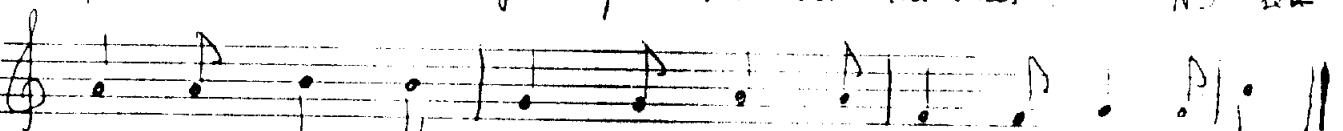
Li pre - gun - ta si son mo - res ai - xò que por - ta ta -

Tots, cantant

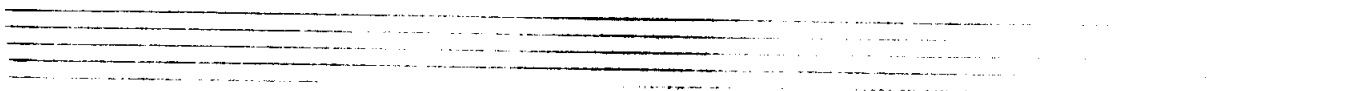

pat - No sem - nyor que son ver - du - res No sem

solo, recitat *Tots, cantant*

nyor que son ver - du - res per a - nâa ven - droc - ment.

Una jove paigeseta

Una jove pageseta
anava per un barranc
portava una panereta
tapada amb lo bancal.

- Li pregunto si són mores.

Li pregunto si són mores
això que porta tapat.

- No senyor que són verdures.

No senyor que són verdures
per anà a vendre al mercat.

EL BALL DE LES GITANETES

Fons: Moreira. Del Folklore Tortosí, 57 (1934)

Recollit a Tortosa per Joan Moreira.

Cançó de rotllo gesticulada. Un ballador es posa al mig de la rotllana i en arribar a "Així..." diu el nom d'un ofici i ho acompanya amb el gest adequat a la feina. Tots repeteixen l'ofici i la gesticulació. A cada nova posada es canvia el del mig i van sortint nous oficis amb la gesticulació corresponent, en el ben entès que abans de reprendre el començament de la cançó es canten, sempre amb la mateixa cantarella i per ordre invers, tots els oficis que s'han dit fins aleshores. Per aquesta raó podríem posar-la en el cinquè grup del present recull.

Es pot convertir en un joc d'endevinalla si el que és al mig, sense deixar de taral.larejar la tonada i tot fent el gest corresponent, no diu el nom de l'ofici que està representant, cosa que han d'endevinar la resta dels participants en el joc.

Els oficis poden ser substituïts per instruments:

Així fa la trompeta
Ta ta ta ta ta ta.

Així fa el violí
nyigo, nyigo, nyí.

El ball de les gitanetes

El ball de les gi - ta - ne - tes és un
ball molt di - ver - tit , amb un plat de bal -
da - nes pas - sa - rem to - ta la nit Ai -
xi les cu - si - do - res , ai - xi , ai - xi , ai -
xi . Ai - xi . Pas - sa ba - ra - lles pa - re Pi - xó .

El ball de les gitanetes

El ball de les gitanetes
és un ball molt divertit,
amb un plat de baldanes
passarem tota la nit.

Així les cusidores,
així, així, així.

Passa baralles
pare Pixó.

EL FAROL DE LA RETRETA

Fonts: Olmos. Cuadernos de música folklórica.
Valencia^d T.I. n° 1 (1950).

Recollida per R. Olmos a Ontinyent i
Bèlgida (Vall d'Albaida, València).

Ball rodó infantil. Els dos últims versos es poden variar a cada
represa i mimar-los com en la cançó anterior.

El farol de la retreta

El fa-rol de la re-tre-ta, to-ni-na ni-
na, s'ha men-jat un cap de bur-ro, to-ni-na ni-
na a la por-ta d'un con-vent, to-ni-na ni-
na. A-ra pas-sen els xi-quets per un punt de bas-ta-
nets

El farol de la retreta

El farol de la retreta,
to ni na ni na,
s'ha menjat un cap de burro,
to ni na ni na,
a la porta d'un convent,
to ni na ni na.

Ara passen els xiquets
per un pont de bastonets.

EL ROTLLETÓ

Fonts: Milà i Fontanals. Romancerillo, 396.
Vicens Bosch. Balls antics al Pallars superior i inferior. Butlletí del C.E.C., 30 (1906).
Amades. Cançoner, 192 (1951)
Amades. Costumari II, 356 (1951) 132 (1951)
Amades. Costumari III, 469 (1952)
Cançons per al poble 1, 43 (1956)
Cançons per al poble, 2, 10 (1969)
Sac de danses, 59 (1977).

Aquestes dues cançons solen ser cantades seguides, encara que a vegades es prescindeix de la primera.

La melodia fou recollida a Talarn per Vicens Bosch i publicada per primera vegada al Butlletí del C.E.C., l'any 1906 on explica també la manera com la ballaven.

Tot i ser una de les danses més antigues i més exteses en tot el domini de la llengua i de tenir gran quantitat de variants del text, no presenta amb prou feines variants melòdiques.

La melodia de la segona part, "nou pometes", és, probablement, una de les més genuïnament nostres i que millor responen al "tarannà" de la nostra llengua i de la nostra gent, ja que els seus girs melòdics els trobem en moltes de les cançons infantils que s'han conservat vives fins als nostres dies.

En el seu origen era, probablement, una cançó màgica per allunyar les malalties. La pomera, com diu J. Amades, és l'arbre fruiter europeu per excel·lència i la poma la fruita remeiera més utilitzada pels pobles mediterranis; d'ella en deriva el terme "pomada".

A voltes es ballava sense una coreografia determinada, amb l'única particularitat que a cada tirada —a cada poma que cau— plega un ballador. Una altra forma molt més elaborada la trobem explicada per Vicens Bosch en l'obra citada, per J. Amades, Costumari II, 365 i al Sac de danses, 59.

A Talarn, en acabar, cantaven:

Qui no vulgui ballar bé
vagi a fora, vagi a fora,
qui no vulgui ballar bé
vagi a fora o al carrer.

A Palafolls i Tuixell hi ballaven el ball dels ocells:

Si vols veure ocells volar
vés pel maig a la muntanya,
si vols veure ocells volar
vés pel maig al pomerar.

Nou colometes hi ha al pomer,
de nou una, de nou una,
nou colometes hi ha al pomer,
de nou una se'n volé.

Vuit colometes...

A altres indrets prefereixen el ball de les flors:

Al jardí jo entraré,

i floretes i floretes,
al jardí jo entraré
i floretes colliré.

Nou rosetes hi ha al roser,
de nou una, de nou una,
nou rosetes hi ha al roser,
de nou una jo en prendré.

Vuit rosetes...

En les dues cançons que segueixen trobareu, a més de variants melòdiques, altres textos d'aquesta mateixa dansa.

El rotlletó

El ba-llet del rot-lla-tó, de pun-te-to de pun-
te-ta, el ba-llet del rot-lla-tó, de pun-
te-ta i de ta-ló.

Non pometes

Non po-me-tes hi ha al po-mer, de nou u-na de nou
u-na, non po-me-tes hi ha al po-mer, de nou u-na sen ca-
gué. Si mi-reu el vent d'on ve, veu-reu el po-mer com
dan-sa; si mi-reu el vent d'on ve, veu-reu com dan-sa el po-
mer

El rotlletó

El ballet del rotlletó
de punteta i de taló.
Nou pometes hi ha al pomer;
de nou, una se'n caigué.

Si mireu el vent d'on ve,
veureu el pomer com dansa;
si mireu el vent d'on ve,
veureu com dansa el pomer.

De vuit, una se'n caigué.

De set, una se'n caigué.

De sis, una se'n caigué.

De cinc, una se'n caigué.

De quatre, una se'n caigué.

De tres, una se'n caigué.

De dos, una se'n caigué.

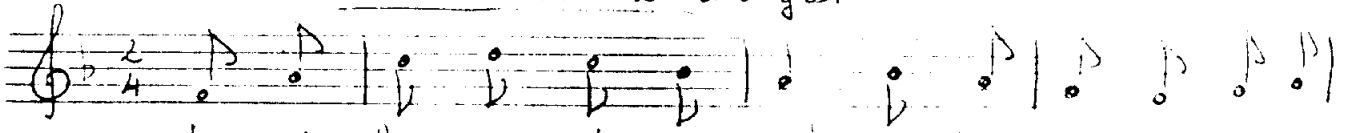
D'una, cap no se'n caigué.

LO VILANO TÈ UN GAT

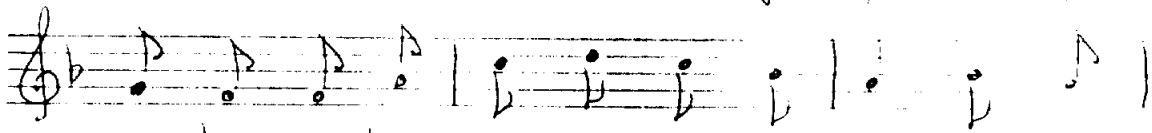
Fonts: Poueich, 185 (1926).

Variant rossellonesa de la dansa anterior.

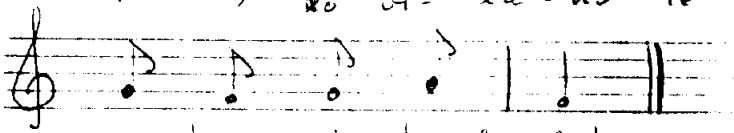
Lo vilano te un gat

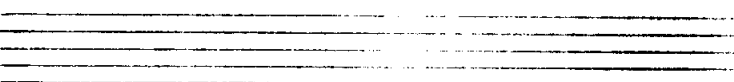
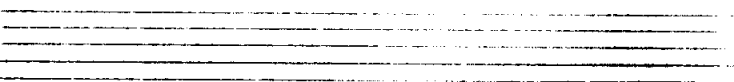
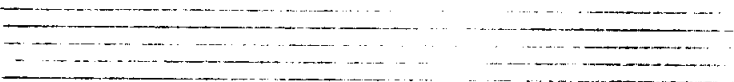
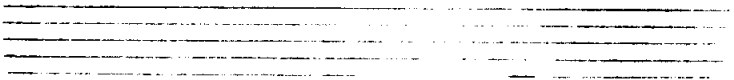
Lo vi - la - no té un gat que amb la po - ta, que amb la

po - ta, que amb la vi - la - no té un gat que amb la

po - ta ar - ri - ba el plat

Lo vilano té un gat

Lo vilano té un gat

que amb la pota, que amb la pota,

lo vilano té un gat

que amb la pota arriba al plat.

EL ROTLLET

Fonts: Sara Llorenç. Cançoner de Pineda, 37 (1931)

Variant melòdica recollida al Maresme a començaments de segle per Sara Llorenç.

Si la comparem amb la tornada de "nou pometes", veurem que l'esquema melòdic és el mateix, però els petits detalls que la diferencien l'enriqueixen de manera que apareix com una cançó diferent i més elaborada.

Transcrivim tots els textos recollits per Sara Llorenç, però no s'han de considerar com estrofes d'una mateixa cançó, sinó que molts són textos independents.

El rotllet

El rot - llet vo - li - a fer de pun - te - ta de pun -
te - ta , el rot - llet vo - li - a fer de pun - te - ta jo nom
sé . El rot - llet jo vull ba - llar de pun - te - ta , de pun -
te - ta el rot - llet jo vull ba - llar de pun - te - ta jo pun
pla .

El rotllet

El rotllet volia fer
de punteta, de punteta,
el rotllet volia fer
de punteta jo no en sé.

El rotllet jo ballaré
de punteta, de punteta,
el rotllet jo ballaré
de punteta jo ja el sé.

Tant com tinc, Garideta et do,
Barcelona, Barcelona,
tant com tinc, Garideta el do
Barcelona i Mataró

Quan el pare no té pa
la canalla, la canalla,
quan el pare no té pa
la canalla fa ballar.

Quan el pare no té vi
la canalla, la canalla,
quan el pare no té vi
la canalla fa dormir.

Tres serem que ballarem
jo i el pare, jo i el pare,
tres serem que ballarem
jo i el pare i la serment.

Quan el pare Benet no hi és,
mengem farro, mengem farro,
quan el pare Benet no hi és
mengem farro ben espès.

Ben espès i ben cuinat,
mengem farro, mengem farro,
ben espès i ben cuinat,
mengem farro del veinat.

Nostre gall és cantador
que cantava, que cantava,
nostre gall és cantador,
que cantava una cançó.

La cançó d'en Pere Mitó
tres gallines, tres gallines,
la cançó d'en Pere Mitó,
tres gallines i un capó.

La gall, gall, la gall, gall
la cueta de la gallina,
la gall, gall, la gall, gall,
la cueta del nostre gall.

Nostre gall és cantador
canta de dia, canta de nit,
nostre gall és cantador,
cantada de dia i de nit no.

4. CANÇONS DE SALTAR I FER GRESCA

Aquest grup de cançons és el més heterogeni d'aquest recull i que poden ser cantades en ocasions i per finalitats molt diverses. N'hi ha que són simplement d'alegria davant d'un fet agradable o d'una festa i que solen anar acompanyades de salts i picar de mans; d'altres són fórmules que poden acompanyar un ball rodó, però no les hem incloses en l'apartat anterior perquè no necessàriament han de ser ballades; d'altres són danses sense coordinació de grup; un parell són cançons de mofa.

NYIGO, NYIGO, NYIGO

Fonts: Núria Rogé: "El Catllar", 79 (1921)
Amades. Cançoner, 30 (1951)
Col.lecció "Sant Julià de les Olles".

És cantada gairebé arreu de Catalunya. Les tres melodies que presentem corresponen al Ripollès i a la Plana de Vic i al Barcelonès.

És una manera d'exterioritzar l'eufòria que senten els infants en escoltar la música d'una cercavila⁴ de qualsevol festa. Sol anar acompanyada de salts i de pics de mans seguint el ritme de la cançó.

Nyigo, nyigo, nyigo

Nyigo - go, nyigo - go, nyigo - go, cal - ces de pu -

per, to - tes los mes ma - qués

són al meu car - rer.

Empty musical staves for practice or additional notation.

Nyigo, nyigo, nyigo

Nyigo, nyigo, nyigo, at-ces de pa-

per, ta-tes les mu-si-ques van pel meu car-rer.

Nyigo, nyigo, nyigo

Nyi-go, nyi-go, nyi-go, cal-ces de pa

per, to-tes les mu-si-ques

van pel meu cor-er.

Nyigo, nyigo, nyigo

Nyigo, nyigo, nyigo,
calces de paper,
totes les musiques
van pel meu carrer.

Nyigo, nyigo, nyigo,
calces de paper,
totes les més maques
són al meu carrer.

EL GEGANT DEL PI. ADORAR FOGONS

Fonts: Capmany-Baldelló. Cançons i jocs cantats,
24 (1923).
Poueigh. Chansons populaires..., 71 (1926)
Amades. Cançoner (1951)
Cançons per al poble, 2, 47 (1969).

Es segurament la cançó més extesa i més cantada de tot el repertori infantil. No hi ha variants melòdiques, tret de petites diferències en l'entonació de la cadença. En canvi s'hi troben una gran quantitat de lletres independents. Aquests tres factors ens fan pensar que és una de les tonades més genuïnament nostres.

Aquesta versió fou recollida i transcrita per Poueigh i té la particularitat de contenir una tornada instrumental per a flabiol.

L'any 1923, Sebastià Farnés publicà el conte del Gegant del Pi o del "Fort Farell" en el qual hi inclou la cançó. No sabem, però, si la cançó prové del conte o bé en fou la inspiradora.

Aquesta tonada és un element valuosíssim per a fer sentir el pes de la pulsació i també l'alternança de temps forts i temps febles del compàs binari.

Es canta també amb els textos: Pastoret d'on véns? i Escarabat, bum, bum.

El gegant del pi

El ge-gant del pi a-ro-bulla, a-ro-bulla el ge-gant del pi a-ra-bulla pel ca-mi.

Flabiol ga

El gegant del pi

Adobar fogons

El gegant del pi
ara balla, ara balla;
el gegant del pi
ara balla pel camí.

El gegant de la ciutat
ara balla, ara balla;
el gegant de la ciutat
ara balla pel terrat.

La tintina del gegant
ara passa, ara passa;
la tintina del gegant
ara passa pel davant.

Adobar fogons
tot el dia, tot el dia;
adobar fogons
tot el dia pel racons.

Si fogons no n'hi ha
escalfetes, escalfetes;
si fogons no n'hi ha
escalfetes hi haurà.

EL DIJOUS LLARDER

Fonts: Núria Roger: "El Catllar", 79 (1921)
Col.lecció "Sant Julià de les Olles"
Amades. Cançoner, 77 (1951).

Cantarella infantil per a celebrar el dijous gras, cantada
al Ripollès, a la Plana de Vic, al Solsonès i, probablement
també, a altres comarques.

El dijous llarder

El di - jous llar - der bat - i - far - ra , ha - u -

far - ra , el di - jous llar - der bat - i far ra men - je -

ré.

El dijous llarder

El dijous llarder
botifarra, botifarra,
el dijous llarder
botifarra menjaré.

ARA VINDRÀ PASQUA

Fonts: D. Sendra. Cuadernos de música folklórica valenciana. T. I nº 3 (1951).

Fou recollida per Dolores Sendra a les valls de Pego (Marina Alta, Alacant) on la canten els nens caminant i saltant quan s'acosta la Pasqua.

La melodia que consisteix en la combinació de dues petites frases, es mou dintre l'àmbit d'una sexta prenent la tònica com a eix, amb la particularitat que la primera frase cobreix la tercera superior per graus conjunts i la segona frase la quarta inferior, també per graus conjunts.

Ara vindrà Pasqua.

A - ra vin - drà Pas - qua en lo més d'a - bril
ei - xi - rà Ma - ri - a amb lo cos set prim,
se - ba - tes de se - da , gi - pi de pa - per.
Tot ai - xò qu'ho pa - gue? - Xi - mo del bar - ber.
Xi - mo del bar - ber és un home gros,
va per les teu - la - des ro - se - gant un os.
Xi - mo del bar - ber és un ho - me prim,
va per les teu - la - des ro - se - gant un fil.

Ara vindrà Pasqua

Ara vindrà Pasqua
en lo mes d'abril,
eixirà Maria
amb lo cosset prim,
sabates de seda,
gipó de paper.
Tot això qui ho pague?
-Ximo del barber.

Ximo del barber
és un home gros,
va per les teulades
rosegant un os.

Ximo del barber
és un home prim,
va per les teulades
rosegant un fil.

CADIRETA ENLAIRE

Fonts: Amades. Costumari.

Sac de cançons, 79 (1975).

Cançó de cercavila que cantaven els nois de Blanes per recaptar diners la nit de Reis.

Pot servir com a cant d'animació o com a galop de cercavila per a iniciar una festa.

Cadiveta en laire

Handwritten musical notation for the first line of the song. It features a treble clef, a 2/4 time signature, and a key signature of one flat (B-flat). The melody consists of two measures. The first measure contains four quarter notes: B-flat, A, G, and F. The second measure contains a quarter rest followed by three quarter notes: E, D, and C. The lyrics 'Ca - di - re - ta en - lai - re' are written below the first measure, and 'mo - ca - doru. lu' are written below the second measure.

Ca - di - re - ta en - lai - re mo - ca - doru. lu

Handwritten musical notation for the second line of the song. It features a treble clef and a key signature of one flat. The melody consists of two measures. The first measure contains a quarter rest followed by a quarter note B-flat. The second measure contains a quarter rest followed by three quarter notes: A, G, and F. The lyrics 'mà, el rei i la rei - na van a' are written below the notes.

mà, el rei i la rei - na van a

Handwritten musical notation for the third line of the song. It features a treble clef and a key signature of one flat. The melody consists of two measures. The first measure contains two quarter notes: B-flat and A. The second measure contains a quarter note G followed by a quarter rest. The lyrics 'pas - se - jar' are written below the notes.

pas - se - jar

Cadireta enlaire

Cadireta enlaire,
mocador a la mà,
el rei i la reina
van a passejar.

TAMBORET SI VAS A FRANÇA

Fonts: Olmos. Cuadernos de música folklórica valenciana. T. I, nº 1 (1950).
id. nº 6 (1952).

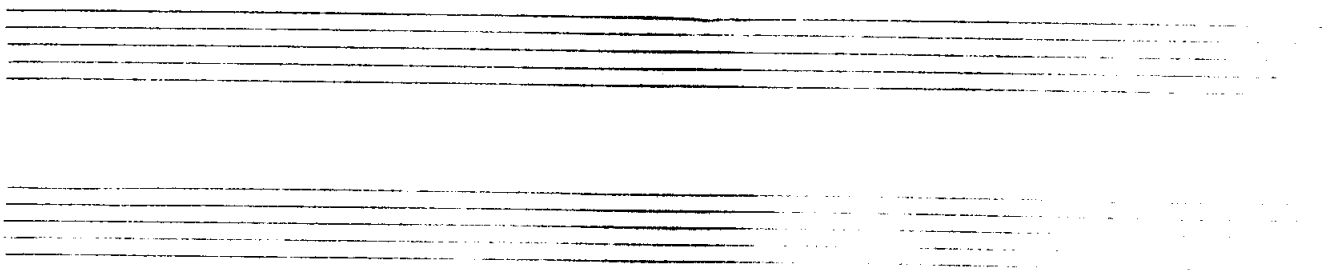
Recollida a Ontinyent i Bèlgida (Vall d'Albaida, València). per Ricard Olmos; n'hi ha versions semblants recollides en altres poblacions de la Vall d'Albaida.

Cançó ritmada que bé pot acompanyar una dansa de rotllana o algun altre joc rítmic com saltar a corda.

Tamboret si vas a França

The image shows a handwritten musical score for the song 'Tamboret si vas a França'. The score is written on a single staff in treble clef, with a key signature of one sharp (F#) and a time signature of 2/4. The melody consists of quarter and eighth notes. The lyrics are written below the notes, with hyphens indicating syllables that span across notes. The lyrics are: 'Tam-bo-ret si vas a Fran-sa veu-ràs a Vi-an-te - ta , mo-ca-dor de tres pes-se-tes i la fal-da de co-lor , se-bu-te tes blan-que - tes i el ta - ló ben bu - lla - dor.' The score ends with a double bar line and a repeat sign.

Tam-bo-ret si vas a Fran-sa veu-ràs a Vi-an-
te - ta , mo-ca-dor de tres pes-se-tes i la
fal-da de co-lor , se-bu-te tes blan-
que - tes i el ta - ló ben bu - lla - dor.

Tamboret si vas a França

Tamboret si vas a França
veuràs a Vicenteta,
mocador de tres pessetes
i la falda de color,
sabatetes blanques
i el taló ben ballador.

BONA AIGÜETA. PLOU I FA SOL. PASTORET ON VAS?

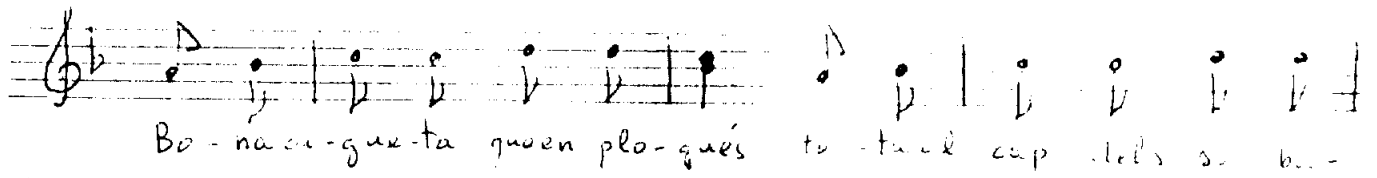
Fonts: Moreira. Del Folklore Tortosí, 47 (1934)
Amades. Cançoner, 33 (1951).

La pluja, motiu de preocupació constant per a la gent de pagès, devia ser-ho molt més encara per a l'home primitiu. Per a la quitxalla és sovint motiu d'alegria i d'admiració. No és estrany, doncs, que en trobem molts exemples de cants i danses en el folklore, molt sovint amb sentit màgic per a propiciar-la o per a celebrar-la.

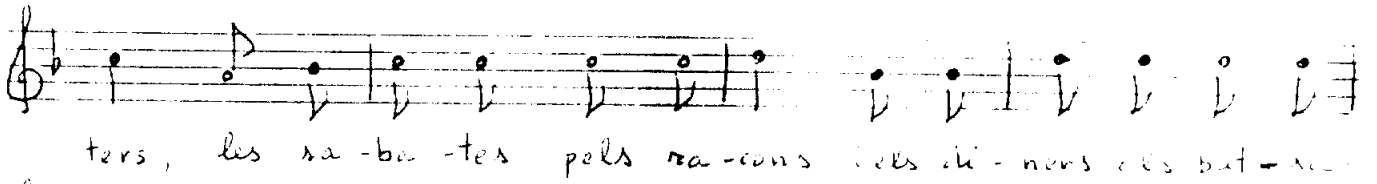
Exemples semblants a aquest se'n troben a tot el domini de la llengua i podem dir, sense por d'error, que es troben arreu del món.

Aquestes tres cançons, cada una amb personalitat pròpia, se solen cantar una darrera l'altra a Tortosa i contenen petites variants melòdiques de les versions cantades en altres comarques.

Bona aigüeta Plou i fa sol. Pastorret on vas?

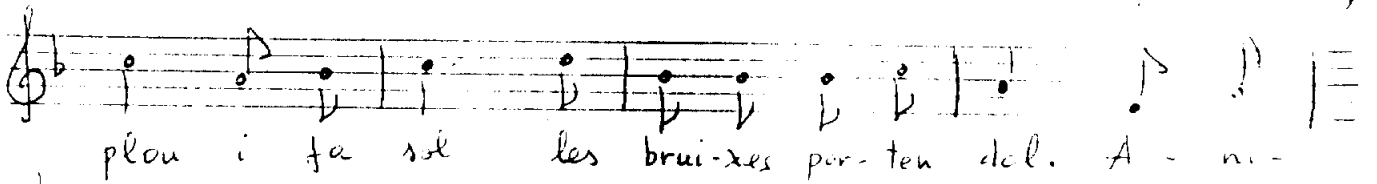
Bo-na-aigüeta qu'en plo-gués to-tal·le cap dels se-ba-

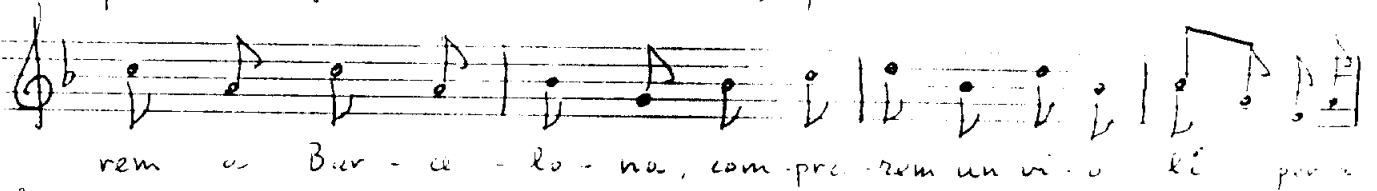
ters, les sa-ba-tes pels ra-cons dels di-nors els bat-ras-

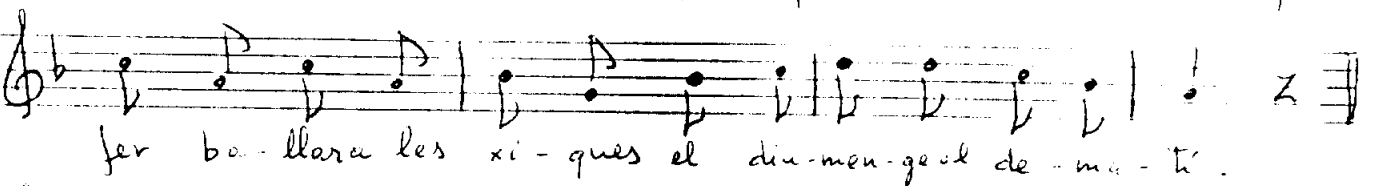
cons. Plou i fa sol les brui-xes es por-ten-nen,

plou i fa sol les brui-xes por-ten del. A-ni-

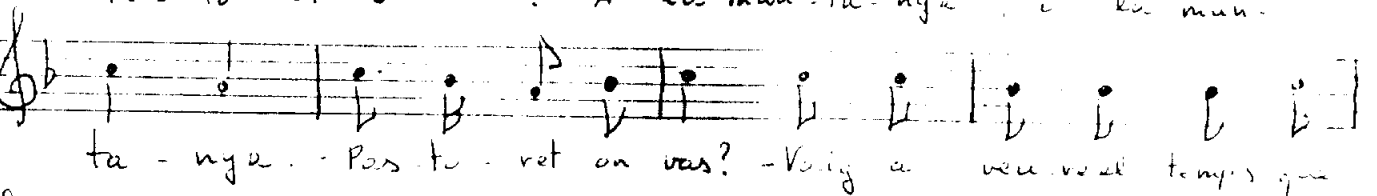
rem a Bur-a-lo-na, com-pro-rem un vi-u lí per a

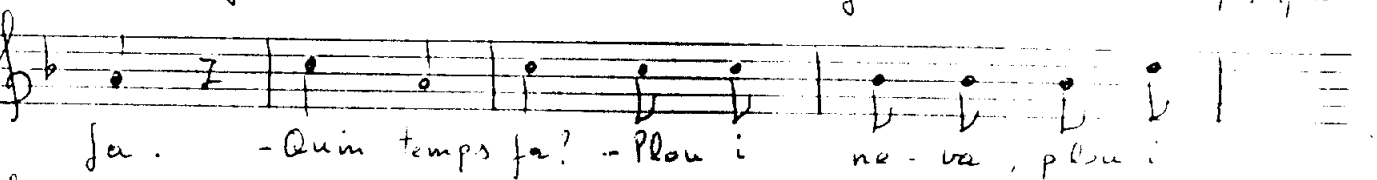
fer ba-llara les xi-ques el dia-men-geol de-ma-tí.

Pas-to-ret on vas? - A la mun-ta-nya i la mun-

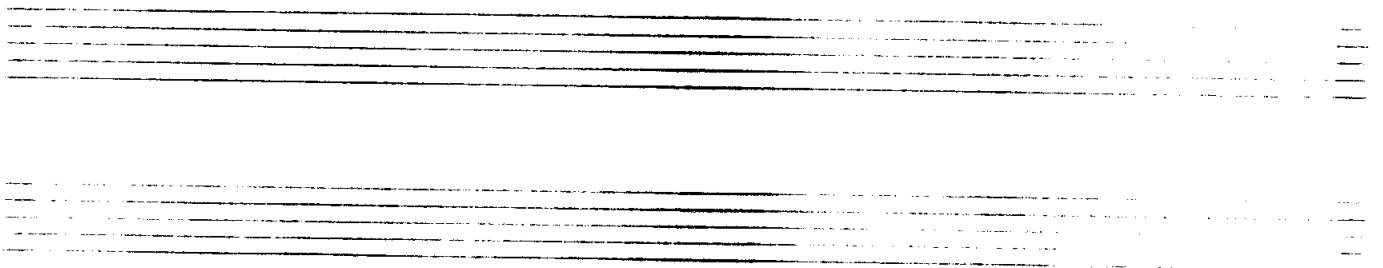
ta-nya. - Pas-to-ret on vas? - Veig a veu-vel temps que

fa. - Quin temps fa? - Plou i ne-va, plou i

ne-va. - Quin temps fa? - Plou i ne-va i ne-va ra.

Bona aiguaeta

Plou i fa sol

Pastoret on vas?

Bona aiguaeta que en plogués
tota el cap dels sabaters,
les sabates pels racons
i els diners als butxacons.

Plou i fa sol
les bruixes es pentinen,
plou i fa sol
les bruixes porten dol.
Anirem a Barcelona,
comprarem un violí
per a fer ballar les riques
el diumenge dematí.

Pastoret on vas?

- A la muntanya, a la muntanya.
- Pastoret on vas?
- Vaig a veure el temps que fa.
- Quin temps fa?.
- Plou i neva, plou i neva.
- Quin temps fa?
- Plou i neva i nevarà.

XICA, XICA

Fonts: Amades. Costumari.

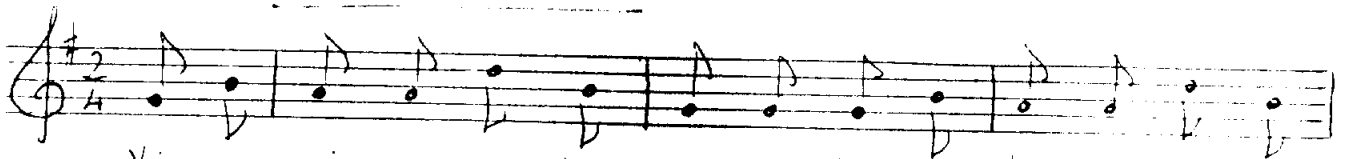
Sac de danses, 9 (1977).

Dansa de la Terra Alta. Els nois asseguts en rotllana picaven el ritme mentre les noies ballaven a peu coix al centre. Deriva, probablement, d'una dansa màgica per a propiciar la pluja.

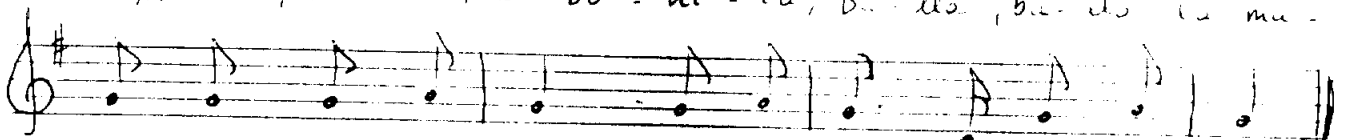
Es pot ballar de la manera indicada i, a més de constituir una dansa de resistència física, ajuda a sentir el pes de la pulsació. Més indicacions sobre la dansa les trobareu al "Sac de danses".

La melodia la trobem també en altres danses i jocs infantils i és de les més característiques del nostre folklore infantil. No es mou per graus conjunts com solen fer les cantarelles infantils, sinó que combina les terceres i les quartes amb un equilibri i una gràcia molt particulars.

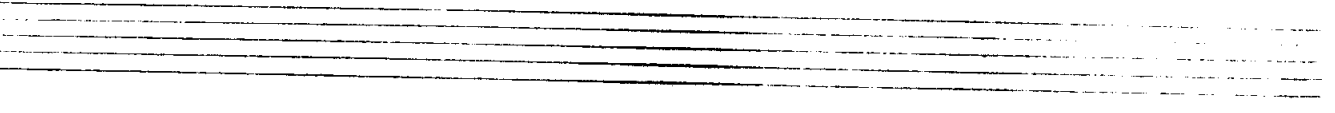
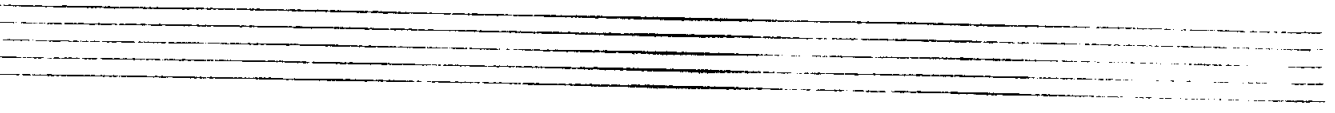
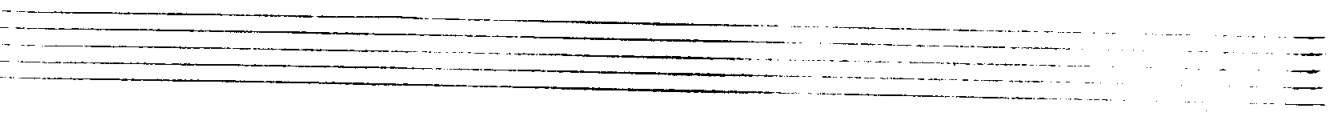
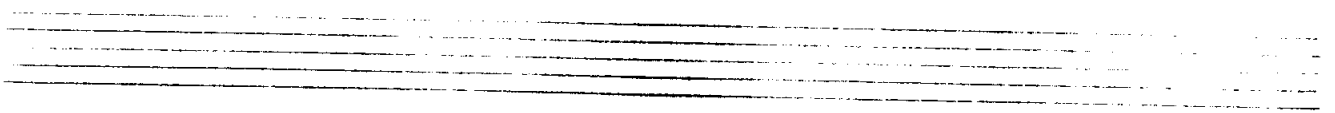
Xica, xica

Xi - ca , xi - ca , re - bo - ni - ca , be - lla , be - lla tu mu -

ri - ca , que de - mäs ja pleu - rã i se ba - njo - rã

Xica, xica

Xica, xica, rebonica,
balla, balla la música,
que demà ja plourà
i se banyarà.

TON PARE NO TÈ NAS

Fonts: Materials III, 15 (1928)

Tres i quatre, 12 (1972)

Col.lecció "Na Catalina".

Cançó de mofa molt coneguda arreu del País Valencià, d'on s'ha difós també a les Illes i a Catalunya.

També es canta en primera persona:

Mon pare no té nas

mon pare no té nas

ma mare és xata

i un germanet que tinc

i un germanet que tinc

el nas li falta.

Ten pare no te nas

Ton pa-re no te nas, ton pa-re no te nas te

ma-re's xa ta, ies teu ger-mà pe-tit, ies

teu ger-mà pe-tit en te per qua-tre.

Ton pare no té nas

Ton pare no té nas,
ton pare no té nas,
ta mare és xata,
i es teu germà petit,
i es teu germà petit,
en té per quatre.

TONI VA A LA FONT

Fonts: Materials III, 15 (1928)

Tres i quatre, 12 (1972)

Col.lecció "Na Catalina".

Fou recollida per Sansalvador al Comtat de Cocentaina (País Valencià).

La melodia és una variant de la cançó anterior.

Toni va a la font

To - ni va a la font To - ni va la font i tren - can

can - ter , sa ma - re li diu , sa ma - re li

diu que en tren - que un al - tre .

Toni va a la font

Toni va a la font,
Toni va a la font
i trenca un cànter,
sa mare li diu,
sa mare li diu
que en trenque un altre.

MIRA CAP ACÍ

Fonts: **Amades**. Cançoner, 782 (1951).

Es feia servir per donar pa a un gos fent-lo abans delir.

Hom li ensenyava un bocí de pa que es feia anar d'ací d'allà segons el text de la cançó. La bèstia havia d'aguantar-se dreta damunt les potes del darrera fins que en acabar la cançó hom tirava el pa enlaire i el gos havia de caçar-lo al vol.

El ritme d'aquesta cançó serà d'utilitat a l'hora d'aprendre les semicorxeres i comparar-les amb les negres i les corxeres.

Mira cap aci

Mi-ro cap a-ci, mi-ra cap a-lla i noct
mi-ris les o-re-lles.

The image shows a handwritten musical score on a single staff. The music is written in a treble clef with a key signature of one flat (Bb) and a time signature of 2/4. The melody consists of quarter and eighth notes. The lyrics are written below the notes. Above the first measure, the instruction 'Mira cap aci' is written. The lyrics are: 'Mi-ro cap a-ci, mi-ra cap a-lla i noct' on the first line and 'mi-ris les o-re-lles.' on the second line. The piece ends with a double bar line.

Three empty musical staves are provided for further notation.

Mira cap ací (Per a donar pa a un gos)

Mira cap ací
mira cap allà
i no et miris
les orelles.

Mira cap ací
mira cap allà
i no et miris pas la cua.

Mira cap ací
mira cap allà
i no et miris pas les potes.

Mira cap ací
mira cap allà
i no et miris pas
l'esquena.

Mira cap ací
mira cap allà
i no et miris pas
la panxa.

Mira cap ací
mira cap allà
i ja el pots
anar a buscar.

TERROLA, MANDOLA

Fonts: Amades. Costumari IV, 431 (1953).

La cantava la mainada del Prat de Llobregat per a espantar
els ocells i evitar que es mengessin la fruita.

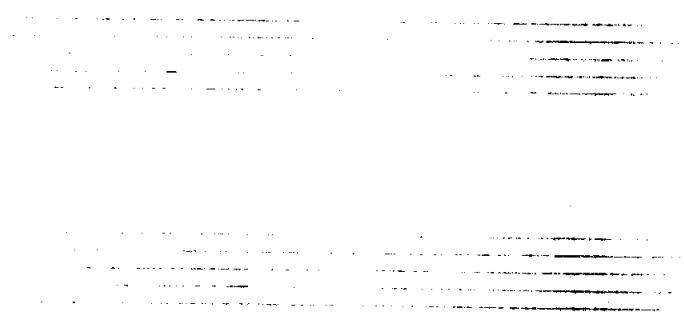
La tonada sembla provenir del cançoner castellà.

Terrola mandola

Ter - ro - la , man - do - la so the de ma -

tar . que et men - ges les fi - gues sen - ti

ma - du - rar .

Terrola, mandola

Terrola, mandola,
jo t'he de matar,
que et menges les figues
sense madurar.

5. CANÇONS ENCADENADES

Són cançons amb moltes estrofes, generalment curtes, que es van succeint tot seguint un ordre numèric o il·latiu. A vegades és el simple joc de trobar ritmes a una sèrie de noms com poden ser els dies de la setmana o les hores del dia. Sovint són una exercitació memorística, ja que després de cada estrofa es repeteixen, en ordre invers, les paraules clau de les estrofes anteriors i constitueixen, alhora, un exercici d'agilitat de dicció.

Les més interessants són aquelles que segueixen un ordre il·latiu i que molt sovint eren improvisades i s'anaven allargant segons la capacitat d'invenció del cantaire.

Les tonades d'aquestes cançons solen ser molt repetitives i tenen l'aire de "cançó enfadosa". Solien acompanyar feines monòtones i arrítmiques, com la de guardar el bestiar.

Algunes d'aquestes cançons poden ser presentades a manera de rondalla que els mateixos infants poden anar allargant i variant en un exercici d'invenció, de concatenació lògica i de treball de llenguatge.

LA VELLA FILOSA

Fonts: Milà i Fontanals. Romancerillo, 415.

Amades. Cançoner, 707 (1951).

Amades. Costumari IV, 1065. (1953)

Cançó molt coneguda en tot l'àmbit de la llengua i de la qual se'n troben versions més o menys semblants a diversos països. Moltes vegades és un simple recitat sense tonada concreta.

Originàriament sembla ser una cançó de filadora que acompanyava el ritme del peu que feia voltar el torn. A Catalunya se solia cantar per fer jugar els infants i amb la intenció que aprenguessin els dies de la setmana o també per a mofar-se d'aquell que no trobava mai el moment de fer la feina.

La vella filosa

El di-lluns pels seus di-junts, la ve-lla ve

fi-la

La vella filosa

El dilluns pels seus difunts
la vella no fila,

el dimarts per sos pecats (p. s. s. s.)
la vella no fila,

el dimecres per sos deixebles
la vella no fila,

el dijous perquè té els dits nous (p. s. s.)
la vella no fila,

el divendres perquè els té tendres
la vella no fila,

el dissabte perquè capta (p. s. s.)
la vella no fila

i el diumenge, que filaria,
no n'és dia.

EL MUSSOL

Fonts: Amades. Cançoner, 187 (1951).

Nero nas, 68 (1975).

Aquesta cançó, que actualment sol cantar-se simplement com a "cançó enfadosa", fou el guió d'una dansa o joc acumulatiu practicat en els aplecs de les valls pirinenques fins a temps molt recents. Segons J. Amades, té arrels molt antigues i pot derivar-se de ritus primitius d'iniciació o de trànsit d'un estat a un altre.

Es pot utilitzar com a exercici d'agilitat per a comptar en ordre directe i invers. Pot ser també l'eix d'una dansa molt elemental en la qual a cada posada s'hi afegeix un nou ballador.

El mussol

El mus-sol no vol can-tar per-que es tot sol per-
que, per-que es tot sol, no vol can-tar el mus-
sol. El mus-sol no vol can-tar que no se-quin
dos. Ni dos, ni un de sol, no vol can-tar el mus-
sol.

El mussol

El mussol no vol cantar
perquè és tot sol;
perquè és tot sol
no vol cantar el mussol.

El mussol no vol cantar
que no siguin dos;
ni dos, ni un tot sol,
no vol cantar el mussol.

El mussol no vol cantar
perquè són dotze;
ni dotze, ni onze,
ni deu, ni nou,
ni vuit, ni set,
ni sis, ni cinc,
ni quatre, ni tres,
ni dos, ni un tot sol,
no vol cantar el mussol.

LA MERLA

Fonts: Poueigh. Chansons populaires..., 149 (1926).
Amades. Cançoner, 193 (1951)
Amades. Costumari III, 470 (1952)
Col.lecció "Sant Julià de les Olles".

Molt popular en els aplecs de les valls pirinenques del vessant nord, però també cantada en altres comarques, especialment a la Catalunya Vella. Era ballada de manera que a cada repetició una parella abandona la dansa. Sembla derivar d'una antiga cerimònia a la qual hom sacrificava un animal per a simbolitzar la destrucció d'un geni màl·lic.

Pot acompanyar l'estudi de les aus, ja que la cançó n'enumera cada una de les parts del cos. És, al mateix temps, un exercici de llenguatge i de memòria. Pot ser ballada com a dansa eliminativa. I es pot cantar i ballar amb "espinguet", com la cançó que segueix.

La merla

Solo, tots repeteixen

La mer - la n'ha per - dut el bec com
can - ta - rà la mer - la si no te bec

Solo, tots repeteixen

La mer - la n'ha per - dut la llen - gua
la llen - gua i el bec Com can - ta - rà la
mer - la si no te bec

La merla

la mer-la n'ha per-dut el bec la mer-la
n'ha per-dut el bec. Can-ta-rà pas pus la
mer-la que ho per-dut el bec la mer-la
n'ha per-dut sa llen-gua, la mer-la n'ha per-dut sa
llen-gua, la llen-gua i el bec can-ta-rà pas pus la
mer-la que ha per-dut el bec

La merla

La merla n'ha perdut el bec;
cantarà pas pus la merla,
que ha perdut el bec.

Ha perdut sa llengua.
Ha perdut son pap.
Ha perdut el coll.
Ha perdut una ala.
Ha perdut l'altra ala.
Ha perdut el ventre.
Ha perdut una cama.
Ha perdut l'altra cama.

La merla ha perdut la cua,
ha perdut una cama,
ha perdut l'altra cama,
ha perdut el ventre,
ha perdut una ala,
ha perdut una altra ala,
ha perdut el coll,
ha perdut el pap,
ha perdut la llengua,
ha perdut el bec;
cantarà pas pus la merla
que ha perdut son bec.

LA MOSCA

Fonts: Amades. Cançons humorístiques, 83 (1936)

Amades. Costumari II, 74 (1951)

Amades. Cançoner, 103 (1951)

Sac de cançons, 74 (1975)

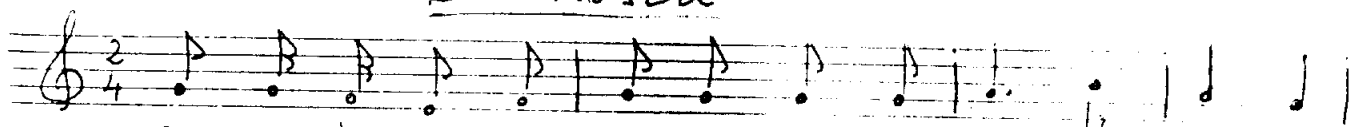
Bon vent ve (1975)

Cançó de Carnestoltes que solia ballar la mainada gironina com a dansa acumulativa; a cada posada s'afegia un nou ballador a la colla. Sembla derivar, com l'anterior, d'un antic ritus d'agregació.

Com la cançó de la tirotella, pot ser explicada com a conte il·l·latiu i encara millor si són els infants els que en van trobant estrofes noves. Un bon exercici de concatenació lògica, d'enriquiment de llenguatge i de retenció memorística. En cantar després la cançó, que pot fer-se també com a dansa acumulativa, cal repetir a cada estrofa i per ordre invers tots els animals que han sortit a les estrofes anteriors.

Una altra forma seria que un cantador, "l'espinguet", introduueixi les estrofes cantant-ne els dos primers versos que són la part variant; la resta de cantaires els repeteixen i tiren endavant. L'espinguet pot ser sempre el mateix o un de diferent per a cada estrofa. Aquesta última forma permet que en fer l'enumeració dels personatges per ordre invers, al final de cada estrofa, cada un canti la seva part sense perdre el ritme de la cançó.

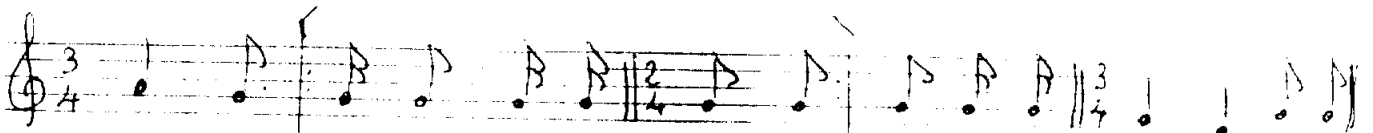
La mosca

Qui ma-ta-rà la mos-ca? Bé se-rà l'a-ra-nya

Qui ma-ta-rà la mos-ca? Bé se-rà l'a-

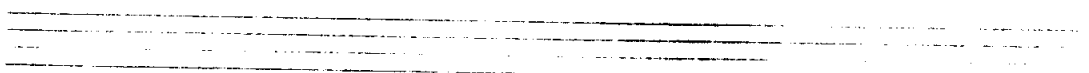
ra-nya, a-ra-nya de mos-ca, mos-ca de ma-ra-a-tru-

do-ra, quen es-ta-ves so-la dia-tre la por-ta-

do-ra.

La mosca

Qui matarà la mosca?

Bé serà l'aranya.

Aranya de mosca,
mosca de móra;
ai, traïdora,
quan estaves sola
dintre la portadora!

Qui matarà l'aranya?

Bé serà el gall.

Qui matarà el gall?

Bé serà la guilla.

Qui matarà la guilla?

Bé serà el ca.

Qui matarà el ca?

Bé serà el llop.

Qui matarà el llop?

Bé serà el bou.

Qui matarà el bou?

Bé serà l'home.

Qui matarà l'home?

Bé serà la mort.

Mort d'home,
home de bou,
bou de llop,
llop de ca,
ca de guilla,
guilla de gall,
gall d'aranya,

aranya de mosca,
mosca de móra;
ai, traïdora,
quan estaves sola
dintre la portadora!

LA TIROTELLA

Fonts: **Amades**. Excursions V, 49 (1924)

Amades. Cançons històriques i costums, 79 (1936)

Amades. Cançoner, 439 (1951)

Amades. Costumari III, 477 (1952).

Cançó de pastor recollida al Berguedà. La cantaven els pastors mentre guardaven el bestiar i tallaven i decoraven objectes de fusta: collars, bastons, etc. És acumulativa o sigui que després de cada estrofa es repeteixen, per ordre invers, les paraules clau de les estrofes precedents. El nombre d'estrofes és indeterminat, depèn de la inventiva del cantaire.

Pot ser explicada als nens a manera de conte, com el de la formigueta que va a Jerusalem. Millor encara si són ells els qui la van construint, trobant noves estrofes quan n'hagin comprès la concatenació il·lativa. Caldrà, només, anar escrivint a la pissarra les paraules clau i després la cançó sortirà sola. Més endavant podrà ser un exercici de retenció memorística i tema per a l'expressió plàstica, a més d'un excel·lent treball de llenguatge.

La tirstella

Jo veig per-dre la ti-ro-te i ho me

va tro-bau-na ve-lla que no me la vol da-

nar sen-se ila-na de mar-rà.

La tirotella

Jo vaig perdre la tirotella
i me la va trobar una vella
que no me la vol donar
sense llana de marrà,
i el marrà no em vol dar llana
si no li donc pell de llop
i el llop no em vol dar pell
sense cuixa de vedell,
el vedell no em vol dar carn
si no li dono pa blanc,
el forner no em vol fer pa
si farin' no em pot donar
si vent no li puc portar.

A l'àguila he demanat
que voli ben aviat
que amb el vent que ella farà
el molí farà voltar.

L'àguila m'ha demanat
un pollet de lloca blanca
la lloca no em vol dar el fill
si del sac no li donc mill
el sac no em vol donar mill
si no li dono cordill.

Cordill de sac,
sac de mill,
mill de poll,
poll de lloca,
lloca d'àguila,
àguila de vent,
vent de moliner,
moliner de farin',
farin' de vedell,
vedell de carn,
carn de llop,
llop de marrà,
marrà de llana,
llana de vella,
i vella de tirotella,
i ja tinc la tirotella
tella tella
tella tella.

LLIBRE DE MÚSICA PER AL 1er. CURS D'E.G.B.

Autor: Santi Riera i Subirachs

Treball subvencionat per la Fundació Jaume Bofill

Barcelona 1980

(nens en fila
marcant el pas)

El gegant del pi,
ara balla, ara balla,
el gegant del pi,
ara balla pel camí.

(nens fent la rotllana)

En fan petit com balla
balla, balla, balla
En fan petit com balla
balla amb el dit.

(nens comptant)

Quatre pedres hi ha al carrer
 ja les sé comptar molt bé
 de color de xocolata
 un, dos, tres, quatre

(nen amb un cargol)

Cargol tren bany a
 puja a la muntanya
 cargol tren vi
 puja al muntanyí

Hi ha sons aguts i sons greus

(ocellet)

(vaca)

(campaneta)

(campana)

(nen tocant el violí)

(nen tocant el contrabaix)

(telèfon)

(ós)

(un got que es trenca)

(un tro)

(un timbre de bicicleta)

(unvaixell)

Hi ha nous que pugem, nous
que baixem i nous^{que} corren plans

(coet)

(paracaigudes)

(tren)

Sense veure el que parla pots
saber qui és

(dos nens **que parlen** per telèfon)

(nens a **dintre i a fora** de la classe)

(nen tocant la trompeta)

(nen tocant el violí)

Hi ha sons forts i sons fluixos,

(un avió a reacció)

(una mosca)

sons que es fan cada vegada més forts
i sons que es fan cada vegada més fluixos.

(tren que s'acosta)

(tren que s'allunya)

Hi ha sons llargs i sons curts

(campana)

(caixa xinesa)

(platets)

(bastó que es trenca)

sons curts que es repeteixen i
sons que son sempre iguals

(aixeta que degota)

(aixeta que raja)

Hi ha sons i moviments que es van
repetint sempre iguals

(un metge que
ausculta)

(barca de rem)

(gronxador)

(rellotge de pèndol)

(dos que serren un tronc)

ta

ta

ta

ta

(quatre homes tots iguals)

ta

ta

ta

ta

(quatre bombos **grossos**)

| | | |
ta ta ta ta

completa aquesta ratlla de "tas"

| |

(quatre parells de cireres)

ti - ti ti - ti ti - ti ti - ti

(quatre parelles de nens)

ti - ti ti - ti ti - ti ti - ti

(quatre parelles de tamborins)

ti - ti

ti - ti

ti - ti

ti - ti

completa aquesta ratlla de "dos tis"

| | | |
De - mães fes - ta . . .

□ □ □ □
U - na jo - ve pa - ge - se - ta . . .

Fes pols a la pissarra tot cantant la can

Uni, dori, teri, cateri.

xacalaberi, biribirom,

contals be' que

dotze son

(nen fent pols a la pissarra)

ara més de pressa amb
aquesta altra cançó

Quinze són quinze,

quinze, quinze, quinze,

quinze són quinze,

quinze, quinze son

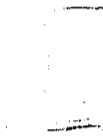
Handwritten symbols and characters at the top of the page, including a square with a diagonal line, a square with an 'x', and other geometric shapes.

Diagrammatic notation for the first row: a vertical line, a vertical line, a square, and a vertical line. Below it, the text "ta ta ti-ti ta" is written.

Diagrammatic notation for the second row: a square, a vertical line, a square, and a vertical line. Below it, the text "ti-ti ta ti-ti ta" is written.

Diagrammatic notation for the third row: a square, a square, a vertical line, and a vertical line. Below it, the text "ti-ti ti-ti ta ta" is written.

Diagrammatic notation for the fourth row: a vertical line, a square, a vertical line, and a vertical line. Below it, the text "ta ti-ti ta ta" is written.

Pim, pam, re-pi-cam

El ge-gant del pi

Quatre pe-dres hi ha al car-rer.

El bon pa fa ser-rar

quatre nens: tres que canten i un que no canta

quatre espelmes: tres d'enceses i una d'apagada

quatre arbres: tres de sencers i un sense copa

quatre biciclistes: tres corrent i un de parat

(l'element diferent ha
de ser el tercer)

|
ta

|
ta.

Z
(un)

|
ta

(mans que piquen)

(mans que **piquen**)

(mans **separades**)

(mans que piquen.)

és una ratlla de pauses

Z Z 7

A - ra plou,

a - ra ne - va

A - ra ve Na - dal

ma - ta rem el gall

ia la ti - a Pe - pa

nhi da - rem un tall.

□	□		Z
ti - ti	ti - ti	ta	(uu)

□	□		Z
ti - ti	ti - ti	ta	(uu)

□	□		
ti - ti	ti - ti	ta	ta

□	□		Z
ti - ti	ti - ti	ta	(uu)

El ge - gant del pi
a - ra ba - lla, a - ra ba - lla

dibuix

el ge - gent del pi
a - ra ba - lla pel ca - mi.

dibuix

Pe - dra, pe - dre - ta
ben ro - do - ne - ta
li - ro, li - ro, là,
li - ro, li - ro, le - ta

Hi ha cançons que comencen amb el mateix ritme

□ | | □ |
Ta-ra-rí, ta-ra-rà ...
El bon pa fa ser-rar ...

Quines comencen com aquestes dues?

| □ | |
Quin-ze son quin-ze ...

| | □ |
Rac, rac, co-tar-rac ...

Anirem a caçar

Pim, pam, repicam

El lleó no em fa por

Pedra, pedreta

Hi ha cançons que comencen amb el mateix ritme però tenen la tonada diferent.

Les saps reconèixer si les toca una flauta o un xilofon?

Posa un 1 a la que sentis primer i un 2 a la que sentis després.

Anirem a caçar

El lleó no em fa por

Quinze són quinze

Pedra, pedreta

El ballet del ratllat

Quatre pedres hi ha al corral

Notes que pugen i notes que baixen

(notes pujant i baixant per un ressolador)

(notes que pugen amb l'ascensor)

(notes que baixen per l'escala)

(un cucut)

cu- cut

cu- cut

(nen que orida)

-Ro- sa!

(nena que crida)

-for- di!

-Ho- la!

-Vi- ne

?

- Qui s'ha mort?

- Qui l'en-terra?

- Qui plora?

- Qui rin?

- Qui toca les campanes?

!

- L'avi Fort.

- L'avi Serra

- La senyora.

- La perdin.

- Les sargantanes.

Les cançons pugen i baixen

Mo-^{ros} vé-
nen

ma-^{ros} van

ta-ra-^{ri} ta-ra-
rà

El ge-^{gant} del
pi

el bon pa fa ser-
rar, el bon vi

Quins instruments poden tocar tonades
i quins poden fer solament el ritme?

(platets)

(flauta)

(bombo)

(trompeta)

(triangle)

(violí)

(xilofon)

(pandero)

(gots)

(gong)

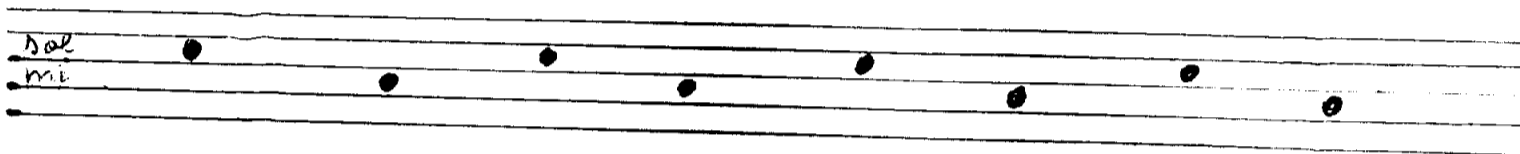
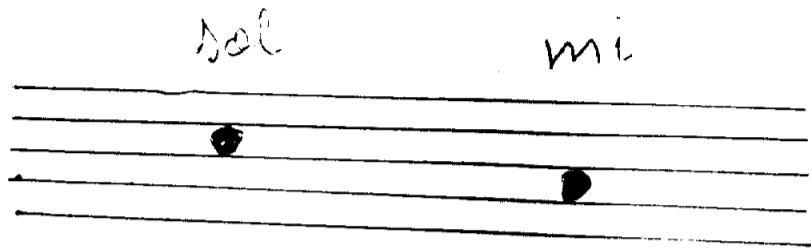
(contrabaix)

(piano)

cu-cut

for-di

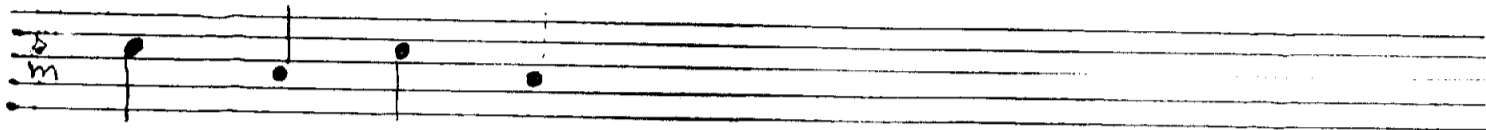

for-di! -Ro-sa! -Ho-la! -Vi-ne!

↘ ↘ | m ↘ ↘ | m
 El bon pa fa ter - rar .

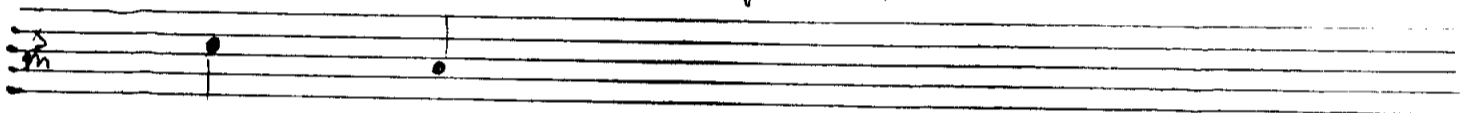

Escriviu sol i mi al pentagrama

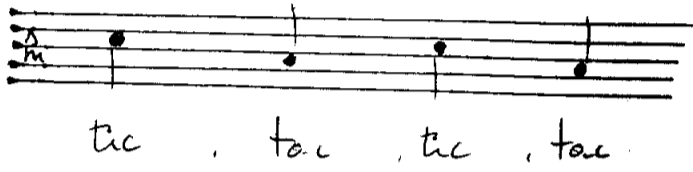
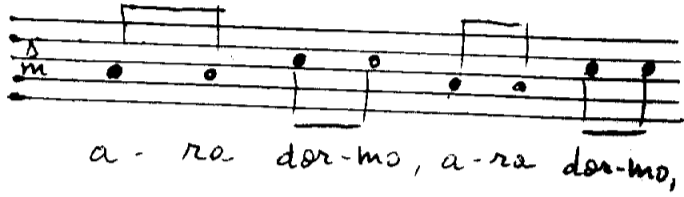
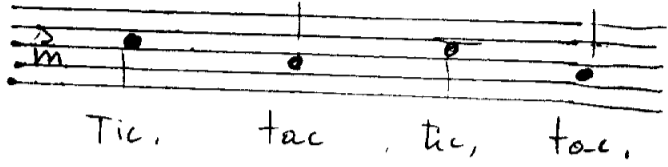

Escriviu aquest tros de cançó al pentagrama

| | ↘ ↘ | ↘ ↘ | m
 Ple - guit ple - guit pa - pe - ret

Aan - toe - ni !!
mi sol mi

(dibuix)

ring
ring

Escriu les notes al pentagrama

Saps quina cançó és?

Llegiu ritmes fent dos grups

(dos ferres:

el mestre amb un mall

l'aprenent amb un martell

piquen un ferro roent)

pam

>

|

ta

pim

|

ta

pam

>

|

ta

pim

|

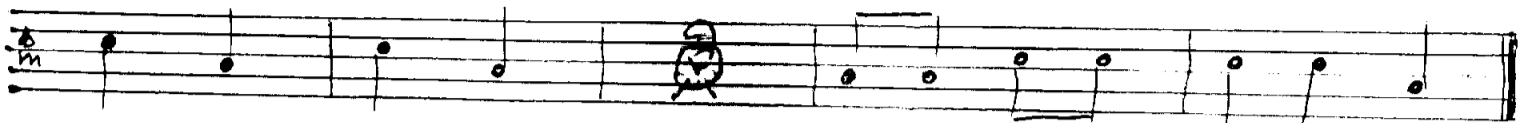
ta

(soldats que marquen el pas)

	¹ U - ² ni,	¹ do - ² ri,	¹ te - ² ri ca -	¹ te - ² ri
2			□	

Tic, tac, tic tac, a-ra dor-mo, a-ra dor-mo

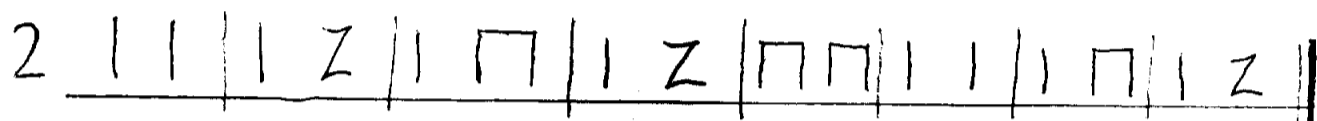

tic tac, tic-tac, riiiiing, el so-rell m'ha des-per-tat

2 indicador de compàs

 barres de compàs

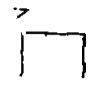

 final de la cançó

Posa les barres de compàs

De vegades el primer compàs i l'últim no són sencers.

2 | 1 | | ^ˆ | | | ^ˆ | | | ^ˆ | | | | ^ˆ | | |

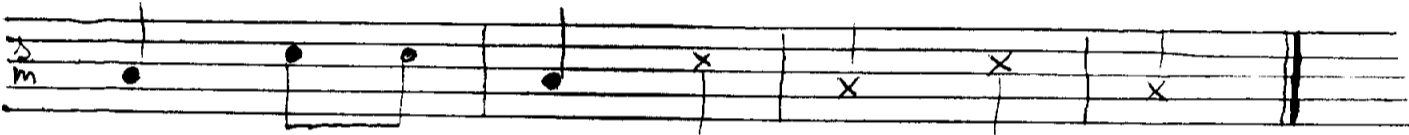
Pim, pam, re-pi-cam, pi-ca pe-dra, pi-ca, pe-dra, pim

^ˆ | | | ^ˆ | | | ^ˆ | | | | ^ˆ | |

pam, re-pi-cam, pi-ca pe-dra i no men-jam.

$\frac{2}{m}$

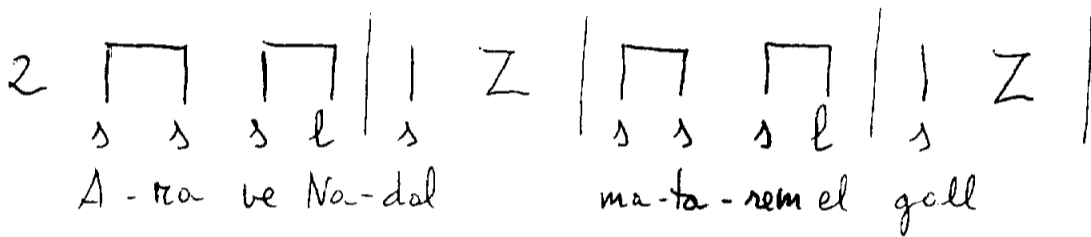
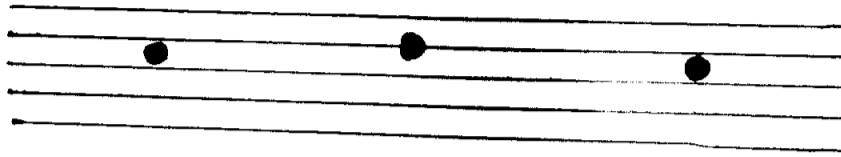
El bon pa fa ser-rar, el bon

$\frac{2}{m}$

vi ser-rael pi. xx. aa xx aa

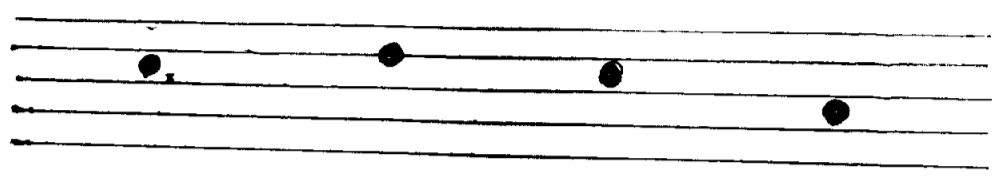
Els altres compassos han de ser sempre pleus.

A - ra plou
 sol - la - sol

Zim, zam, zim,

sol — la — sol — zim
mi

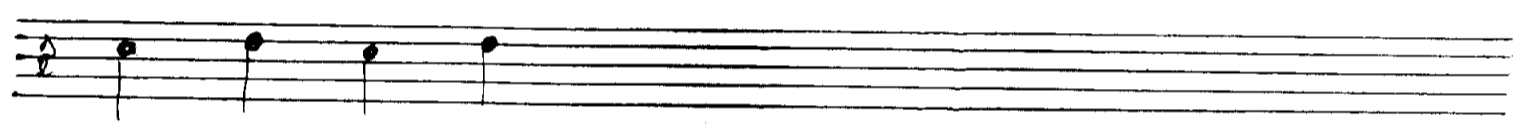

Zim, zam, zim, zam, un i dos i tres i qua-tre

zim, zam, zim, zam, cinc i sis i set i vuit.

Escriu sol i la

2 ||: □ □ | 1 z: || □ □ | 1 | □ □ | 1 z
 A-ra ve Na-dal, ia la ti-a Pe-pa nhi da-rem un tall
 ma-ta-rem el gall,

□ = || □ ||

2 = || 1 ||

acaba aquests ritmes com vulguis i escriu-los

2 | 1 z | □ 1 | | | ||

2 | □ □ | □ 1 | | | ||

Ro - da , ro - da bal - di - ro - na
per què sur - ti ben ro - do - na
ben ro - do - nai ben bu - fo - na

Copia les notes d'aquesta canço'

acaba el ritme d'aquesta canço'

2 | | □ | | | □ □ | | |

Quin-ze són quin - ze , quin-ze , quin-ze , quin-ze

| □ | | |

quin - ze són quin - ze , quin-ze quin-ze són -

Handwritten musical notation on a staff with a '2' at the beginning. It consists of rhythmic symbols: vertical lines with flags, boxes, and 'Z' characters. Below the staff are letters 'm' and 'l' indicating fingerings or accents.

Handwritten musical notation on a staff with a '2' at the beginning. It includes the word 'canta' above the staff and 'pica' above a specific section. The notation features rhythmic symbols and letters 'm' and 'l' below the staff.

Musical staff with a treble clef and a '2' at the beginning. It contains a sequence of notes and rests.

A - ni - rem a ca - gar a les cos - tes del Vi -

Musical staff with a treble clef and a '2' at the beginning. It contains a sequence of notes and rests.

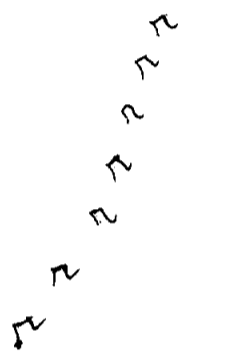
lar, ma - ta - rem u - na per - diu, l'es - co - pe - ta fa - rà

Musical staff with a treble clef and a '2' at the beginning. It contains a sequence of notes and rests.

fliu, ma - ta - rem un co - lom

Handwritten musical notation consisting of three boxes and a 'Z' character, with a wavy line below them.

l'es - co - pe - ta fa - rà

Quines són aquestes cançons ?

Fes una ratlla que les uneixi amb el dibuix correspon

(un gronxador)

(una serra)

(un despertador)

(una pedra)

(un picapedrer)

(un ocell de paper)

LLIBRE DE MÚSICA PER AL 2on. CURS D'E.G.B.

Autor: Santi Riera i Subirachs

Treball subvencionat per la Fundació Jaume Bofill

Barcelona 1980

|
ta

|
ta

|
ta

|
ta

□
ti - ti

□
ti - ti

□
ti - ti

□
ti - ti

| | | Z | | | |
A - ra plou, a - ra ne - va,

□ □ | Z □ □ | Z
A - ra ve Na - dal ma - ta - rem el gall,

□ □ | | □ □ | Z
ia la ti - a Pe - pa nhi da - rem un tall.

(nens oaminant)

| |

Mo - zos ve - nen, mo - zos van

pel car - rer de Sant Jo - an

De quina cançó és aquest ritme

| □ | | | □ | |

□ □ | Z □ □ | |

Completa el ritmo de la canción

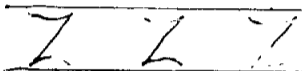

U - ni , do - ri , te - ri , ca te - ri ,

xa - ca - la - be - ri , bi - ri - bi - rom

Fes una línia de pauses

Fes dues línies de "ti-ti"

Ple - gat , ple-gat pa-pe - ret que fa-rem un o - ce - llet,
ple - gat , ple-gat pa-pe - rí que fa-rem un o - ce - llo.

Escriu el ritme d'aquestes cançons

O - lles de vi blanc

A . B . C , la pas-te-ra ja ho sé

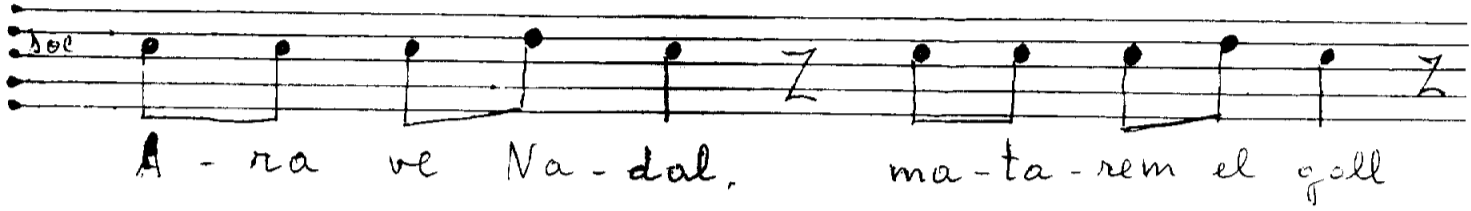
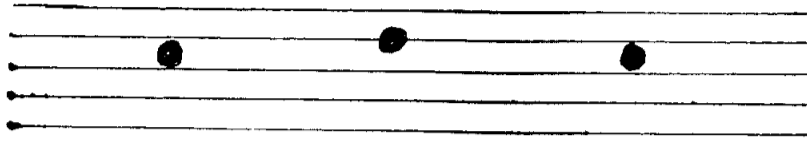

Pas - sa Sant Pe - re por-tant u - na cu - lle - ra

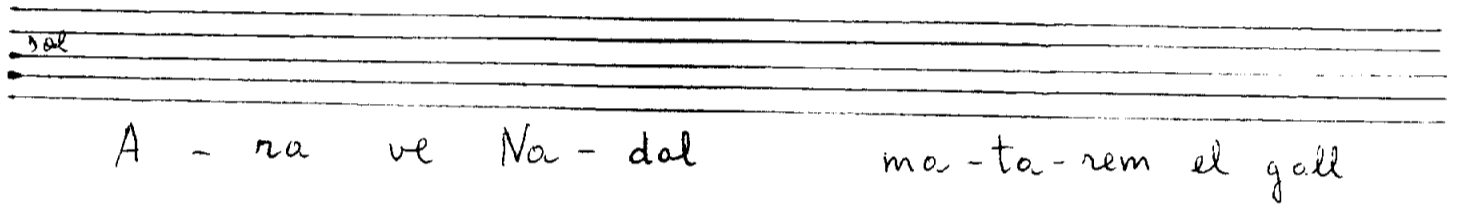

Ser - ra , ser-ra , ser-ra-dor

A - ra plou
sol - la - sol

copia-la

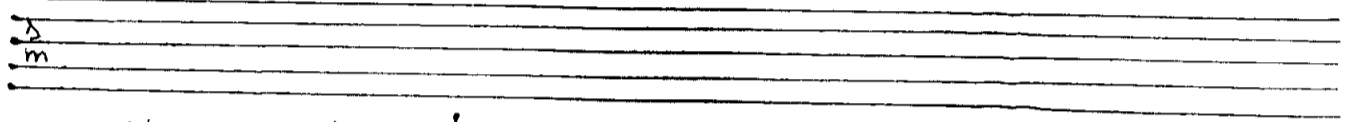

U - ni, do -
 sol - la - sol ri
 mi

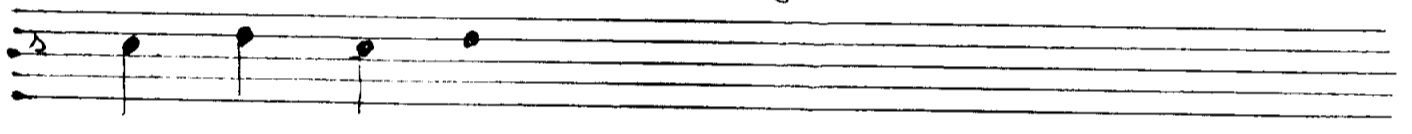
U - ni, do - ri, te - ri, ca - te - ri

co - pia - la

U - ni, do - ri, te - ri, ca - te - ri

escriu sol i la al pentagrama

completa el ritme d'aquesta canço'

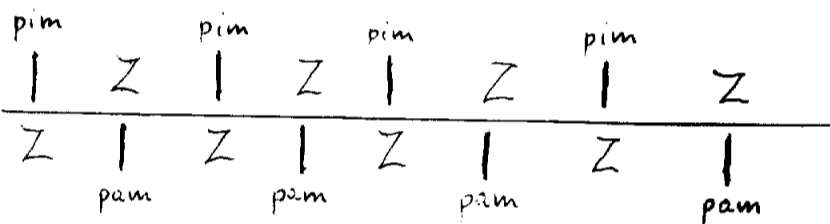

Zim, zam, zim, zam un i dos i tres i qua-tre

zim, zam, zim, zam cinc i sis i set i vuit

(gronxador)

(ferrers)

1 A	2 ra	1 plou,	2 Z	1 a	2 ra	1 ne	2 va
 a	□ ra cuu	 pe	 dra,	 pe	□ dra ro	 do	 na
 Z	Z □	 Z	Z □	 Z	Z □	 Z	Z □

Compàs de 2

2 | □ | | □ | | □ | | |
Tren - ta qua - ran - ta l'a - met - llaa - mer - gan - ta

2 □ □ | | □ □ | | Z :||
Nyi - go, nyi - go, nyi - go, cal - ces de pa - per,
to - tes les mu - si - ques van pel meu car - rer.

Zim, zam zim, zam, un i dos i tres i qua-tre

Hi ha cançons que tenen el primer compàs incomplet, com si comencés el ferrer petit:

2 | | | | | | |

l s l l s l l s l l

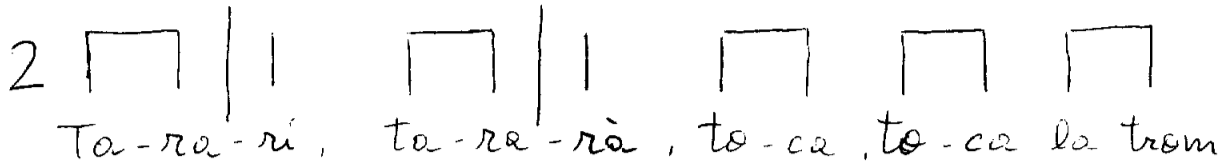
Pim, pam, re-pi-cam, pi-ca, pe-dra, pica

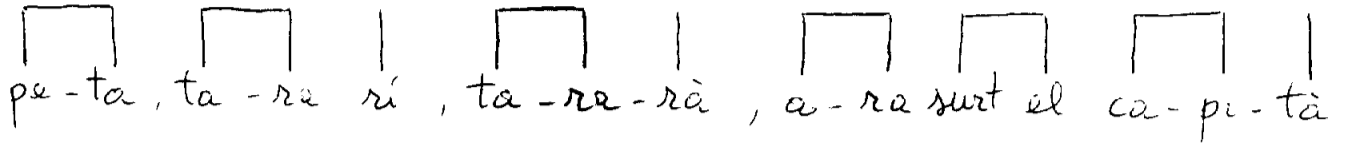
l l s l s l l s l l s l l

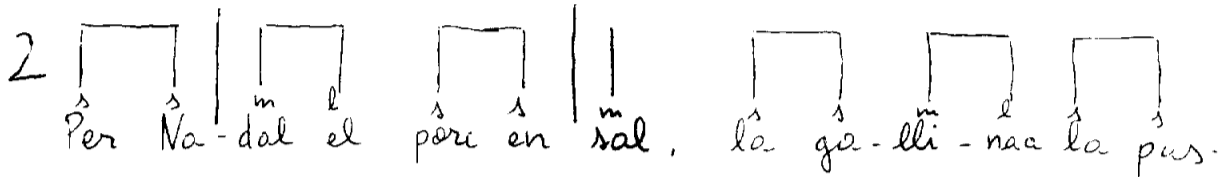
pe-dra, pim, pam, re-pi-cam, pi-ca pe-drai no men-ja-m

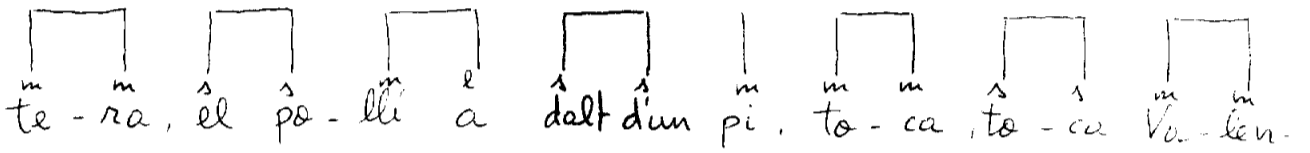
Aleshores l'últim compàs tampoc és sencer. Els altres compassos han de ser sempre plens.

Posa les barres de compàs

2
Ta-ra-ri, ta-re-rà, to-ca, to-ca la trom

pe-ta, ta-re ri, ta-re-rà, a-ra surt el ca-pi-tà

2
Per Na-dal el pare en sal, la ga-lli-naa la pus.

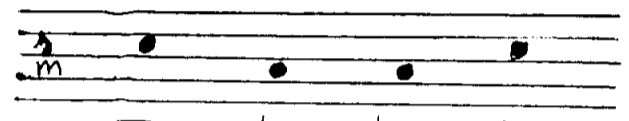

te-ra, el pa-lli a dalt d'un pi, to-ca, to-ca Va-len.

ti queels sol-dats ja son a-qui

-Tò-til, tens fòc?

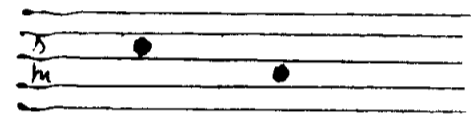
-fo no, i tu?

-Tam-poc.

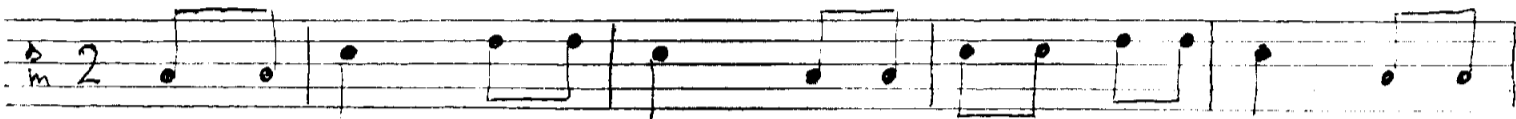

-Tò - til , tens fòc ?

-fo no , i tu ?

-Tam - poc

A - ni - rem a ca - çar a les cos - tes del Vi - bar , ma - ta -

rem u - na per - diu , l'es - co - pe - ta fa - rà fliu , ma - ta -

rem un co - lom , l'es - co - pe - ta fa - rà rrrrrr BUM !!

2

l'es-car-bat, mal-ca-rat com sa-ma-ga com sa-ma-ga, l'es-co

bat mal-ca-rat com sa-ma-ga el seu fo-rat

Completa la canço

Nyi-go, nyi-go, nyi-go cal-ces de pa-per

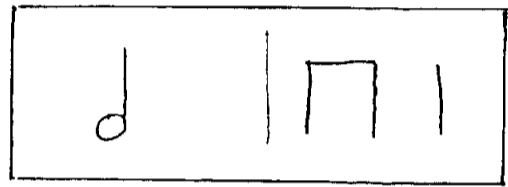
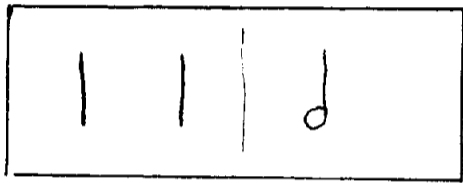
Piquen ritmes fent dos grups

2

2 | | | | | | | |
 ta - a ta - a ti - ti ti - ti ta ta
 Ri - ing , ri - ing , -Bon di - a , se - nya - ra .

| | | | | | | | Z ||
 ta - a ta - a ti - ti ti - ti ta
 Ri - ing , ri - ing , -Bon di - a , se - nya .

| | = ♩ ta-a

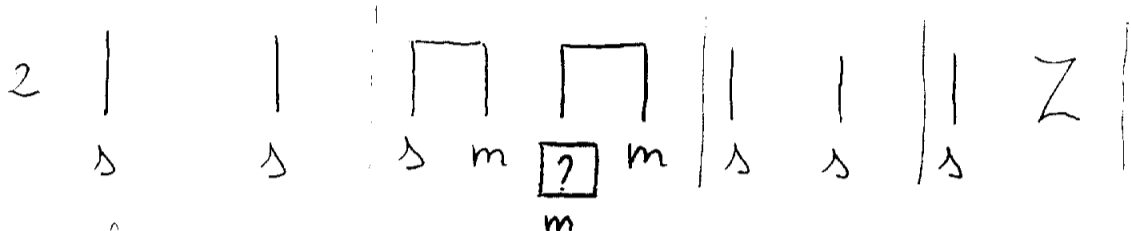

2 | | | | | | | | | | | | | | | | | | | |
 | | ♩ | | | | | Z | | | ♩ | | | | | Z

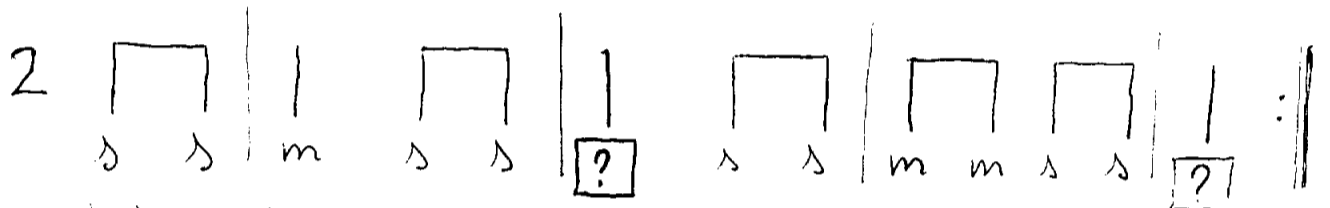
Compara aquests dos ritmes:

Conta la cançó "Passa el fil" i després solmitza-la

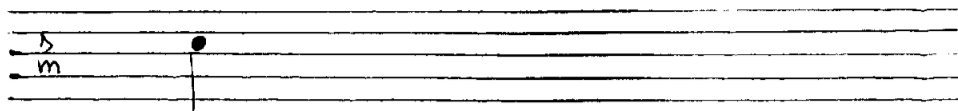

i la cançó "Quan estic adormit"

En totes dues hi ha un so nou. És més agut o més greu que els que ja coneixes?

Escriu i canta les notes que ja coneixes

s l s m
(a - ra ne - va)

Canta la cançó "El circ"

2 | | □ | □ □ | | | | □ |

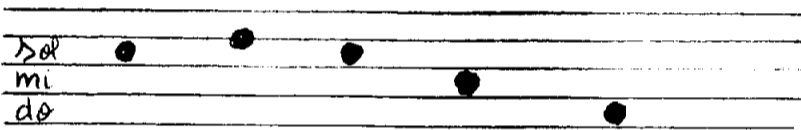
El circ haar-ri-bat, ti-ro, li-ro li-ro, el cir haar-ri-bat

i molt lentament l'ultima frase:

s l s m
ti-ro li-ro lat.

sol - la - sol - mi - do

Handwritten musical notation on a grand staff. The top staff has a '2' at the beginning. The notation consists of vertical stems and rectangular blocks. The bottom staff has a '9' at the beginning. The piece concludes with a double bar line.

Handwritten musical notation with dynamic markings. Above the first staff, 'Ecos' is written above the first measure, 'f' above the second, and 'P' above the third. The notation includes stems, rectangular blocks, and slurs. The bottom staff has a 'P' marking. The piece concludes with a double bar line.

Two short segments of handwritten musical notation. The first segment has a 'f' marking above the first measure and a 'P' marking below the second. The second segment has a 'f' marking above the first measure and a 'P' marking below the second. Both conclude with double bar lines.

Handwritten musical notation on a grand staff. The notation includes stems, rectangular blocks, and slurs. The piece concludes with a double bar line.

Endevinalles

Pedra, pedreta
nyigo, nyigo, nyigo
Roda, roda

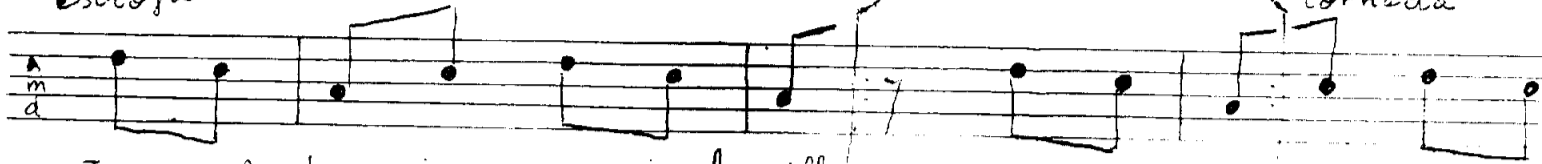
El capità
Quan este a dormir
Anirem a caçar

El camp de mill

Jo en te - ni - a un camp de mill

estrofa

I en ve el boc i es men - ja el mill

bo - quet, bo

quill, fo - ra bo - quet del nos - tre mill.

I en ve el gos i encalça el boc
I en ve el llop i es menja el gos
I en ve el bou i punxa el llop
I en ve la corda i ferma el bou
I en ve el ganivet i talla la corda
I en ve la pedra i asca el ganivet

gos de boc
llop de gos
bou de llop
corda de bou
ganivet de corda
pedra de ganivet

I en ve el martell i trenca la pedra
I en ve el foc i fon el martell
I en ve l'aigua i apaga el foc
I en ve l'euga i es ben l'aigua
I en el traginer i tusta l'euga
I en ve la pluja i xopa el traginer
I en ve el vent i eixuga la pluja
I en ve el sol i atura el vent
I en ve el núvol i tapa el sol
I en ve el fum i enboira el núvol
I en ve el caliu i para el fum
I en ve la dona i remena el caliu
I en ve la mort i mata la dona

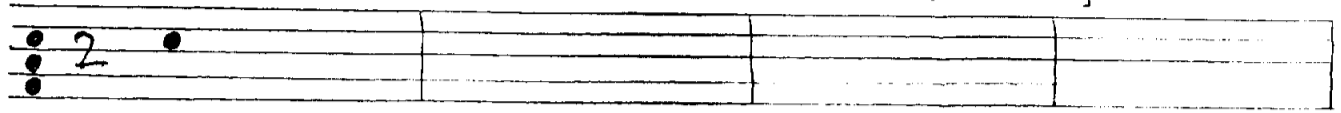
martell de pedra
foc de martell
aigua de foc
euga d'aigua
traginer d'euga
pluja de traqui
vent de pluja
sol de vent
núvol de sol
fum de núvol
caliu de fum
dona de caliu
mort de dona

Les notes canvien de pis

Quan es-tic a-dor-mit no be-llu-go nian sol dit,
 quan es-tic ben des-pert els be-llu-goï fan: vrec, vrec.

Escriu la cançó "El capità" en la nova posició

Escriu aquestes notes en les dues posicions

Saps quina cançó és?

Handwritten musical notation for the song "Saps quina cançó és?". The notation is written on two staves with a 2/4 time signature. The lyrics are written below the notes.

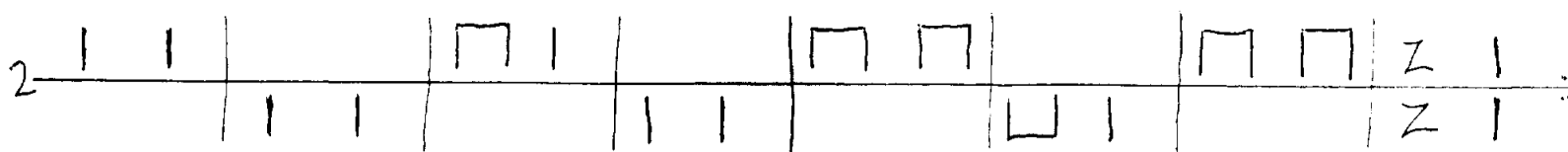
Staff 1: *Bim* (quarter note), *les cam-* (quarter note), *de Su-* (quarter note), *ca - uen a* (quarter note), *fan bim* (quarter note), *bim* (quarter note), *ter - rai* (quarter note), *bim* (quarter note), *pa - nes* (quarter note), *bom* (quarter note), *bom* (quarter note).

Staff 2: *Z* (half rest), *Bom* (quarter note), *Z* (half rest), *Z* (half rest), *Z* (half rest), *Z* (half rest), *Z* (half rest), *Z* (half rest), *Z* (half rest), *Z* (half rest), *Z* (half rest).

Handwritten musical notation showing rhythmic patterns:

$Z \quad Z = \text{quarter rest}$

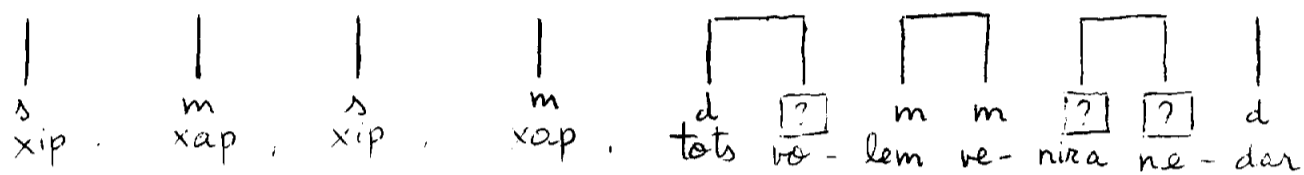
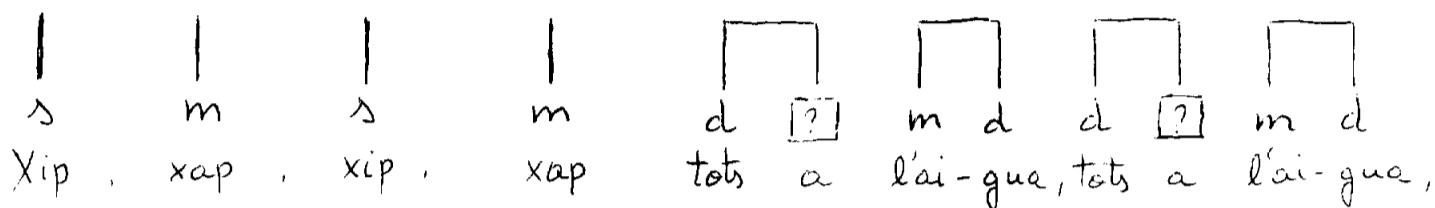
$\text{bracket over } | \quad | = \text{quarter note}$

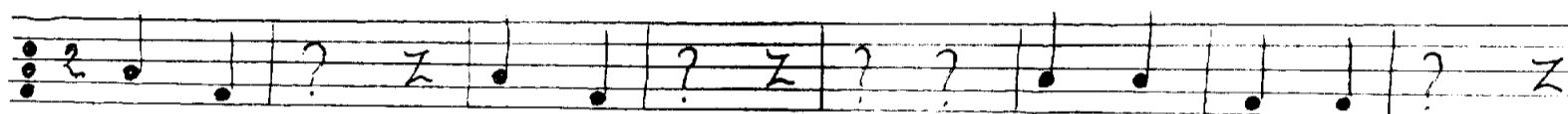
A quina cançó pertany aquest ritme?

Canta la "Cançó d'anar a nedar" i després solmitza

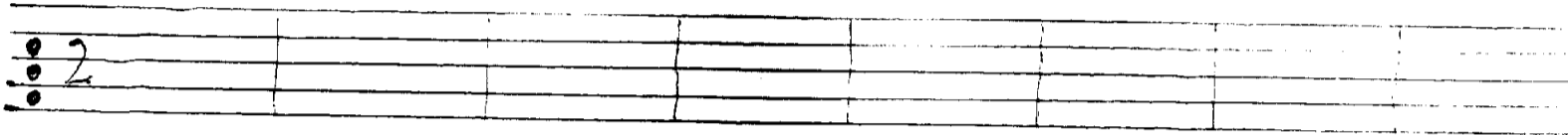

i la cançó "La tempesta"

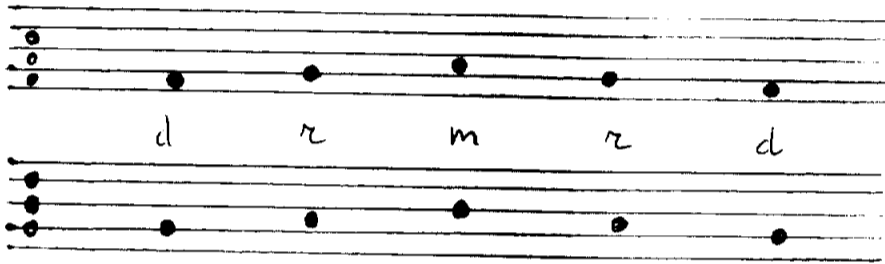

Ai quin tro, qui-na por, tot és ne-gre i es fa fosc.

Ai
 mi quin tro
 do re

m d r m d r r r m m d d r

Escriu aquesta cançó al pentagrama

d m r r s m d d
 d m r r s m d

Canta aquests quatre fragments

2 | | □ | :||
 m r d r m

2 | □ | | | :||
 m r d r m

2 | □ | | | :||
 m r d r m

2 | □ □ | | Z :||
 m r d r m

2 s s s

m m m

d m | r d | d m

r d s s s

m m m

d m | r d | r m d

Escriu el ritme d'aquests començaments de cançons

Pim, pam re-pi-cam

A-ni-rem a ca-sar

Pas-to-ret, d'on vens?

El lle-ó noem fa por

Nyi-gò, nyi-gò, nyi-gò

Ai mi-reu quin bur-ri-quet

Canon ritmic

Rhythmic notation for two staves. The first staff has a '2' at the beginning. The notation consists of vertical lines, 'Z' characters, and square boxes representing rhythmic patterns.

zim , zam , zim , zam , un i dos i tres i qua-tre

zim , zam , zim , zam , cinc i sis i set i vuit .

A - ra tu , a - ra jo , pu - joi bai - xo , pu - joi

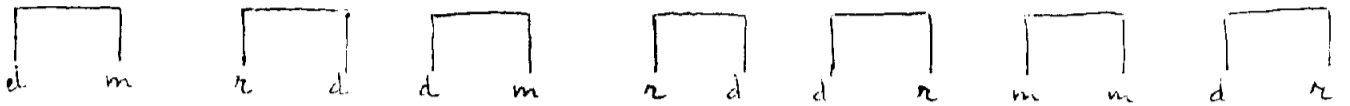
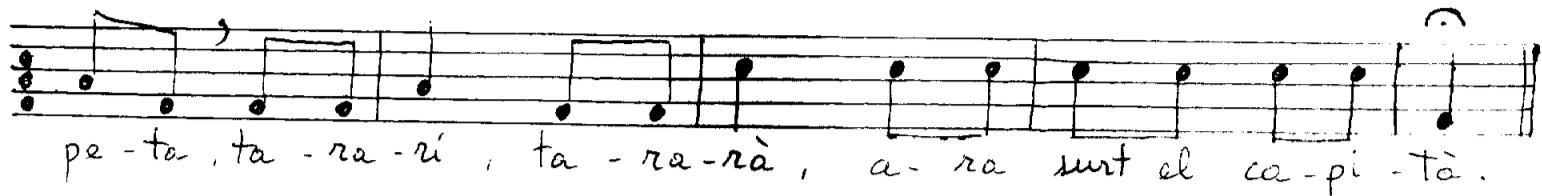
bai - xo , a - ra tu , a - ra jo , pu - joi bai - xeal gran - xa - dor .

Canteu-la ara fent dos grups

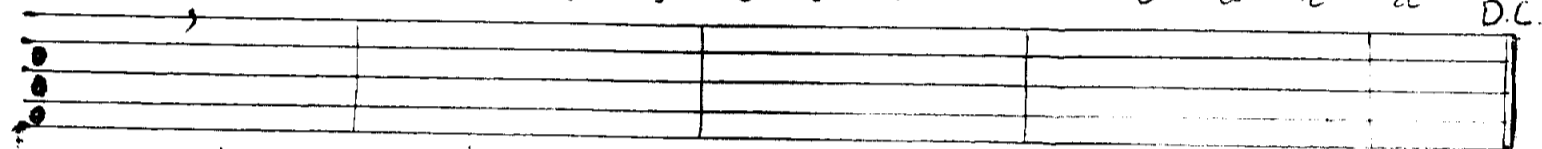
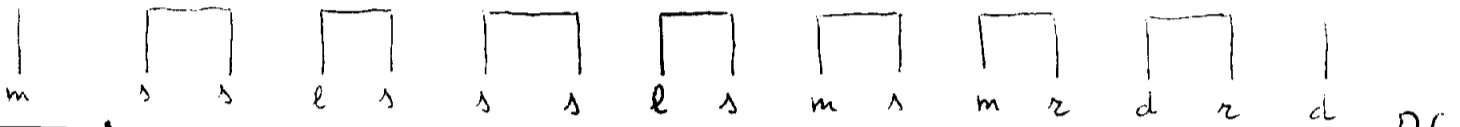
Handwritten musical notation for a piece titled "Canteu-la ara fent dos grups". The notation is written on two staves, with a treble clef on the left. The music is divided into measures by vertical bar lines. The notes are represented by letters: 's', 'e', 'm', 'd', 'z', and 'p'. Some notes are connected by horizontal lines, indicating sustained sounds or specific rhythmic patterns. There are also some vertical lines and brackets that might represent rests or specific articulations. The notation is somewhat abstract and appears to be a form of shorthand or a specific dialect of musical notation.

Cànon

Handwritten musical notation for a piece titled "Cànon". The notation is written on two staves, with a treble clef on the left. The music is divided into measures by vertical bar lines. The notes are represented by letters: 's', 'e', 'm', 'd', 'z', and 'p'. Some notes are connected by horizontal lines, indicating sustained sounds or specific rhythmic patterns. There are also some vertical lines and brackets that might represent rests or specific articulations. The notation is somewhat abstract and appears to be a form of shorthand or a specific dialect of musical notation.

Duu - na gor - ra amb u - na es - tre - lla , té u - na es - pa - ra de deu

pams , tam - bé por - tau - na es - co - pe - ta i co - val - sa el seu ca - vall

› indica que s'ha de respirar

⤿ allarguen una mica la nota

D.C. (da capo) repetiu la primera part fins al calderó

1 □ d z -

2 [Musical staff with notes] ' [Musical staff with notes]

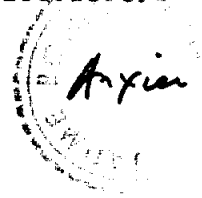
[Musical staff with notes] [Musical staff with notes] D.C.

[Musical staff with notes]

[Musical staff with notes]

[Musical staff with notes]

EXPLICACIÓ DEL TREBALL

Són el "Llibre de música de l'alumne" de primer i segon nivell elaborats seguint el pla de formació de l'Escola de Pedagogia Musical segons el mètode del P. Ireneu Segarra.

CRITERIS AMB ELS QUALS HAN ESTAT ELABORATS

Són els que l'Escola de Pedagogia Musical considera com a línies mestres dels seu pla de formació:

- L'educació rítmica-motriu i l'educació sensorial de l'oïda precedeix i acompanya l'aprenentatge de qualsevol element musical (melòdic, rítmic, etc.)
- El cant és el primer i el més important vehicle musical per a l'infant.
- La cançó tradicional catalana és la llengua musical materna en la qual cal fonamentar l'estudi de la música.
- L'educació de l'oïda interior és la part més important de l'educació musical i va intimament lligada a la sensibilitat.
- El coneixement dels signes bàsics de l'escriptura musical i la seva interpretació és indispensable perquè l'educació musical sigui raonada i concreta.

Cal afegir-hi també

- L'educació de la veu
- L'audició musical

que encara que en els dos primers nivells no trobin una concreció en el llibre de l'alumne sí que hi han de ser molt presents en el treball escolar.

PROCEDIMENTS PEDAGÒGICS

Els procediments pedagògics més importants, alguns dels quals són específics del Mètode són els següents:

- Estudi per separat del ritme, l'entonació i la lectura. Aquest procediment té per finalitat resoldre separatament cada una de les dificultats que després cal vèncer conjuntament en fer la lectura musical entonada.

a) per a l'estudi del ritme la utilització de les paraules rítmiques (\bullet ta; \bullet \bullet titi; etc.) facilita l'anàlisi i la traducció en signes gràfics.

b) per ajudar l'entonació de les notes i principalment les seves relacions intervàliques ens servim de la fonomímia o signes manuals.

c) La lectura de la música en la manera tradicional anirà precedida i acompanyada per la lectura amb inicials + ritme que consisteix a posar sota les figures rítmiques les inicials de les notes corresponents. Aquest procediment facilita la identificació dels sons melòdics i permet l'estudi de cançons i exercicis.

- Prioritat de les relacions melòdiques i rítmiques. L'estudi de les notes es fa per petites cèl.lules extrettes de les cançons que ja són familiars als infants. No partirem de l'explicació teòrica sinó de petites frases que per elles mateixes ja ténen un sentit musical.

Per aquest motiu donem molta importància a la pentatonia com a ordenació bàsica del material melòdic i així, sense deixar de banda la cançó tradicional, estudiem les cançons del llibre "Juguem cantant" del P. Ireneu Segarra, escrites en les escales pentatòniques.

- Lectura al pentagrama en diferents posicions. És una conseqüència de la solmització o solfeig relatiu que porta a l'entonació dels intervals melòdics i més tard als harmònics, tenim en compte més la seva funció que no pas la tonalitat.

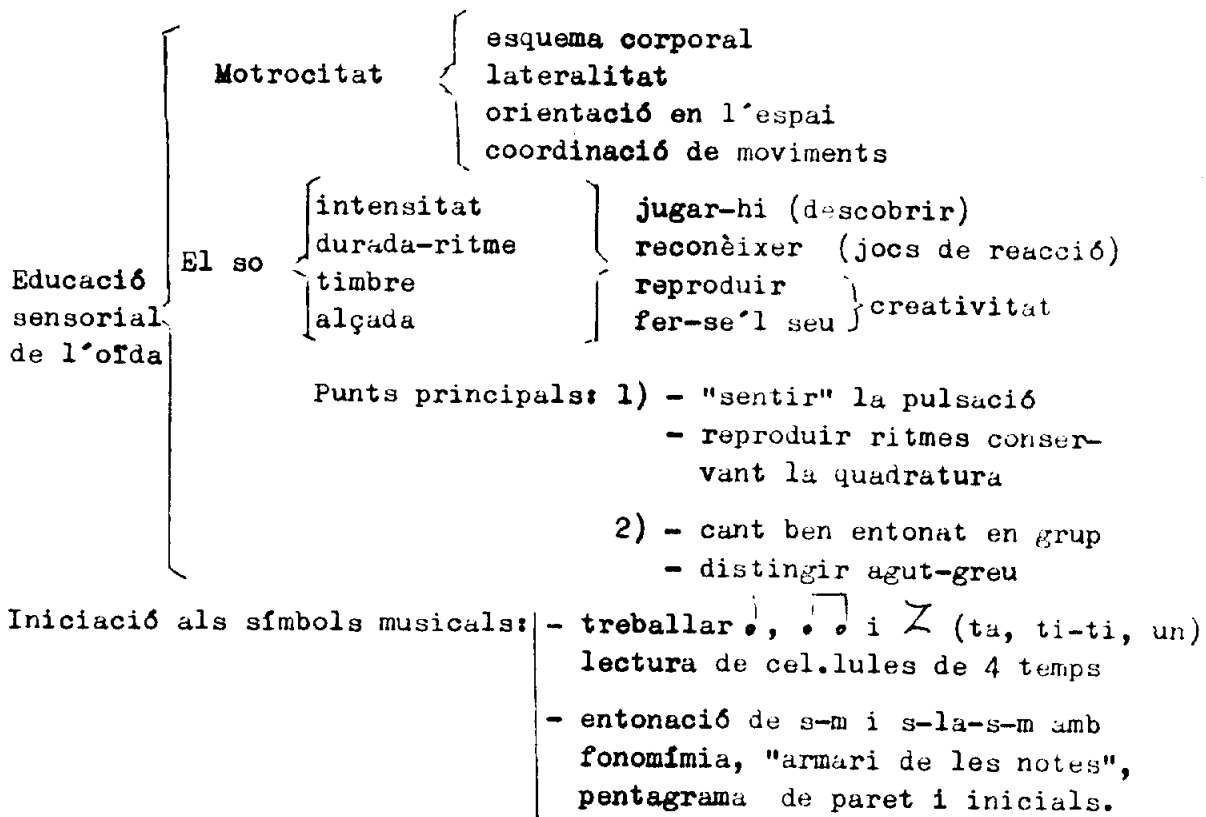
- La polirrítmia i la polifonia partint de les seves formes més elementals per obtenir l'afirmació de l'oida i m'es endavant la comprensió de les obres musicals.

- El dictat, que al començament consistirà en simples exercicis de reconeixement, ens servirà per a comprovar el grau d'assimilació dels aprenentatges.

CONTINGUTS

L'elaboració del material de treball que comprenen aquests dos llibres de música ha estat feta seguint l'esquema de la " Programació dels continguts de cada un dels nivells d'E. G. B. " de l'Escola de Pedagogia Musical que no és res més que l'aplicació del Mètode del P. Ireneu Segarra al ritme de treball i a la capacitat dels alumnes de les escoles de Bàsica. D'aquesta programació en reproduïm la part corresponent als dos primers nivells i que és al mateix temps el cos de matèria dels llibres de l'alumne.

MELODIA I RITME

CANÇÓ

- cançons infantils tradicionals
- cançons pentatòniques dintre de l'àmbit d'una 6a.

VEU

- desbloquejar la veu i cantar sense preocupacions, però sense cridar.

AUDICIÓ

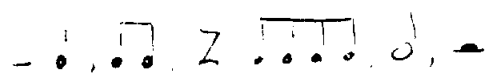
- música per a traduir en moviment
- cançons infantils
- petites peces

Programació dels continguts de Segon Nivell d'E. G. B.

MELODIA I RITME

s-l-s-m -estudi progressiu del
s-m-d pentàton
m-r-d -iniciació a la lectura
i escriptura en el pentagrama
en 2a. i 3a. posició.

- entonació dels intervals que vénen espontàniament dintre el context: d'una cançó
- dictat: per cel.lules de 3 notes
- invenció lliure amb els elements estudiats
- memoritzar

- compàs de 2
- tenir cura de la relació exacta dels valors
- lectura, escriptura, dictat
- obstinats fàcils
- polirrítmia senzilla
- memorització

CANÇÓ

- cançons tradicionals
- cançons pentatòniques dintre de l'àmbit d'una 8a.

VEU

- tenir cura de la bona col.lació de l'aparell vocal
- correcció de "borinots"

AUDICIÓ

- música per a traduir moviment
- cançons infantils
- presentació d'instruments
- petites peces

LES CANÇONS

Com hem dit anteriorment la cançó es l'ànima i el fil conductor dels primers passos de l'infant en l'estudi del llenguatge musical.

Les cançons que ell ja coneix i que constitueixen la seva expressió musical més espontània són la font de la qual n'extraiem els elements que seran objecte d'estudi. D'aquí ve la importància de l'elaboració d'un cançoner escolar amb materials abundants i propis per a cada edat. El cançoner "Violet St. Pere", de Montserrat Busqué, que conté el repertori per el parvulari, i el recull per a primer curs de Bàsica que presentam juntament amb aquest treball, són, juntament amb el llibre "Juguem cantant" del P. Ireneu Segarra, les fonts que en proporcionen el material adequat.

EXPERIMENTACIÓ DEL TREBALL

Encara que aquests dos llibres siguin fruit de l'experiència de l'aplicació del Mètode a les escoles de Bàsica durant set anys, creiem indispensable que abans de fer-ne l'edició definitiva s'en faci una última experiència durant el curs 1980 - 1981. Per això pensem fer-ne una edició restringida d'uns 800 exemplars, amb dibuixos molt senzills i sense color (podria ser un tipus de dibuix que els mateixos alumnes poguessin il.luminar) per a distribuir-la a unes 20 o 25 aules de primer i segon curs portades per professors experimentats. Així durant el curs vinent es podrien anar sabent els resultats, recollir tots els suggeriments i fer-hi les modificacions necessàries per tal de tenir l'edició definitiva amb els dibuixos adients per al curs 1981 - 1982 tal com està convingut amb "Publicacions de l'Abadia de Montserrat".

PRESENTACIÓ DEL PRESENT TREBALL

És aproximadament la maqueta del que serà l'edició experimental que hem esmentat en l'apartat anterior. El text serà escrit en grafia manual perquè és la que coneixen millor els infants de primer i segon de Bàsica. Els dibuixos il.lustratius els hem indicat simplement, en canvi els que formen part integrant del llibre n'hem fet un esbós que després serà realitzat per mans expertes.

CONTINUACIÓ DEL TREBALL

Aquests dos llibres són els primers d'una sèrie de vuit que han de cobrir tot l'E. G. B.

El Mètode del P. Ireneu, del qual n'hi ha quatre volums editats, cobreix amb escreix la formació musical per a l'Educació Bàsica i se n'està fent

ja l'experimentació dels cursos corresponents a la segona etapa de manera que a finals d'any podrem completar ja la programació detallada dels continguts dels vuit cursos de Bàsica. Això significa que es podrà anar completant la sèrie al ritme de un a dos llibres per any.

CONTINGUT DEL PRIMER LLIBRE DE MÚSICA

- 1- Comença amb una mostra de cada un dels quatre tipus de cançó infantil: de caminar (per a la pulsació), de ball rodó infantil, cançó màgica i cançó de comptar. Pàg. 1 - 2.
- 2- Experimentació de les quatre qualitats del so: intensitat, durada-ritme, timbre i alçada. Encara que aquest treball s'hagi de fer sobretot d'una manera sensorial en donem també unes mostres gràfiques perquè l'acabin de completar i en deixin constància. Pàg. 3 - 6.
- 3- La pulsació o pilars on es fomentarà tot l'estudi rítmic. Pàg. 7.
- 4- Les dues figures rítmiques bàsiques que corresponen a la unitat de temps (la negra) i a la divisió en meitats (les dues corxeres) Pàg. 10 - 11.
- 5- La pausa o absència de so mesurada i la seva funció dintre el context d'una cançó. Pàg. 14 - 20.
- 6- La combinació de les figures presentades formant paraules i unitats rítmiques que retrobem en les cançons infantils. Exercicis de reconeixement de cançons pel ritme. Pàg. 13 - 17.
- 7 - Sons en diferents alçades melòdiques. Les cançons puigen i baixen. Preguntes i respostes amb entonació. Els instruments productors de sons melòdics. Pàg. 26 - 28 i 29.
- 8- Estudi dels dos primers sons. Comparació, Representació gràfica. Pàg. 30.
- 9- Cançons amb dos sons (sol-mi). Pràctica d'entonació de col·locació dels sons en el pentagrama i de lectura. Pàg. 31 - 33.

10- El compàs. Pàg. 34 - 37.

11- El tercer so (el la). Cançons, entonació i lectura. Pàg. 38

12- La cèl.lula de tres sons. (la-sol-mi)

Signes de repetició. Invenció. Reconeixement de cançons. Pàg. 39 - 43

13- Inventari de coneixements. Pàg. 44

CONTINGUT DEL SEGON LLIBRE DE MUSICA

- 1- Repàs i aprofundiment dels coneixements rítmics de primer curs. La unitat de temps (la negra) la subdivisió en meitats (les dues corxeres) i les seves combinacions en la cançó. Exercicis d'escriptura. Pàg. 1 - 4
- 2- La relació sol-mi-sol en el context de la cançó. Pàg. 5 - 6
- 3- La relació sol-la-sol i sol-la-sol-mi. Pràctica d'escriptura i lectura. Pàg. 7 - 8.
- 4- El la com a dominant. Pàg. 9 - 10
- 5- El compàs de dos. Sentit d'elevació i deposició. Pàg. 11 - 13.
- 6- La relació ascendent (mi-sol) Pregunta i resposta. La seva funció en el context de la cançó. Pàg. 14 - 16.
- 7- El valor doble (la blanca). Traducció rítmica i representació gràfica. Pàg. 17 - 18
- 8- El do. Descobriment del so, del seu pas melòdic dintre el context de la cançó. Entonació, grafia, exercicis de lectura i d'escriptura. Pàg. 19 - 22
- 9- Pràctica d'entonació en dos grups que es responen. Exercicis de reconeixement melòdic. Pàg. 23 - 26.
- 10- Canvi de posició. L'entonació dels intervals no depen de la col.locació en el pentragama. Pàg. 27 - 29.
- 11- Descobriment del cinquè so (el re). Relació amb els sons ja coneguts. Representació gràfica, exercicis d'entonació, escriptura i lectura. Pàg. 29-30

12- Exercicis de reconeixement de cançons per la melodia. Reconstruir el ritme de cançons sabudes. Pàg. 31-35 Pràctica de lectura i escriptura. Pàg. 33-35

13- Inventari de coneixements. Pàg. 36.

La utilització d'aquests llibres presupponeu de part del mestre, a més d'una sòlida formació musical, el coneixement i la pràctica del Mètode que s'imparteixen en els cursos per a la formació de professors de música que organitza l'Escola de Pedagogia Musical

Santi Riera

Santi Riera i Subirachs

Barcelona, febrer de 1980.

EL CANÇONER

Finalitat del treball

Per una selecció de cançons tradicionals catalanes i ordenar-les segons els interessos i la capacitat musical dels infants de manera que permeti l'edició d'uns cançoners adequats als diferents nivells de l'Educació Bàsica.

Aquests cançoners seran un fons de material musical ordenat i comentat i prou abundant perquè el mestre en pugui anar extraient les cançons que necessita per al seu treball escolar en la doble vertent:

- cançons de repertori: per als centres d'interès, per als jocs, contes, etc. o simplement per al goig de cantar.

- cançons per a l'estudi del llenguatge musical: que contenen els elements melòdics i rítmics segons l'ordre d'aprenentatges establert en el Mètode del P. Ireneu Segarra.

Encara que la finalitat primordial sigui el fer un servei a l'escola, creiem que aquest cançoner pot ser de gran utilitat fora de l'àmbit escolar: corals infantils, escoltisme, grups d'esplai, etc.

EXPLICACIO DEL TREBALL

Localització i valoració de les fonts

Com a treball previ a la selecció de cançons tradicionals catalanes que han de constituir el cançoner escolar, calia fer un inventari, localització i valoració de totes les publicacions de cançó tradicional que en donen també la corresponent notació musical.

La manca d'una bibliografia específica i actualizada m'ha obligat a seguir un camí molt lent i laboriós. Les ajudes més importants les he trobat en les següents obres:

- Rober Gerhart "Bibliografia de la cançó popular catalana" Arxiu d'Et-nografia i Folklore de Catalunya - Estudis i Materials Vol. II curs 1916-1917. Conté la recensió de 73 publicacions amb notació musical.

- Joan Tomàs "Publicaciones de música popular en Catalunya" Bärenreiter, Basel (1960). Resensió crítica de 26 publicacions, 16 de les quals tenen notació musical.

- Joan Amades "Bibliografia de la cançó popular de Nadal" Barcelona 1947

- Joan Amades. "Folklore de Catalunya - Cançoner" Ed. Selecta. 1951.

La bibliografia que acompanya aquesta obra comprén una llista de gairebé un miler de publicacions la immensa majoria de les quals però sense notació musical.

En moltes de les publicacions he trobat també notes i recensions bibliogràfiques que m'han anat conduint, d'una obra a l'altra, a aquest camí tan complex i a voltes laberíntic ja que algunes publicacions, poques per sort, han estat introbables.

Calia fer una valoració de totes les publicacions i prendre nota del seu contingut.

El resultat en xifres és el següent:

Publicacions amb transcripció musical : 348

Exemples musicals (inclouint-hi les repeticions) : 8.770

La fiabilitat de les transcripcions és molt diversa ja que a voltes ha estat feta per bons professionals i a voltes per gent amb pocs coneixements

musicals que ens han donat transcripcions molt incorrectes.

Aproxidament una cinquena part de les publicacions són antologies que no pretenen altra cosa que la divulgació i per tant es limiten a recopiar materials ja publicats; tot i així sovint inclouen també alguna cançó o alguna variant inèdita.

A més de les publicacions m'han estat d'una gran ajuda algunes col·leccions inèdites:

Col·lecció de Baget - 70 cançons

Col·lecció "Na Catalina" - 57 cançons

Col·lecció "St. Julià de les Olles" 47 cançons

Col·lecció de Peramola 10 cançons

A part dels amics que generosament m'han deixat consultar tots els materials que tenien, els llocs on n'he trobat amb major abundància han estat:

Biblioteca de Catalunya

Biblioteca i Arxiu de l'Orfeó Català

Biblioteca i Arxiu de Vio

Biblioteca del Centre Excursionista de Catalunya

Biblioteca del Monestir de Montserrat

Una part del resultat d'aquest treball és la bibliografia gairebé exhaustiva, crec, de publicacions de música tradicional que acompanya aquesta presentació.

Primera selecció

=====

La primera tria de cançons va ser feta amb un criteri molt ample: van ser seleccionades totes les cançons que per la temàtica del seu text podien ser cantades pels infants de 6 a 10 anys, independentment de la seva qualitat i de la seva complexitat musical; van ser excloses únicament aquelles que per la seva dificultat musical depassaven de forma molt clara les possibilitats dels infants de 10 anys. Aquesta primera tria va ser feta simultàniament a la revisió i anotació dels continguts de totes les publicacions de música tradicional.

Algunes cançons tenen una sola versió i apareixen publicades una sola vegada, altres tenen 5, 10, 15 o més variants. Les versions més reeixides es troben repetides en moltes col·leccions.

El resultat en xifres és el següent:

Cançons seleccionades	254
Total de versions i variants	632
Exemples musicals (inclouint-hi les repeticions)	1.532

criteris de selecció

I) Per raó del text

S'hi inclouen en primer terme les cançons infantils de tot tipus: cançons-joc, cançons per dansar, cançons màgiques, de tasca, etc.

Hi tenen cabuda també totes aquelles cançons que tot i no ser originàriament infantils poden ser compreses pel infants; sobretot les que es poden relacionar amb els centres d'interès propis d'aquestes edats: les que parlen dels animals o de la naturalesa en general, cançons d'oficis, cançons que van lligades a una festa, a una tradició, cançons de gresca, romanços, etc.

2) Per raó de la música

Els criteris generals per a la selecció i l'ordenació de les cançons del repertori infantil, tal com estant concretats en el programa d'educació musical de l'E. P. M., són els següents:

- 1) que no depassin l'àmbit d'octava per els dos primers cursos i un àmbit de desena per al quart curs.
- 2) intervals preferentment per graus conjunts i terceres sense excloure algun salt de quarta per anar a la tònica o a la dominant.
- 3) a partir de quart curs es poden començar a cantar cançons amb desplegament melòdic ample que depassi l'àmbit d'octava dintre d'una mateixa frase.
- 4) en quant al ritme, com que en la cançó popular sol anar lligat a les necessitats i possibilitats de dicció del text, la norma ens vindrà dictada per les possibilitats de dicció dels infants i cal veure cas per cas segons les combinacions consonàntiques.

Aquestes normes no cal entendre-les de manera absoluta ja que depèn sempre del context musical en el que apareix cada dificultat.

Selecció definitiva

=====

De la primera selecció se'n van anar descartant aquelles cançons que no enquadraven bé dins un repertori per a infants de 6 a 10 anys per raó de la temàtica o per raó de la dificultat. El criteri principal de la segona tria, però, ha estat la qualitat. Van ser seleccionades 108 cançons.

Versions i variants musicals

=====

D'algunes cançons tradicionals s'en coneix una sola versió però de l'immensa majoria n'hi ha diferents tonades que al mateix temps ofereixen variants musicals.

El resultat en xifres és el següent:

Cançons seleccionades	108
Total de versions i variants	256
Exemples musicals (inclouint-hi les repeticions)	631

Calia triar la versió que per la seva qualitat i per la seva dificultat s'ajustés més al nostre propòsit. Cançó per cançó vaig anar comparant totes les tonades i variants conegudes. En alguns casos ha estat com tornar a refer la història i el viatge de la cançó, les seves transformacions, les seves adaptacions comarcals, els seus enriquiments i les seves deformacions.

De vegades la tonada de més qualitat era la més divulgada o la que s'ha conservat viva fins als nostres temps, però sovint es feia molt difícil decidir-se per una versió o l'altra, una variant o l'altra.

Quan es tractava de versions musicals independents o de variants amb prou personalitat he optat per transcriure les totes. Per això d'algunes cançons en dono dues, tres i fins cinc tonades.

Versions i variants del text

Igualment com per la música, he anat comparant els diferents textos de cada cançó amb l'avantatge que aquest aspecte ha estat molt més estudiat i sovint he trobat ja la feina feta.

Generalment he optat per la versió més completa i rica de llenguatge.

Quan es tractava de textos independents que es canten amb la mateixa melodia n'he donat totes les mostres que s'adequaven a la nostra finalitat.

He conservat les formes dialectals i arcaïques que sovint apareixen en les cançons. Els pocs barbarismes i les poquíssimes incorreccions també les he conservat però en proposo una variant en la nota que acompanya la cançó.

Notes

Cada cançó va acompanyada de la indicació bibliogràfica de les publicacions on ha aparegut anteriorment i d'unes notes que comprenen els següents punts:

- lloc on està recollida i comarques on se sap que era o és cantada.
- la seva funcionalitat: dansa, cançó de treball etc.
- el seu origen, si és conegut, i la seva funcionalitat.
- finalitat pedagògica a no ser que ja quedi especificada en l'explicació de la seva funcionalitat.

La part documental d'aquestes notes ha estat basada en les explicacions que a vegades en fan els mateixos col·lectors especialment, Pelai Briz, Vicens Bosch, Aureli Capmany, Joan Guasch, Joaquin Pecanins, Felip Pedrell, Valeri Serra Boldó, Joan Amades, Josep Gibert, Sara Llorens i Josep Romeu.

Presentació del treball

El primer grau del cançoner compren trenta - dues cançons algunes de les quals tenen dues o tres versions de melodia i altres que tenen vèries versions de text. Les cançons han estat distribuïdes en cinc apartats segons les seves afinitats:

- Cançons eliminatives
- Cançons - joc
- Cançons de ball rodó infantil
- Cançons de saltar i fer gresca
- Cançons encadenades

Cada apartat va precedit d'una breu introducció explicativa i cada cançó va seguida d'una nota amb les característiques ja explicades.

L'Àmplia tria inicial, d'altra banda indispensable per anar traçant els límits i característiques del present recull em permet presentar també tres reculls més corresponents al segon, tercer i quart grau del cançoner.

Continuació del treball

Per tal de cobrir la necessitat de repertori de cançó tradicional i de materials de treball per a tota l'Educació Bàsica cal que a aquest primer grau en segueixin d'altres.

Gràcies a aquest treball la confecció dels altres cançoners serà molt més fàcil ja que:

- tenim els materials seleccionats i ordenats per a tres graus més.
- han estat localitzades les fonts bibliogràfiques i inventariat tot el seu contingut
- s'han marcat ja els criteris que ha d'informar tot el cançoner.

Preveiem que la totalitat del cançoner escolar de música tradicional per a tota la Bàsica constarà de set graus, quatre per a primera etapa i tres per a la segona.

Publicació

Com totes les obres pedagògiques que ha editat l'E. P. M. l'edició del

present cançoner serà feta per "Publicacions de l'Abadia de Montserrat".

Agraeixo l'ajut de la Fundació Bofill que ha fet possible la realització d'aquest treball, la qual cosa farem constar en la publicació del Cançoner.

Santi Riera

Santi Riera i Subirachs

Barcelona, febrer de 1980.

PUBLICACIONS DE MÚSICA TRADICIONAL CATALANA

Bibliografia ordenada cronològicament

- SORIANO FUERTES, Mariano. Historia de la música española desde la venida de los fenicios hasta el año 1850. 5 vols - Barcelona 1855 - 1859. Vol III (1856) amb apèndix musical.
- MARTI I CANTÓ, Juan. Más lírico de María o las canciones de Montserrat. Impr. José Gorgas. Barcelona (1856).
- BRIZ, F. Pelai. Cansons de la Terra. Vol. I (transcripció Candi Candi) Llibreteria E.F. Roca i Alvar Verdaguer (1866).
- BRIZ, F. Pelai. Cansons de la Terra. Vol. II (transcripció Josep Saltó) Llibreteria E.F. Roca i Alvar Verdaguer (1867).
- BRIZ, F. Pelai. Cansons de la Terra. Vol. III. Llibreria Alvar Verdaguer (1871).
- BRIZ, F. Pelai. Cansons de la Terra. Vol. IV. Llibreria Alvar Verdaguer (1874).
- BRIZ, F. Pelai. Cansons de la Terra. Vol. V. Llibreria Alvar Verdaguer (1877).
- MILÀ I FONTANALS, Manuel. Romancerillero catalán (transcripció Josep Piqué Cerveró). Llibreria Alvar Verdaguer. Barcelona. 1ª edició 1882. 2ª edició augmentada (1896).
- - Aplec de Cançons Populares Catalanes. "Anuari de l'Associació d'Excursions Catalana". Any II (1882). (pag. 493-513). Col·lectors: Cels Gomis, Vicens Plantada, J. Cortils).
- BERTRAN I BROS, Pau. Cançons i follies populars recollides al peu de Montserrat. Llibreria A. Verdaguer. Barcelona (1885).
- CORTILS I VIETA, Josep. Ethologia de Blanes. Folklore català. Biblioteca Popular de l'Associació d'Excursions Catalana. Llibreria Alvar Verdaguer. (1886). (pag. 106-111).
- BOSCH DE LA TRINXERIA, D.C. - Costums que's perden. Vegi's Miscelànea Folk-lòrica. Biblioteca Popular de l'Associació d'Excursions Catalana. Vol. IV. Llibreria Alvar Verdaguer (1887).
- SEGURA JOAN. Cançons catalanes aplegades a la Comarca d'Urgell. Vegi's Miscelànea Folk-lòrica. Biblioteca Popular de l'Associació d'Excursions Catalana. Vol. IV. Llibreria Alvar Verdaguer (1887).
- ROCA CUSI, Joan. Rondalles de Tuixent. Vegi's Miscelànea Folk-lòrica. Biblioteca Popular de l'Associació d'Excursions Catalana. Vol. IV. Llibreria Alvar Verdaguer (1887).
- BOFILL I POCH, A. - Núria, Ribas i Alt Llobregat. "Butlletí de l'Associació d'Excursions Catalana" (1888) nº 212-217
- HABSURG-LORENA, Lluís Salvador, Arxiduc de - Die Insel Menorca, Vol. I, F.V. Brockhaus- Leipzig 1890.

- ALIÓ, Francisco. **Cançons populars catalanes** (amb acpt).
Joan Pujol editor (1891 ?).
- TORT I DANIEL, J.E. **Algunes consideracions sobre música popular catalana.**
"Butlletí del Centre Excursionista de Catalunya" (1891) (Pàg. 152).
Editat també per Henrich i Cia (1892).
- TORT I DANIEL, J.E. **Notícia musical del Lied o cançó catalana.**
"Butlletí del Centre Excursionista de Catalunya" . (1892).
Editat en separata per Henrich i Cia. (1892).
- NOGUERA, A. **Memoria sobre los cantos, bailes y tocatas populares en la isla de Mallorca, 1ª edició, Víctor Verdós, Barcelona (1893). 2ª edició, Felip Guasp, Mallorca (1893).**
- TORT I DANIEL, J.E. **Folklore musical català** (amb acompanyament).
Víctor Verdós i Feliu. **Barcelona (1895).**
- BOSCH, Vicens. **Cançons populars catalanes recollides a Palarn i altres pobles.** "Butlletí del Centre Excursionista de Catalunya" (1896).
- BOSCH, Vicens. **Cançons velles.**
"Butlletí del Centre Excursionista de Catalunya" (1897).
- MORERA, Enric. **Cançons catalanes. 1ª sèrie. L'Avenç (1897 - 1911) .**
- MORERA, Enric. **Cançons catalanes. 2ª sèrie. A. Vidal Roger.**
- - **Cançons Populars Catalanes** 375.
"Lo Teatro Regional" nª 368, 372, 760, (1899).
- BOSCH, Vicens. **Notes Folkloriques.**
"Butlletí del Centre Excursionista de Catalunya" (1899 i 1901).
- FARNÉS, Sebastià- **D'ací d'allà**
"Lo Pensament Català" (pàg. 245, 311, 246) (1900 - 1901)
- - **"Lo Pensament Català" (pàg. 404, 275) (1900 - 1901)**
- GAY, Joan - **Cançons populars de Catalunya** (amb acompanyament)
Henry Lemoine, París, 1901.
- GUASCH, Joan. **Cançons populars catalanes. (2 volums). Univers Musical. Barcelona 1901.**
- MORERA, Enric. **Cançons catalanes harmonitzades.**
L'Avenç (1901).
- CAPMANY, Aureli. **Cançoner popular. (Fulls solts).**
Imp. "La Renaixensa" (1901-1913) (després reunides en tres sèries).
- RUIZ DE LIHORY, José - **La Música en Valencia. Diccionario Biográfico y Crítico. E.T. Domènech, Valencia (1903).**
- VILAREM, E. **Vingt Chansons Populaires du Roussillon. Recueillies, traduites et commentées par E. Vilarem, notées et harmonisées par H. Carcassonne. 1ª edició. A. Pómes. Perpinyà 1903. 3ª edició Robert Salvat, Paris, 1947.**
- P.F. **Dances populars.**
"Revista Musical Catalana". Orfeó Català (1904).

- NADAL LLUÍS B. Danses populars
"Revista Musical Catalana". Orfeó Català (1904).
- INSENSER, Antoni. Danses de la comarca del Penedès.
"Revista Musical Catalana". Orfeó Català (1904-1905).
- CASTELLÀ, Gabriel. Danses recollides a Igualada.
"Revista Musical Catalana". Orfeó Català (1905).
- PECANINS, Joaquim. Cançons recollides a Prats de Lluçanès.
"Butlletí del Centre Excursionista de Catalunya" (1905).
- BOSCH, Vicens. La reina envejosa.
"Butlletí del Centre Excursionista de Catalunya" (1905).
- VILA, Antoni. Mossèn Peyra, rector de La Vola.
"Butlletí del Centre Excursionista de Catalunya" (1905).
- FELIU, Pere. Notes Folklòriques de Gironella i Puigreig.
"Butlletí del Centre Excursionista de Catalunya" (1905).
- BAILE, Gabriel. Muntanyes regalades. Ab piano i noticia sus la cançó popular.
Romés, Perpinyà (1905).
- PADRÓ, Blay. Cançonística Popular Comarcana.
"Butlletí del Centre Excursionista de la Comarca de Bages".
Manresa 1905-1907, 1908-1909, 1929, 1930.
- PECANINS, Joaquim. Cançons populars catalanes.
"Revista Musical Catalana". Orfeó Català (1905, 1906, 1907, 1908, 1914, 1915).
- PEDRELL, Felip. La cançó popular catalana, la lírica nacionalitzada i
l'obra de l'Orfeó Català. "La Neotípia" (1906).
- BOSCH, Vicens. Balls antics del Pallars superior i inferior.
"Butlletí del Centre Excursionista de Catalunya" (1906).
- MASSÓ GOULA, Josep. El ball de gitanes al Vallès.
"Butlletí del Centre Excursionista de Catalunya" (1906).
Editat després per Tip. "L'avenç" (1907).
- PEDRELL, Felip. La Festa d'Elche.
Au bureau d'Edition de la Schola. París (1906).
- MILLET, Lluís. Dansa de Campdevànol.
"Revista Musical Catalana". Orfeó Català (1906).
- CHAVARRI, Eduard L. Cançons catalanes.
"Revista Musical Catalana". Orfeó Català (1906).
- BOSCH, Vicens. Folklore. El mal comte.
"Butlletí del Centre Excursionista de Catalunya" (1907).
- CHAVARRI, Eduard L. Ball de Nanos a València.
"Revista Musical Catalana". Orfeó Català (1907).
- FABRE, J. Tres cançons harmonisades.
"Revista Musical Catalana". Orfeó Català (1907, 1909, 1911).

- SERRA I BOLDÚ, Valeri. Cançons de pandero. L'Avenç, Barcelona (1907).
- CHAVARRI, Eduard L. La cançó del sol. "Revista Musical Catalana". Orfeó Català (1908).
- FARNÉS, Julita. Musa catalana. B. Baxarias, Barcelona (1908).
- AUBRY, Pierre. Iter Hispanicum. Paul Geuthner, París (1908) (pàg. 76-84).
- BOSCH I HUMET, Eusebi. Folklore musical. Cançons populars recollides a les Guillerries (amb acompanyament). Tip. L'Avenç, Barcelona (1908).
- ESTADELLA ARNÓ, Josep. Notes Folkloriques del Segrià. Cançons de pandero. "Butlletí del Centre Excursionista de Lleida" (1908) n° 1, 2, 3.
- JOVÉS, Manuel. Cançonística Popular Comarcana. "Butlletí del Centre Excursionista de la Comarca de Bages". Manresa (1908).
- GRAS, Marc i CESARI, Pere. Cançonística Popular Comarcana. "Butlletí del Centre Excursionista de la Comarca de Bages". Manresa (1908).
- LEGUIEL, Emile. Deux chansons. "Revue Catalane" (n° 26, 30). Perpinyà (1909).
- VERGÉS I PAULÍ, R. Espurnes de la llar. Vol. I (pàg. 159-169). Querol. Tortosa (1909).
- VIGO, Enric. Aplec de balls populars del Pallars. "Butlletí del Centre Excursionista de Catalunya" (1909). Fascicle a part de la secció de Folklore de l'esmentat Centre.
- -40 Cançons Populars Catalanes. Primera sèrie (revisades per Jaume Llobera). Biblioteca Popular de "L'Avenç" (1909).
- -Segona sèrie de Cançons Populars Catalanes (revisades per Jaume Llobera). Biblioteca Popular de "L'Avenç" (1909).
- -Tercera sèrie de Cançons Populars Catalanes (revisades per Jaume Llobera). Biblioteca Popular de "L'Avenç" (1910).
- -La Santo Estello a Perpinyà. Societat d'Estudis Catalans. J. Comet. Perpinyà (1910).
- SERRA I BOLDÚ, Valeri. Folklore del Pla d'Urgell: la cançonística. "Butlletí del Centre Excursionista de Lleida" (n° 4-6) (1910).
- SUNYOL, Gregori. Goigs d'un còdic de Montserrat del segle XIV. "Revista Montserratina". Montserrat (1910 n° 10, 1914 n° 1).
- BERGUE, Paul. Etudes critiques sur les Chansons Catalanes. "Ruscino". Perpinyà (desembre de 1911, març i abril de 1912).
- FARNÉS, Julita. El Folklore de Tosa. "Butlletí del Centre Excursionista de Catalunya" (1911).

- MILLET, Lluís. El cant popular religiós. Conferència llegida al III Congrés Nacional de Música Sagrada, Barcelona (1912). (Reproduïda en el llibre "Pel nostre ideal", Joaquim Horta (1917) pàg. 185-225).
- BOSCH, Vicens. Nou Cançoner.
"Butlletí del Centre Excursionista de Lleida" (1912, 1916, 1926).
- CASTELLÀ, Josep. Lo ballet. A. Gost, Barcelona (1913).
- SERRA I VILARÓ, J. El cançoner del "Galic".
"Butlletí del Centre Excursionista de Catalunya" (1913-1914).
Publicat per "L'Avenç" en volum a part (1914).
- PEDRELL, Felipe. Cancionero musical popular español (4 volums).
1ª edició en quaderns, interrompuda. J. Fernández Arias, Madrid (1914).
3ª edició, Ed. Boileau (1958).
- CAMPS I MERCADAL, Francesc. Folklore Menorquí, de la Pagesia.
Revista de Menorca, Vol. IX (1914), pàg. 223, 241-245;
Vol. X (1916) pàg. 153, 158.
- SERRA I BOLDÚ, Valeri. Calendari Folklòric d'Urgell.
Seix i Barral. Barcelona (1914).
- VILAPLANA, Joaquim. Nota Folklòrica.
"Butlletí del Centre Excursionista de Vic", Vol. I (1914) nº 9.
- PEDRELL, Felip. Folklore Musical hispano.
"Arxiu d'Etnologia i Folklore de Catalunya".
"Estudi i Materials", Vol. I (1915-1916).
- SALA I SALARICH, Joan. Notes Folklòriques.
"Butlletí del Centre Excursionista de Vic". Vol. II, III i IV (1915-1917)
(1918-1920), (1921-1924).
- GRANDO, Charles. Les cris de la Rue.
"Revue Catalane", Perpinyà 1915.
"La Renaissance Catalane", Perpinyà (1918).
Edició augmentada a Ed. "La Renaissance Catalane", Perpinyà (1919).
- COLL AGULLÓ, A. Cançons populars catalanes per a cant i piano.
V. Mora. Barcelona (1915). (?)
- ARIET BERBERIS, Antoni. Topografia mèdica de Viladrau.
Fidel Giró. Barcelona (1915). pàg. 62-65, 67-68, 112.
- ROMEU, Lluís. Cançons populars d'Església.
"Revista Musical Catalana". Orfeó Català (1915 i 1916).
- -30 Cançons Populars Catalanes (Quarta sèrie).
Aplegades per Adolf Carrera. Biblioteca Popular de "L'Avenç" (1916).
- POL, A. De Mallorca, Tomo I.
Tip. Armengol i Muntaner. Palma de Mallorca (1916).
- MAS I SERRACANT. La Cançó a tret de mainada (amb acompanyament)
Iberia Musical. Barcelona (1916).
- GIBERT, Vicens M. Cançons populars catalanes (amb acompanyament de piano).
Unió Musical Espanyola (1916 ?).

- SANSALVADOR, Antoni. La Patum.
Llib. Antoni Lòpez (1916).
- CAPMANY, Aureli. La cançoneta popular de l'infantesa.
"Quaderns d'Estudi" - Consell de Pedagogia de la Diputació de Barcelona
i Mancomunitat de Catalunya (1916, 1917 i 1921).
- PECANINS, Joaquim. Cançonística Popular Comarcana.
"Butlletí del Centre Excursionista de la Comarca de Bages. Manresa (1916).
- POL, A. Folklore Musical Mallorquí. Tomo II, Bailes típicos de Mallorca.
Ed. Boileau (1917 ?).
- CAPMANY, Aureli. La dansa popular a Catalunya aplicada a l'escola.
El ballet de Déu. "Quaderns d'Estudi", any II, vol. II, nº 2.
En separata Henrich i Cia. (1917).
- ANGLÈS, Higini. El cant de la Sibil·la.
"Vida Cristiana" (1917) nº 29.
- SERRA PAGÈS, Rossend. El cançoner musical popular català.
Amb un apèndix amb cançons transcrits per J. Pecanins.
"Butlletí del Centre Excursionista de la Comarca de Bages".
Manresa, (1917-1918) nº 70-72. Editat després a la impremta de
Sant Josep, Manresa (1918).
- MILLET, Lluís. De la cançó popular catalana. Conferència amb il·lus-
tracions musicals. Blond i Gay (1917).
- SERRA I BOLDÚ, Valeri. Llibre popular del rosari.
Foment de Pietat Catalana. Barcelona (1917).
- POL, A. Folklore Musical Mallorquí. Tomo I. Iberia Musical.
Barcelona (1917).
- ESQUERRÀ, Adrià. Nadales populars (amb acompanyament).
Unió Musical Espanyola. Madrid (1917).
- TORRES, B. Album de compositores mallorquines. Zoraya. Madrid.
- VICENS, A. Tonada d'es segar. Folklore Musical Mallorquí.
Armengol i Muntaner. Ciutat de Mallorca.
- VIVES, Amadeu. Cançons populars catalanes. Musical Emporium. Barcelona.
- XANDRI, Josep. La Cerdanya (pàg. 246-253). Imp. del Asilo del S.C. de
Jesús. Madrid (1917).
- LLONGUERAS, Joan. Les cançons de Nadal. Exhortació poemàtica.
"Revista Musical Catalana". Orfeó Català (1917-1919).
- CAPMANY, Aureli. Cançó popular catalana.
"Noticiari de la secció d'EXCURSIONS de l'Ateneu Enciclopèdic Popular".
Barcelona (1918).
- GIRALT, S. Cançons Populars Catalanes (transcripció de R. Gerhard i
J. Tomàs). "Noticiari de la secció d'EXCURSIONS de l'Ateneu Enciclopèdic
Popular" (1918-1920).

- AMADES, Joan. Cançons Populares Catalanes (transcripció de R. Gerhard, J. Ventura, J. Tomàs i Higiní Anglès). "Noticiari de la secció d'EXCURSIONS de l'Ateneu Enciclopèdic Popular" (1918-1934).
- TOMÀS, Joan. Cançó Popular Catalana. "Noticiari de la secció d'EXCURSIONS de l'Ateneu Enciclopèdic Popular" (1918).
- -Salten i ballen. "La Renaissance Catalane", Perpinyà (1918) n° 24.
- LLIURAT. La vella. "Revista Musical Catalana". Orfeó Català (1918).
- PUJOL, Francesc. El cant de la Sibil·la. "Butlletí del Centre Excursionista de Catalunya" (1918). Tip. "L'Avenç" (1918). Publicat també a la "Revista Musical Catalana" (1919).
- "Butlletí de la secció d'Exploracions del Centre Excursionista de Vic" (Colla Gurb) (Manuscrit, Arxiu Episcopal de Vic) (1919-1922).
- -Cançons Populares Catalanes. Biblioteca Popular. Ed. Millà (1920 ?).
- SOLER, Pere. Nadal. "El Catllar" n° XXXVIII. Ripoll (1920).
- VILARRASA, Salvador. L'aplec de cincogesma a Falgàs. "El Catllar" n° XVI, XVIII. Ripoll (1920).
- -35 cançons. "Coses de Catalunya" n° 3 (1920 ?).
- ANGLÈS, Higiní. Melodies populars de l'Advent, Nadal, Septuagèsima, Quaresma, Passió i Pentecostès. "Vida Cristiana" n° 54-59 (1920-1921).
- PEDRELL, Felip. Antiguo Canto de la Sibila. "Ilustración Moderna" pàg. 923. Barcelona (1920).
- ROQUER, Núria. Jocs infantils. "El Catllar", Ripoll (1920-1922).
- -Cançons populars de Catalunya. 1ª sèrie. Biblioteca Bonavia (1920).
- VILARRASA, Salvador. De la vida dels pastors. "El Catllar" n° LXXII, LXXIII, LXXXVIII, Ripoll (1921)
Publicat després amb el mateix títol a la Tipografia Ripollesa de D. Maideu (1935).
- ANGLÈS, Higiní. Un cant a la Verge del Carme. "Vida Cristiana" n° 60 (1921).
- ANGLÈS, Higiní. Cants a Madona Santa Maria. "Vida Cristiana" n° 61 (1921).
- VILARRASA, Salvador. Les diades de Carnestoltes. "El Catllar" n° XLIV, Ripoll (1921).
- ROQUER, Tomàs. Divines. "El Catllar" n° XLIX, Ripoll (1921).
- ROQUER, Núria. Moxaines a la mainada. "El Catllar" n° LII, Ripoll (1921).
- ROQUER, Núria. Nadalesca. "El Catllar" n° LXXXVIII, Ripoll (1921).
- ROQUER, Tomàs. Notes de Nadal i Reis. "El Catllar" n° LXXXVIII, Ripoll (1921).

- SERRA I PAGÈS, Rossend. El gall de Santa Caterina.
"El Catllar". LXXXIV, Ripoll (1921).
- -Cançons populars de Catalunya, 2ª sèrie. Biblioteca Bonavia, vol. XII (1921).
- -Cançons populars de Catalunya. 3ª sèrie. Biblioteca Bonavia, vol. XIII (1921).
- ROQUER, Núria. Cançonetes infantils.
"El Catllar" nº LXXIX, LXXIV, Ripoll (1922).
- MARTIN, Ezequiel. Nadalenges populars. III vol. (amb acompanyament)
Ed. Montserrat (1922 ?).
- -Cançons populars de Catalunya. Les edicions del Llibre Català.
Ed. Gost. (1922 ?).
- -"Butlletí de la secció d'exploracions del Centre Excursionista de Vic".
Època II (imprès) (1922-1932).
- FERRER, Andreu. Cançons. "Tresor dels avis" vol. I, II (1922, 1923, 1924).
Artà (Mallorca).
- -"Catalunya Gràfica", Any I, 1922-1923 (n 1-9) (amb acompanyament).
- TALTABULL, C. Dotze cançons populars de Nadal per a cant i piano.
Ediciones Armónico, Barcelona, s.d. (1923 ?).
- -Secció Folklòrica. "Scriptòrium", Ripoll (1923, 1927, 1930, 1931).
Transcripció de Manuel Cavalleria, Salvador Vilarrasa, Bertran i Bros,
Damià Torrents i J.M. Vilarnau.
- ALTARRIBA. Gotxaires i Camillaires.
"Scriptorium", IV, VII, IX (1923) Ripoll.
- CASTELLÀ, Gabriel. Estudi sobre la Patera d'Igualada.
"Catalunya", vol. VII (pàg. 140, 166, 119, 243, 269, 292, 339) (1923).
- MOELLER, Henrich. Das Lied der Völker. Band 6 (Katalanische).
Ed. Schott (1923 ?).
- -Cançons catalanes. "Revista Musical Catalana". Orfeó Català (1923).
- BARBERÀ, Josep. Coincidències de la cançó popular catalana amb la
d'altres països. Revista Musical Catalana (setembre i octubre de 1923).
- CAPMANY, A. i BALDELLÓ, F. Cançons i jocs cantats de l'infantesa.
Minerva, vol. XLII. Ed. Políglota. Barcelona (1923).
- RAGUER, Tomàs. El ball d'en Serrallonga.
"Scriptorium" (1924) Ripoll.
- M. C. Cançons nostrades.
"Butlletí del Centre Excursionista de la Comarca de Bages". Manresa (1925)
- VILARRASA, Salvador. La vida a pagès.
"Scriptorium" (1925, 1927) Ripoll. Editat després per Edicions Maideu,
Ripoll 1966, amb el títol "La vida del pagès".

- . SERRA BOLDŪ, Valeri. Llibre d'or del Rosari a Catalunya. Im. Vilanova (1925).
- . PALAU BOIX, M. Elementos folklóricos de la música valenciana. Tip. Moderna, Valencia (1925).
- . AMADES, Joan. El ball de les gitanes. "Butlletí de l'Associació Catalana d'Antropologia, Etnografia i Pre-història", vol. III (1925). Editat després en separata.
- . AMADES, Joan. Del teatre popular. "Butlletí del Centre Excursionista de Catalunya" (1925). Publicat en separata als Tallers Gràfics Hostench, Barcelona (1925).
- . SUBIRÀ, Josep. Un manuscrit de Madrid. "Revista Musical Catalana". Orfeó Català (1925).
- . POUËIGH. Chansons populaires des Pyrenées Françaises. Tome premier H. Champion. París (1926).
- . BOVÉ, Francesc de P. El Penedès. Folklores dels balls, danses i comparses populars. Imp. Ramon, El Vendrell (1926).
- . AMADES, Joan. Les cançons populars catalanes. "Olympia" 1926 n° 1, 2 i 3.
- . LOPEZ CHAVARRI, Eduardo. Música popular española. Col.lecció Labor, secció V, n° 126. Ed. Labor (1927).
- . LLONGUERAS, Joan. Els cants de la Passió. Emporium (1928).
- . SERRA I BOLDŪ, Valeri. Arxiu de tradicions populars. Vol. I (1928).
- . -Cançons populars de Catalunya. 4ª sèrie. Biblioteca Bonavia, vol. XXVII (1928).
- . LLONGUERAS, Joan. Memòria de la missió de recerca a Santa Coloma i pobles de la comarca, amb Joan Tomàs. "Obra del Cançoner Popular de Catalunya". "Col.lecció Materials", vol I, fasc. 2 (1928).
- . ANGLÈS, Higiní. Memòria de la missió de recerca a la comarca de Solsona, amb Pere Bohigas. "Obra del Cançoner Popular de Catalunya". "Col.lecció Materials", vol. I, fasc. 2 (1928).
- . BOHIGAS, Pere. Memòria de la missió de recerca a la comarca del Berguedà, amb Higiní Anglès. "Obra del Cançoner Popular de Catalunya". "Col.lecció Materials", vol. I, fasc. 2 (1928).
- . ROMEU, Lluís. La versió autèntica dels Goigs del Roser de tot l'any (estudi). "Obra del Cançoner Popular de Catalunya". "Col.lecció Materials", vol. I, fasc. 2 (1928).
- . PUJOL, Francesc. L'Oeuvre du Chansonnier Populaire de la Catalogne (Comunicació al Congrés d'història de la música celebrat a Viena el 1927) "Obra del Cançoner Popular de Catalunya". "Col.lecció Materials", vol. I, fasc. 2 (1928).
- . BARBERÀ, Josep i Pere Bohigas. Memòria de la missió de recerca de les comarques de l'Alta Segarra, El Cardoner i Ribera del Segre el 1923. "Obra del Cançoner Popular de Catalunya". "Col.lecció Materials" vol. II (1928).

- TOMÀS, Joan. Memòria de la missió de recerca a Girona, Olot, Sant Martí del Clot, Sant Feliu de Pallarols, Rupit, Sant Miquel de Pineda i Amer. "Obra del Cançoner Popular de Catalunya". "Col.lecció Materials" vol. II (1928).
- BALDELLÓ, Francesc. Elements gregorians dins la cançó popular catalana "Obra del Cançoner Popular de Catalunya". "Col.lecció Materials" vol. II (1928).
- PUJOL, Francesc. Cromatisme, modalitat i tonalitat en les cançons populars catalanes. "Obra del Cançoner Popular de Catalunya". "Col.lecció Materials" vol. II (1928).
- RAGUER, Tomàs. Els traginers. "Scriptorium", Ripoll (1928).
- SAMPER, Baltasar. Memòria de la missió de recerca a l'illa de Mallorca amb Miquel Ferrà el 1924. "Obra del Cançoner Popular de Catalunya". "Col.lecció Materials" vol. III (1929).
- TOMÀS, Joan. Memòria de la missió de recerca a la comarca d'Olot amb Bertomeu Llongueras el 1924. "Obra del Cançoner Popular de Catalunya". "Col.lecció Materials" vol. III (1929).
- BARBERÀ, Josep i Pere Bohigas. Memòria de la missió de recerca a Cervera i comarca el 1924. "Obra del Cançoner Popular de Catalunya". "Col.lecció Materials" vol. III (1929).
- SANSALVADOR I CORTÉS, Just. Memòria de la missió de recerca al Comtat de Cocentània, 1924. "Obra del Cançoner Popular de Catalunya". "Col.lecció Materials" vol. III (1929).
- RAGUER, Tomàs. Gridaires de carrer. "Scriptorium", Ripoll (1929-1930).
- AMADES, Joan. Costums Populars de Barcelona. "Butlletí del Centre Excursionista de Catalunya" (1929).
- PUJOL, Francesc. Al vol d'una cançó. "Revista Musical Catalana", Orfeó Català (1930).
- JORDÀ, Luís G. Cançons Populars Catalanes (amb acompanyament) Ed. Boileau (1930 ?).
- -Cançons de Muntanya i de Camí. Col.lecció "Amics del Sol" (1930).
- AMADES, Joan. Balls populars del Vallès. Biblioteca d'estudis comarcals, vol. I (1930).
- FOGUÉS, F. Como se celebran las Fiestas de Navidad en Carcagente "Anales del Centro de Cultura Valenciana", Valencia (1930).
- GIBERT, J. 12 Nadales populars recollides per -, harmonitzades per J. Duran Alemany. Ed. Boileau s.d. (1930 ?).

- DANÉS I VERNEDAS, Joan. Les Valls del Flamissell i Noguera de Tor "Butlletí del Centre Excursionista de Catalunya", (1931)
- CHAVARRI, Eduard L. Folles. "Revista Musical Catalana". Orfeó Català. (1931).
- LLORENS, Sara. Cançoner de Pineda. Joaquin Horta Imp. Barcelona (1931).
- LLONGUERAS, Joan. Cançoner popular de Nadal. 1ª edició, Foment de Pietat. Tipografia Emporium. Barcelona (1931). 2ª edició, ampliada, Ed. Balmes, (1946). 3ª edició, Ed. Balmes (1955).
- BALDELLÓ, Francesc. Cançoner popular religiós de Catalunya. Barcelona (1932)
- NOGUES PAHÍ, Gabriel. Cançons de Nadal antigues i modernes. Imp. Ràfols. (1932).
- AMADES, Joan. Tradicions de la Seu de Barcelona. "Butlletí del Centre Excursionista de Catalunya" (1939).
- AMADES, Joan. Les diades populars catalanes, vol. I "Enciclopèdia Catalunya", vol. 19, Ed. Barcino (1932).
- -"Catalunya Ràdio", Barcelona 1932-1934 (n. 16-133) (amb acompanyament).
- AMADES, Joan. Vocabulari dels pastors. Imp. de la Casa de Caritat (1932). (Extret del Butlletí de Dialectologia Catalana vol. XIX).
- GIBERT, Vicens M. Cançons populars catalanes per a cor mixte. Unió Musical Espanyola (1933 ?).
- AMADES, Joan. El ball d'en Serrallonga a Gràcia. Club Excursionista de Gràcia (1933).
- -Cançoneret de Nadal. Foment de Pietat Catalana. Ed. Balmes (1933 ?).
- BALDELLÓ, Francesc. Cançoner popular de l'excursionista. Publicacions de la F.J.C. de C. Barcelona (1934).
- MOREIRA, Joan. Del folklore tortosí. Impremta Querol. Tortosa (1934).
- AINAUD, Enric. Cançoner infantilvol. Boileau (1935 ?).
- AMADES, Joan. Les diades populars catalanes, vol. II. "Enciclopèdia Catalunya", vol. 21. ed. Barcino (1935).
-
- ANGLÈS, Higiní. La música a Catalunya fins al segle XIII. I.E.C. (1935).
- -Cançoner de la secció de muntanya. Centre Excursionista de Catalunya (1935). Reeditat (10ª edició) amb el títol "Cançoner de Muntanya" l'any 1966.
- AMADES, Joan. Cançons populars amoroses i cavalleresques (transcripció J. Tomàs). Imp. F. Camps Calvet. Tàrraga (1935).
- AMADES, Joan. Cançons populars històriques i de costums (transcripció J. Tomàs). Tàrraga (1936).

- AMADES, Joan. Cançons populars i humorístiques (transcripció J. Tomàs). Imp. F. Camps. Tàrrrega (1936).
- BALDELLÓ, Francesc. Cançons de tot arreu. Llib. Verdaguer. Barcelona (1936)
- AMADES, Joan. Costums i tradicions d'hostals i tavernes. Tallers Gràfics Patrici Arnau (1936).
- RUFFIANDIS. Recueill de chants catalans. París (1937).
- OTTO MAYER. Cançoner Revolucionari Internacional. Comissariat de propaganda de la Generalitat de Catalunya. Ed. Boileau (1937).
- CUMELLAS I RIBÓ, Josep. Cançoner popular internacional "Catalunya" (amb acompanyament). Comissariat de propaganda, secció de música, de la Generalitat de Catalunya. Ed. Boileau (1938).
- KRUMSCHEID ALWIN. Spanische Volkslieder, 3 vols. Veröffentlichungen der Deutschen Schule. Barcelona (1943).
- COLOMER, A. Cançons populars de Nadal. Duran Ed. Durve (1944).
- IGLESIAS, Isidoro. Aportación al Cancionero Popular Ilerdense. "Ilerda" n. II, IV. (1944, 1946). Instituto de Estudios Ilerdenses.
- (*) • COLOMER, A. Cantem el Nadal. Durve, Duran editor. (1945).
- -Canciones populares catalanas de Navidad. Ed. Duran (1945).
- AMADES, Joan. La música del Pessebre. Cap. XI de l'obra "El Pessebre" (1946). Editat després en separata.
- DONOSTIA, P. El modo de mi en la canción popular española. "Anuario Musical". Ins. Esp. Music. (1946).
- TOMÁS, Joan i DONOSTIA, P. Instrumentos de música popular española. "Anuario Musical". Inst. Esp. Music. (1946).
- AMADES, Joan. La música dels Goigs. Extret del 1er. volum d'"Imatgeria popular catalana". Els goigs (1947).
- AMADES, Joan. Els Goigs i les Caramelles. Extret del 1er. volum d'"Imatgeria popular catalana". Els goigs (1947)
- CABALLÉ CLOS, Tomàs. Folklore catalán. Ed. Freixinet (1947).
- MARTINEZ, Francesc. Coses de la meua terra. Vol. III. Transcripció de Diego Ciutat. Imp. Diana, València (1947).
- GIBERT, Josep. Cançons de lladres i de bandolers de camí ral. Estel d'argent (1948).
- ROMEU FIGUERAS, Josep. El mito de el "Comte Arnau" en la canción popular, en la tradición legendaria y en la literatura. "Archivo de etnografía y folklore de Cataluña" (1948).
- ROCA MIRACLE, J. El ball de bastons a Gelida (amb un estudi de la dansa per A. Capmany, transcripció musical Gabriel Rodó i Joan Carceller). Ed. J. Roca Miracle (1948).

(*)

- TARRAGÓ, Fernando. "Lo ball de bastons", en Lérida.
"Ilerda" n° III. 1944.
Instituto de Estudios Ilerdenses.
- VERDAGUER, Nicolàs. Consideraciones sobre música anónima.
"Revista de Menorca" Mahó (1945).
- RIBERA, Enrique. Cançons de Tambó en Albí.
"Ilerda" n° IV (1945).
Instituto de Estudios Ilerdenses.
- SANCHO MARRACO, Josep. Cançons populars catalanes.
Armonitzades per a cor mixte.
Ed. Boileva (1945 ?).

- TARRAGÓ, Fernando. La moixiganga i el ball de la terra en Lèrida. "Ilerda", X-XI (1948-1950). Inst. Est. Ilordenses.
- SCHNEIDER, Màrius. Los cantos de lluvia en España. "Anuario Musical". Inst. Esp. Music. (1948).
- SUBIRÀ, Josep. Cançons populars catalanes. "Monografies Històriques de Catalunya", vol. 4. Ed. Millà. Barcelona (1948).
- AMADES, Joan. Les cent millors cançons populars. Biblioteca Selecta (1948).
- CAPMANY, Aureli. El ball i la dansa popular a Catalunya. "Monografies Històriques de Catalunya", vol. 5. Ed. Millà (1948).
- GIBERT, J. Aplec de non-nons i cançons de bressol. Tipografia Bosch (1948).
- AMADES, Joan. Les cent millors rondalles populars (2 vols.) Ed. Selecta n° 51 i 52 (1948).
- AMADES, Joan. Les cent millors cançons de Nadal. Biblioteca Selecta (1949).
- AMADES, Joan. Les diades populars catalanes. Vol. III "Enciclopèdia Catalunya" vol. 22. Ed. Barcino (1949).
- AMADES, Joan. Les diades populars catalanes. Vol. IV. "Enciclopèdia Catalunya", vol. 23. Ed. Barcino (1949).
- BUXO, T. Veinticinco canciones populares catalanas navideñas (4 quaderns amb acompanyament de piano). Unión Musical Española. Madrid (1950).
- OLMOS, Ricardo. Canciones y danzas de Onteniente y Belgida. Cuadernos de música folklórica. Valencia T. I, n° 1. Institución Alfonso el Magnánimo. Valencia (1950).
- AMADES, Joan. Costumari Català. El curs de l'any (5 vols.). Vol. I L'hivern. Ed. Salvat (1950).
- AMADES, Joan. Folklore de Catalunya I. Rondallística. Biblioteca Perenne. Vol. 13. Ed. Selecta (1951).
- AMADES, Joan, Folklore de Catalunya 2. Cançoner. Biblioteca Perenne Vol. 15. Ed. Selecta (1951).
- CANTALOUBE. Anthologie des chants populaires français. Vol. I. Durand Cia. Paris (1951).
- OLLER, Maria Teresa. Danzas y canciones danzadas. Cuadernos de Música Folklórica Valenciana. Tomo 1, n° 2. Institución Alfonso el Magnánimo. Valencia (1951).
- SENDRA, Dolores. Canciones y danzas de la comarca de Pego. Cuadernos de Música Folklórica Valenciana. Tomo 1, n° 3. Institución Alfonso el Magnánimo. Valencia (1951).

- **CHOVER, Antonio.** Canciones, danzas y pregones de Tavernes de Valldigna. Cuadernos de Música Folklórica Valenciana. Tomo 1, nº 4 y 5. Institución Alfonso el Magnánimo. Valencia (1951).
- **BRAZÉS, Eduard.** La chasse de l'ours et la danse de l'ours a Céret. "Tramontane" nº 330, Perpinyà (1951).
- **AMADES, Joan.** Costumari Català. El curs de l'any (5 vols.). Vol. II. Carnestoltes, Quaresma, Setmana Santa i Pasqua. Ed. Salvat (1951).
- **OLMOS, Ricardo.** Canciones de Bocairente. Cuadernos de Música Folklórica Valenciana, nº 6. Institución Alfonso el Magnánimo. Valencia (1952).
- **OLMOS, Ricardo.** Canciones y Danzas de Morella y Peñíscola. Cuadernos de Música Folklórica Valenciana. Tomo II, nº 7 y 8. Institución Alfonso el Magnánimo. Valencia (1952).
- **OLMOS, Ricardo.** Canciones y Danzas de Morella, Forcall, Todalella y Castell de Cabres. Cuadernos de Música Folklórica Valenciana. Tomo II, nº 9. Institución Alfonso el Magnánimo. Valencia (1952).
- **AMADES, Joan.** Costumari Català. El curs de l'any (5 vols.) Vol. III. Corpus i Primavera. Ed. Salvat (1952).
- **JAQUETTI, Palmira.** 30 cançons nadalenques per a cant i piano. Gràfiques Gelabert. (1952).
- **DELONCLE.** Goigs del Rosselló. Perpinyà (1952).
- **SALVADOR, Carles.** Les festes de Benasal. Ed. Barcino. Biblioteca Folklórica, nº 3 (1952).
- **ROMEU, Josep.** Les Nadales tradicionals, segles XIV-XIX. Ed. Barcino. Biblioteca Folklórica, nº 5 (1952).
- **ROMEU, Josep.** La nit de Sant Joan. Biblioteca Folklórica Barcino, nº 9 (1953).
- **VIOLANT I SIMORRA, Ramon.** La Setmana Santa al Pallars i Ribagorça. Ed. Barcino. Biblioteca Folklórica, nº 7 (1953).
- **VIOLANT I SIMORRA, Ramon.** Els pastors i la música. Ed. Barcino. Biblioteca Folklórica, nº 10 (1953).
- **CAPMANY, La dansa a Catalunya, Vol. II.** "Enciclopèdia Catalunya". Vol. 25. Ed. Barcino (1953).
- **MARZAL, Alvaro.** Canciones y danzas de Oliva. Cuadernos de Música Folklórica Valenciana. T. III, nº 11. Institución Alfonso el Magnánimo. Valencia (1953).
- **OLLER, M. Teresa.** Canciones y danzas de la sierra de Mañola. Cuadernos de Música Folklórica Valenciana. T. III, nº 10. Institución Alfonso el Magnánimo. Valencia (1953).
- **AMADES, Joan.** Costumari Català. El curs de l'any (5 vols.). Vol. IV. L'estiu. Ed. Salvat (1953).
- **MARZAL, Alvaro.** Canciones y danzas de la comarca de Cocentaina. Cuadernos de Música Folklórica Valenciana. Tomo IV, nº 14. Institución Alfonso el Magnánimo. Valencia (1954).

- OLLER, M. Teresa. Canciones y danzas de Albaida. Cuadernos de Música Folklórica Valenciana. Tomo III, nº 12-13. Institución Alfonso el Magnánimo. Valencia (1954).
- GARCIA MATOS. Instrumentos musicales folklóricos de España. "Anuario Musical". Inst. Esp. Music. (1954 i 1959).
- TOMÁS, Joan. Cancionero Escolar Español. Grado I. Consejo Superior de Investigaciones Científicas. Barcelona (1954).
- -Plantem cantant. J.O.A.C. Ed. Nova Terra (1955).
- TOLDEA, Eduard. 7 Cançons catalanes (Harm. per a cor mixte). Ed. M.F. (1955 ?).
- ANGLÉS, Higini. El llibre vermell. "Anuario Musical". Inst. Esp. Music. (1955).
- LLUIS, Joan. Records de la meua vida de pastor. "Biblioteca folklòrica Barcino", nº 12. Ed. Barcino (1955).
- SEGUÍ, Salvador. Tocatas de Dulzaina de Callosa de Ensarria. Cuadernos de Música Folklórica Valenciana. Tomo IV, nº 15. Institución Alfonso el Magnánimo. Valencia (1955).
- PENA DEO, Isabel. Poesías y Canciones Aranesas. Instituto de Estudios Ilerdenses. "Ilerda", nº XIX (1955).
- CAPDEVILA, Jesús. Cancionero Popular. "Les cançons de collir olives". Instituto de Estudios Ilerdenses. "Ilerda" XIX (1955).
- JULIÀ PROHENS, Miquel. Cançons tradicionals de Mallorca. Col.lecció Esplai nº 27. Hogar del Libro (1956).
- AMADES, Joan. Costumari català. El curs de l'any (5 vols.) Vol. V. Tardor. Ed. Salvat (1956).
- MULET, Antoni. El baile popular de Mallorca. Imp. Mossèn Alcover. Palma de Mallorca (1956).
- COLOMER, Àngel. Fem cançons de Nadal. Duran Ed. Durve (1956).
- COLOMER, Àngel. Cantem el Nadal. Duran Ed. Durve (1956).
- -Grup Musical Estel. Cançons per al poble/1 - d'infants. Ed. Seràfica (1956).
- -Grup Musical Estel. Cançons per al poble/2 - camperoles. Ed. Seràfica (1956).
- AMADES, Joan. La danza de las cintas en Catalunya. "Anuario Musical". Inst. Esp. Music. (1957).
- TOMÁS, Joan. Litúrgia popular navideña. "San Jorge" nº 25. Diputació de Barcelona, gener (1957).
- MOLLAR, Nolasco de el. Canciones navideñas procedentes del santuario de N.S. de Els Arcs (Girona). "Anuario Musical". Inst. Esp. Music. (1957).

- -Grup Musical Estel. Cançons per al poble/3 - d'excursió.
Ed. Seràfica (1957).
- -Grup Musical Estel. Cançons per al poble/4 - juvenívoles i camperoles.
Ed. Seràfica (1958).
- AMADES, Joan. Danses rituals d'iniciació.
Miscel.lània Higini Anglès. C.S.I.C. vol. I (1958 - 1961).
- TOMAS, Joan. "L'hereu Mill". Arxiu vivent de cançons populars catalanes.
Miscel.lània Higini Anglès. C.S.I.C. vol. II (1958 - 1961).
Editat després en separata.
- SARRI, Jaime. Cancionero de "La Rosa de Bulner".
"Ilerda" n° XXII, XXIV i XXV - XXVI, 1958, 1960, 1961-1962.
Instituto de Estudios Ilerdenses.
- -Unum cor. Delegació Diocesana d'Escoltisme. (1958).
- ALBERT, Esteve. El pessebre d'Engordany.
Ed. Barcino. "Biblioteca Folklòrica" n° 16 (1958).
- -Grup Musical Estel. Cançons per al poble/5 - de Nadal i Hivern.
Ed. Seràfica (1958).
- VIOLANT I SIMORRA, Ramon. Etnografia de Reus i la seva comarca.
5è. Volum. Folklore. Associació d'Estudis Reusencs. (1959).
- TOMAS, Joan. Las variantes de la cançó popular.
"Anuario Musical". Inst. Esp. Music. (1959).
- MACABICH LLOBET, Isidora. Historia de Ibiza. Vol. X.
Instituto de Estudios Ibicencos. Imp. Alfa, Mallorca (1960).
- GRANDO. Chants du Terroir. Auriac (sense data).
- VENY I CLAR, Joan. Cançons populars mallorquines.
Institut d'Estudis Catalans. Barcelona (1962).
- -Cançons occitanes e catalanes. Ed. Occitanes. Barcelona (1963).
- NIN CULMELL, Joaquim. Quatre chansons populaires de Catalogne pour
chant et piano. Ed. M. Eschig. París (1964).
- AMADES, Joan. Etnologia Musical.
"Revista de Dialectología y Tradiciones Populares", Tomo XX (1964).
Madrid (pàg. 112-200, 289-332, 480-526).
- TOMAS, Joan. Canciones populares de trabajo.
"Anuario Musical". Inst. Esp. Music. (1964).
- -Equip Telstar. Danses. Col.lecció Esplai n° 12.
Hogar del Libro (1965).
- SOLER, Josep. Camins de la cançó (Cançoner popular bilingüe).
Ed. Claret (1966).

- GUAL, Raymond i LAFFOND, Charles. Chansons populaires Catalanes. 1ª sèrie. Revue "Terra Nostra" n° 1. Imp. Roca. Prada (1967 ?). 4ª edició (1974).
- BONAL, M. Dolors i altres. L'Esquitx/1, Ed. mf (1967).
- ARMENGOU, J. La Patum de Berga. Ed. Museu Municipal de Berga (1968).
- -Equip Telstar. Tinkaidí II. Col.lecció Esplai n° 14. Hogar del Libro (1968).
- SOLER, Josep. Cançons per al poble/1. Nadal. Ed. Claret (1968).
- SOLER, Josep. Cançons per al poble/2. D'infants. Ed. Claret (1969).
- -Equip Telstar, 1ª Ronda de cançons. Col.lecció Esplai n° 23. Hogar del Libro (1969).
- BONAL, M. Dolors i altres. L'Esquitx/2. Ed. mf (1969).
- BONAL, M. Dolors i altres. L'Esquitx/3. Nadal. Ed. mf. (1969).
- -Cançoner popular català. Ed. Rocas (1969).
- SALVAT BOVE. Los gigantes y enanos de Tarragona. 1ª edició 1951; 2ª edició augmentada (1971). Ayuntamiento de Tarragona.
- GUAL, Raymond i LAFFON, Charles. Chansons populaires catalanes. 2ª sèrie. Revue "Terra Nostra" n^o ... Imp. Roca. Prada (1971 ?).
- SOLANIC, Montserrat i altres. L'Esquitx/4 ed. mf. (1971).
- -Cançoner popular 1. Tres i Quatre. Papers bàsics 1. València (1972).
- -Cançonetes de Nadal. Tip. Vda. C. Oliveró (1972).
- -Amàs Líric de'ra Val d'Aran. Ed. Parròquia de Viella (1972).
- -Cançoner del Secretariat de Corals Infantils de Catalunya (1973).
- SANCHIS GUARNER, M. Cançoneret valencià de Nadal. Ed. Torre. València 1960; 2ª edició, molt augmentada. Ed. Gorg (1973).
- CRIVILLE, Josep. 15 cançons de Nadal (1974).
- SEGUI, Salvador. Cancionero Musical de la provincia de Alicante. Ed. Piles. València (1973).
- AMADES, Joan. Folklore de Catalunya. 1 Rondallística. Biblioteca Perenne, 13. Ed. Selecta (1974 ?).
- -Equip Telstar. II Ronda de cançons. Col.lecció Esplai n° 30. Hogar del Libro (1974).
- SEGUI, Salvador. Danzas y Canciones danzadas de Lucena del Cid. Cuadernos de Música Folklórica Valenciana. T. IV, n° 16. Institución Alfonso el Magnánimo, Valencia (1974).
- -"El Sac". El sac de cançons. Col.lecció Esplai n° 36. Hogar del Libro (1975).

- ARNELLA, Jaume i RAVENTOS, Miquel. Cançons de vi i de taverna I. Col.lecció Esplai Club nº 3. Ed. Oidà (1975).
- BOIX, Xesco. Bon vent ve. Col.lecció Esplai Club, nº 2. Ed. Oidà (1975).
- -"Ara va de bo". Nero, nero, nas. Col.lecció Esplai nº 45. Hogar del Libro (1975).
- -Equip Telstar. Marxes. Col.lecció Esplai nº 40. Hogar del Libro (1976).
- ROIG, Paquita. Música, Penedès - Garraf. "La Gralla". Desembre 1976. Vilanova i la Geltrú.
- -Equip Telstar. Cançons de vi i de camí ral. Col.lecció Esplai nº 41. Hogar del Libro (1977).
- BUSQUÉ, Montserrat. Virolet Sant Pere. "La Xarxa" 9. Publicacions de l'Abadia de Montserrat (1977).
- -Equip Telstar. Cançons per a un míting. Col.lecció Esplai nº 51. Hogar del Libro (1977).
- -El sac de danses. Col.lecció Esplai nº 33. Hogar del Libro (1977).
- PARMENTIER, J. i B. Petit. Noël's populaires en catalan et en français. Imprimerie Charles Latride, Perpinyà (sense data).
- SOLER, Josep. Cançons per al poble/4 - d'excursió. Ed. Claret (1979).

- AUBRY, Pierre. *Esquise d'une bibliographie de la Chanson Populaire en Europe*. A. Picard. París (1905).
- GERHARD, Robert. *Bibliografia de la Cançó Popular Catalana (Obres amb text i música)*. "Arxiu d'Etnografia i Folklore de Catalunya - Estudis i Materials" vol. II (1916-1917). Barcelona (1918).
- AMADES, Joan. *Bibliografia de la cançó popular de Nadal* (1947).
- TOMÀS, Joan. *Publicacions de música popular en Catalunya*. Bärenreiter. Basel (1960).

RIERA I SUBIRACHS, Santi

setembre 1979